

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

Nr. 18

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

26 JULI 1993

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	911
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	916
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	922
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	925
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	929
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	934
L. Detiege, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	934
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	937
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	941
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	943
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	948
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	951
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	953
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	954
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	957
L. Van den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	957
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	958
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	958
REGISTER	960

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

**Vraag nr. 89
van 7 juni 1993
van de heer L. BARBE**

Elektromagnetische pollutie — Wetenschappelijk onderzoek

De laatste jaren krijgt elektromagnetische pollutie steeds meer aandacht. Het gaat om de invloed van bijvoorbeeld hoogspanningslijnen en draagbare telefoons op de volksgezondheid. In verschillende studies werd er een duidelijk verband vastgesteld tussen elektromagnetische velden en kanker bij kinderen. Nader onderzoek dringt zich in deze complexe materie zeker nog op. Ik meen dan ook dat de overheid dit onderzoek bijzondere aandacht moet schenken. Dit kan bijvoorbeeld door specifieke projecten in de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) en door subsidiëring van onderzoek aan universiteiten.

1. Welke budgetten zijn er de laatste jaren besteed aan wetenschappelijk onderzoek inzake elektromagnetische pollutie ?
2. Welke projecten zijn er afgewerkt ? Welke projecten zijn aan de gang of gepland ?
3. Zijn hiervan al rapporten ter beschikking ?
4. Welke rol ziet de minister hierin voor de VITO ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Antwoord

Vooreerst moeten we opmerken dat er rond de schadelijke invloed van elektromagnetische velden in het verleden reeds heel wat ernstig wetenschappelijk onderzoek verricht werd en terecht merkt het lid op dat nog nader onderzoek noodzakelijk is.

De verschillende studies waarnaar het lid evenwel verwijst betreft een recente studie van het Zweedse Kardinka Instituut. Deze studie suggereert een verband tussen het wonen in de buurt van hoogspanningslijnen en leukemie, vooral bij kinderen. Bij een eerste evaluatie van deze Zweedse studie is reeds kritiek geopperd omtrent de methodologische basis en de correctheid van de manier van uitvoering van de wetenschappelijk

opdracht. De studie vormt dus geen sluitend bewijs en er dient verder onderzoek verricht te worden om onzekerheden gebonden aan statistische wetmatigheden uit te zuiveren.

Dergelijk onderzoek moet ook kunnen gebeuren op grote populaties en gedurende een lange periode. Dit soort studies vragen derhalve veel middelen en het is niet aangewezen ze in elk land opnieuw te voeren. Internationale samenwerking dringt zich op (zie verder inzake COST). Als de schadelijkheid van elektromagnetische velden door de Zweedse studie bevestigd zouden worden door wetenschappelijk gefundeerde stellingen, dan gelden deze conclusies uiteraard ook voor Vlaanderen.

1. Voor een antwoord op de vraag in verband met de budgetten die de laatste jaren besteed werden aan wetenschappelijk onderzoek over deze materie verwijs ik naar :

— het onderzoek in het kader van het nationale impulsprogramma “gezondheidsrisico’s” met volgende projecten :

— Cancer risk Detection of low frequency electric and magnetic fields (LFEMF) by an hepatocarcinogenesis model. Prof. Barbasson & Pirotte (Ulg). Niet weerhouden.

— Effects on health of electromagnetic fields. Prof. Lapierre (Ulg). Weerhouden : project tot nov. 1994. Overheidssteun : totaal 19.000.000 frank

— Health hazards of electromagnetic radiation. Prof. Lagasse (RUG). Niet weerhouden.

- het onderzoek dat binnen de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) reeds van in 1990 werd gestart.

Hierbij werd voornamelijk ingegaan op microgolven vanuit twee verschillende invalshoeken. Enerzijds was er het onderzoek naar de lekstraling, de energieverdeling en het vermogenrendement van “Microgolfovens”, anderzijds werden de “Biologische Effecten” voor microgolven bestudeerd. Tevens werd binnen VITO een aanzet gegeven tot het starten van onderzoek over de problematiek inzake hoogspanningslijnen. Dit bleef echter beperkt tot een inventarisatie van bronnen, normen en meetmethoden voor 50/60 Hz-velden en een aantal verkennende gesprekken met specialisten ter zake.

De budgetten die voor dit onderzoek de laatste jaren zijn besteed binnen VITO zijn :

Jaar	Microgolfovens	Biologische effecten	Totaal
1990	2.0	0.2	2.2
1991	6.0	1.9	7.9
1992	5.7	3.6	9.3
1993	5.3	2.6	7.9

Het cijfer voor 1993 is het budget uit de begroting.

Vooraleer **méér** middelen en méér onderzoek in verband met de invloed van elektromagnetische velden op de gezondheid te starten in Vlaanderen, dient men de resultaten van gelijksoortige studies in andere landen op te volgen.

2. Projecten

A. Algemeen.

Op vele terreinen van het wetenschappelijk onderzoek is internationale coördinatie absoluut noodzakelijk om een versnippering van de inspanningen en de aangewende middelen te voorkomen. Met dat doel worden er vanuit de Europese Gemeenschap voor verschillende vakgebieden COST-acties opgezet. Vanuit de Europese Gemeenschap wordt er aan de Dienst voor de Programmatie van het Wetenschapsbeleid (DPWB) gevraagd de onderzoekers die op het vakgebied in kwestie werkzaam zijn, op te sporen en samen te brengen. De geïnteresseerden worden vervolgens internationaal voorgedragen waarna, voor België, twee afgevaardigden de verdere internationale contacten onderhouden.

In dergelijke COST-acties is er geen financiering door DPWB gepland. De taken van de dienst op dit vlak beperken er zich toe alles op te zetten en het secretariaat waar te nemen.

Inzake de biomedische effecten van elektromagnetische velden werd COST-actie 244 gestart. De deelnemende onderzoekers zijn :

Ir. G. Annaerts	W B
Stijns	VUB
C. De Wagter (hospital physicist)	RUG
Dr. ir. L. Martens	RUG
W. Van Look	RUG
L. Verschaeve (bioloog)	VITO
Prof. M. Hinsenkamp (*)	ULB
Prof. dr. H. Barbason	Ulg
Prof. Ir. Pirotte	Ulg
Le Gros (ploeg van prof. Lapierre)	Ulg
A. Vander Vorst	UCL

(* : De Belgische internationale afgevaardigden)

De COST-actie is officieel van start gegaan in december 1992. Sindsdien zijn er een tweetal vergaderingen geweest, zodat momenteel geweten is welke onderzoeksprogramma's er op het EMF-terrein lopende zijn (zie bijlage voor België).

B. Concrete projecten.

- Biological effects of electromagnetic fields (0-1 MHz) specially focused on stimulation of the osteogenesis. Prof. Dr. Hinsenkamp.
- Calculation of electromagnetic fields induced in human tissues. L. Martens (UG).
- Computation of electromagnetic fields in lossy layered media. G. Annaerts (WB).

- Microwave bioelectromagnetics : Transmission between the Peripheral and the Central Nervous Tissue. A. Vander Vorst.
- In vitro cytogenetic analyses of human lymphocytes exposed to microwaves. L. Verschaeve (VITO).
- Evaluation of genetic effects in workers/people exposed to EM-fields. L. Verschaeve (VITO).
- Computer controlled microwave exposure system for irradiation of cell cultures. C. De Wagter (UG).
- Calculation of temperature distributions induced in living tissue bij electromagnetic radiation. C. De Wagter (UG).
- Experimental liver carcinogenesis and liver radiobiology in rats. H. Barbason.
- Electric-field and SAR measurements in human (head) phantoms. C. De Wagter (UG).
- Bioeffects in the frequency range of 40 — 100 GHz. W. Van Look (UG).
- Electric and magnetic fields and health, P. Pirotte (Ulg).
- Calculation of electromagnetic fields induced in the operator of portable radio transmitters. L. Martens, D. De Zutter (UG).

3. Beschikbare rapporten en publikaties

De lijst werd rechtstreeks aan het lid opgestuurd.

- 4 Het is de taak van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) om technologisch onderzoek uit te voeren en technologieën te ontwikkelen, op het gebied van energie, leefmilieu en materialen, en gericht op de strategische behoeften van de industrie. Als technologische onderzoeksinstituten is de VITO een belangrijke schakel in het economisch beleid.

In de decretale opdracht van de VITO is tevens bepaald dat ook aandacht besteed wordt aan de concrete maatschappelijke aspecten van de door VITO ontwikkelde technologieën. Deze niet-technologische aspecten worden zo niet los van, maar geïntegreerd binnen het technologisch onderzoek behandeld.

Overigens is het mijns inziens niet de taak van de VITO om onderzoek uit te voeren naar de invloed van bestaande technologieën op de volksgezondheid of op het milieu. Zoals reeds vermeld in mijn antwoord gaat het hier meestal om grootschalige onderzoeken die zeer duur zijn.

Indien de overheid haar beleid ter zake wenst te ondersteunen door wetenschappelijke studies, dan

kan dit door studie-opdrachten uit te schrijven waarop universitaire onderzoekscentra kunnen intekenen. Ik zal overigens binnen de Vlaamse regering het initiatief nemen om te komen tot uniforme modaliteiten inzake de toekenning van **studie-opdrachten** over beleidsvraagstukken.

De rol van de VITO als coördinator van de Belgische deelname aan het internationale COST-programma (actie 244) vindt ik wel zeer belangrijk : op die manier kan de VITO het onderzoek, dat met betrekking tot die materie aan de universiteiten wordt uitgevoerd, opvolgen en kan de instelling ook internationaal meer contacten leggen.

**Vraag nr. 92
van 10 juni 1993
van de heer J. EEMAN**

Fonds voor Geneeskundig Wetenschappelijk Onderzoek — Achterstallige uitkering van toelagen voor AIDS-onderzoeksprojecten

Op 24 april 1987 werd het Fonds voor Geneeskundig Wetenschappelijk Onderzoek, een bij het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (NFWO) geassocieerd fonds, door mevrouw W. Demeester-De Meyer, toenmalig nationaal staatssecretaris van Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid, ervan op de hoogte gebracht dat de ministerraad op 10 april 1987 besliste een jaarlijks krediet van 20 miljoen frank ter beschikking te stellen gedurende vijf jaar, aan te rekenen op het geneesmiddelenfonds, titel IV, artikel 66.11 (nu artikel 12.01 (59) en artikel 125.12) van de begroting van Volksgezondheid en Leefmilieu, ter ondersteuning van het AIDS-onderzoek.

Op vraag van de nationale regering sloot het NFWO een overeenkomst van vijf jaar af ten bedrage van 11 miljoen frank per jaar met de KU Leuven en ten bedrage van 9 miljoen frank per jaar met de ULB.

Door de koninklijke besluiten van 9 juni 1987 en 27 april 1988 kwam de overheid haar verbintenissen voor dit AIDS-programma 1987-1991 op de begrotingsjaren 1987 en 1988 na. Dit blijkt echter niet het geval te zijn voor de begrotingsjaren 1989 tot 1992.

Het samenwerkingsakkoord tussen de Staat en de gemeenschappen van 29 november 1991 voor de uitbouw van een onderzoeksprogramma inzake AIDS (Belgisch Staatsblad van 5 februari 1992) regelt de toelagen voor het wetenschappelijk onderzoek inzake AIDS voor de periode van 1991 tot 1994. De aandacht wordt er echter op gevestigd dat dit samenwerkingsakkoord een totaal ander programma betreft, dat naast het engagement staat dat de nationale overheid in 1987 nam en dit geenszins vervangt : de finaliteit van beide programma's is totaal anders.

Uit het antwoord op mijn vraag nummer 33 van 15 oktober 1992 aan mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 3 van 30 november 1992, blz. 125) en op mijn mondelinge vraag (12 januari 1993) aan mevrouw Onkelinckx, gewezen minister van Volksgezondheid,

Leefmilieu en Sociale Integratie, blijkt dat noch de nationale overheid, noch de Vlaamse Gemeenschap voor wat de 33 miljoen inzake de overeenkomst met de KU Leuven betreft, reëel bereid is de resterende toelage uit te keren.

Bij navraag blijkt dat ook de diensten van het NFWO van het kastje naar de muur gestuurd worden.

Graag vernam ik op welke wijze de Vlaamse Executieve de aangegane verbintenissen zal nakomen.

Antwoord

De beslissing van de ministerraad van 10 april 1987 om jaarlijks een krediet van 20 miljoen frank ter beschikking te stellen van het Fonds voor Geneeskundig Wetenschappelijk Onderzoek en dit gedurende 5 jaar, werd gedeeltelijk uitgevoerd door de koninklijke besluiten van 9 juni 1987 en 27 april 1988. De volgende jaren is de nationale overheid haar engagement niet meer nagekomen.

Ik wens duidelijk te benadrukken dat deze beslissing een nationaal engagement is, waarbij de Vlaamse Executieve geen enkele verbintenis heeft aangegeven.

Volledig los van dat nationale initiatief staat het samenwerkingsakkoord tussen de Staat en de gemeenschappen voor de uitbouw van een onderzoeksprogramma inzake AIDS (29 november 1991, Belgisch Staatsblad van 5 februari 1992) dat de toelagen regelt voor het wetenschappelijk onderzoek inzake AIDS voor de periode van 1991 tot 1994. De bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap in het kader van dit samenwerkingsakkoord is minimum 15 miljoen en maximum 25 miljoen. In 1991 en 1992 werd reeds tweemaal het maximaal voorziene bedrag van 25 miljoen frank aan het FGWO overgemaakt.

Dit samenwerkingsakkoord staat volledig los van het engagement dat de nationale overheid nam in 1987.

Als Vlaams minister bevoegd voor het wetenschapsbeleid zal ik de nodige stappen zetten om de federale overheid aan dit engagement te herinneren en te vragen hiervoor in een oplossing te voorzien.

**Vraag nr. 93
van 17 juni 1993
van de heer L. BARBE**

Neergang scheepsbouw — EG-steunplan Renaval

Het Europese programma Renaval is een steunplan voor de reconversie van gebieden die getroffen zijn door de neergang van de scheepsbouw. In Vlaanderen zouden de gemeenten Kruibeke, Temse, Antwerpen, Hemiksem, Boom, Puurs en Willebroek in aanmerking komen voor deze steun.

1. Op welke manier werd het Europees steunplan **Renaval** aan de personen en instellingen die ervoor in aanmerking komen, bekendgemaakt ? Welke dienst volgt dit steunplan op ?

2. Welke projecten werden tot nu toe goedgekeurd ? (Graag aanvrager, datum toekenning, bedrag, aard project.)
3. Kunnen er nog steeds aanvragen voor dit steunplan worden ingediend ?

Antwoord

- 1 De opstelling van het Ranaval-programma voor de scheepsbouwzone St.-Niklaas-Antwerpen werd voorbereid in nauw overleg met de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen van Antwerpen en Oost-Vlaanderen. Tevens werden verschillende informatievergaderingen gehouden met de betrokken gemeentebesturen van St.-Niklaas, Antwerpen, Boom, Hemiksem, Kruibeke, Temse, Puurs en Willebroek.

De uitvoering en opvolging van het programma werden toevertrouwd aan een toezichtscomité, samengesteld uit vertegenwoordigers van de Europese Commissie, het Vlaamse Gewest, de GOM's Antwerpen en Oost-Vlaanderen en van de betrokken regio. Het secretariaat van het Toezichtscomité en de dagelijkse opvolging van het programma is in handen van de GOM-Antwerpen. Het financieel beheer van de EFRO-middelen wordt verricht door de administratie Economie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

2. In het kader van het Renaval-programma werden de volgende projecten goedgekeurd :

- KMO-bedrijvenpark De Veert
Aanvrager : gemeentebestuur Willebroek
Datum toekenning : 1 april 1992
Toegekende steun : 676.758 ECU
Aard : sanering van vervallen industrieterrein met het oog op de vestiging van KMO's
- Klein-Willebroek
Aanvrager : Zeekanaal en Haveninrichtingen NV Willebroek
Datum toekenning : 1 april 1992
Toegekende steun : 1.172.986 ECU
Aard : sanering van vervallen industrieterrein met het oog op het bouwen van nijverheids- en kantoorinrichtingen met havenfaciliteiten
- St.-Bernardusabdij Hemiksem
Aanvrager : Stichting Monumenten & Landschapszorg Brussel
Datum toekenning : 1 april 1992
Toegekende steun : 67.128 ECU
Aard : restauratie van de toren en zijvleugels met het oog op het verhuren van kantoorruimten en gemeenschappelijke dienstenaccommodatie
- Distributiezone Berendrecht :
Aanvrager : Havenbedrijf stad Antwerpen
Datum toekenning : 1 april 1992
Toegekende steun : 1.000.000 ECU
Aard : ophoging van terrein en wegeaanleg met het oog op de uitrusting van een distributiezone in het havengebied

- Industrierrein TTS (Temse)
 - a. wegen- en rioleringswerken 5e fase : hoofdaaneming
 - b. wegen- en rioleringswerken 5e fase : uitbreiding Laagstraat
 - c. wegen- en rioleringswerken 5e fase : uitbreiding watervoorziening
 - d. wegen- en rioleringswerken 7e fase

Aanvrager : Intercommunale Vereniging van het Land van Waas

Datum toekenning : 24 juni 1992

- Toegekende steun : a. 394.759 ECU
b. 84.271 ECU
c. 103.627 ECU
d. 141.909 ECU

- Ambachtelijke zone Hogen Ackerhoek (Kruibeke)

Aanvrager : Intercommunale Vereniging van het Land van Waas

Datum toekenning : 24 juni 1992

Toegekende steun : 59.596 ECU

Aard : wegen- en rioleringswerken aan de zuidelijke ontsluitingsweg Oude Heirbaan van de ambachtelijke zone

- Uitbouw KMO-zone Lichterveld (Puurs)

Aanvrager : Gemeentebestuur Puurs

Datum toekenning : 24 juni 1992

Toegekende steun : 145.966 ECU

Aard : ontwikkeling van een beperkte oppervlakte (3 ha) tot KMO-zone met beperkte milieubelasting

- Industrierrein TTS (Temse) — mobiliteitsstudie

Aanvrager : Intercommunale Vereniging van het land van Waas

Datum toekenning : 24 juni 1992

Toegekende steun : 49.763 ECU

Aard : uitvoering van een studie met het oog op een gecoördineerd verkeersbeleid voor de TTS-zone

- Beroepsopleidingscentrum De Steenschuit (Boom)

Aanvrager : v.z.w. Provinciaal Instituut voor Samenlevingsopbouw te Boom

Datum toekenning : 16 september 1992

Toegekende steun : 37.500 ECU

Aard : leer-werk-bedrijf

- Geïntegreerd transportopleidingscentrum (Temse)

Aanvrager : VDAB

Datum toekenning : 24 februari 1993

Toegekende steun : 2.594.737 ECU

Aard : oprichting van een geïntegreerd vervoercentrum voor het verstrekken van opleidingen tot vrachtwagenbestuurder, magazijnmedewerker, heftruckchauffeur, torenkraanbestuurder en bouwplaatsmachinist

Met de goedkeuring van bovenvermelde projecten werd het beschikbare EFRO-budget volledig toegevoegd, zodat geen nieuwe aanvragen tot steunverlening meer kunnen worden ingediend.

Vraag nr. 97
van 24 juni 1993
van de heer P. HOSTEKINT

Doelstelling Sb-gebieden — Erkenning door de Europese Commissie

Naar ik heb vernomen zou de Europese Commissie eind dit jaar een eerste lijst van zogenaamde doelstelling 2- en doelstelling Sb-gebieden bekendmaken.

Vanuit de Vlaamse regering zouden, volgens mijn informatie, drie gebieden worden voorgesteld om een erkenning als doelstelling Sb-gebied te verwerven : het Meetjesland, de Westhoek en het Hageland. Dit laatste gebied is al als doelstelling Sb-gebied erkend bij een vorige gelegenheid.

Aangezien het voor de plaatselijke instanties van groot belang is om zich op een eventuele erkenning voor te bereiden — volgens de Commissie moeten voor erkende gebieden reconversieplannen worden opgesteld — wens ik van de minister-president te vernemen of hij reeds een voorstel heeft ingediend bij de EG-Commissie. Zo ja, welke gebieden werden voorgesteld en hoe groot zijn de reële kansen dat ze werkelijk erkend zullen worden ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft op 12 mei beslist 3 plattelandsgebieden voor te dragen aan de Europese Commissie tot erkenning als doelstelling Sb-gebied.

Dit betreft inderdaad een verlenging van het huidig erkend gebied het Hageland, het Meetjesland en de Westhoek met inbegrip van de middenkustregio wegens de zeevisserijproblematiek.

Dit voorstel werd reeds aan de Europese Commissie bezorgd. Momenteel worden hierover voorbereidende gesprekken gevoerd met de ambtenaren van de Europese Commissie en heb ik hierover eerstdaags een onderhoud met de Europese Commissaris voor het Regionaal Beleid, de heer Bruce Millan.

Ik verwacht echter geen beslissing van de Europese Commissie voor oktober eerstkomende. Ook na de eerste selectie voor in aanmerking genomen gebieden, is er nog in een zekere onderhandelingsmarge voorzien. Ik zal hierbij maximaal de drie Vlaamse plattelandsgebieden verdedigen.

Vraag nr. 98
van 2 juli 1993
van de heer J. DEMEULENAERE

Doelstelling SB-gebieden — Erkenning

In antwoord op een actuele vraag van collega Vande Lanotte van 24 juni 1993 betreffende de erkenning van doelstelling Sb-gebieden antwoordde de minister-president dat de Vlaamse Executieve drie gebieden als doelstelling Sb-gebieden aan de EG-Commissie heeft voorgesteld, namelijk het Hageland, het Meetjesland en de Westhoek.

In het verslag van het Adviescomité voor Europese Aangelegenheden betreffende de aanwending door België van de structuurfondsen van de Europese Gemeenschap lees ik dat slechts één ontwikkelingsplan (Hageland) en één geïntegreerd actieprogramma (Westhoek) aan de EG-commissie overgezonden werd (Kamer van Volksvertegenwoordigers, Stuk 1031/1 921 93 van 27 mei 1993, blz. 83).

1. Hoeveel aanvragen werden met het oog op erkenning als Sb-gebieden bij de minister ingediend ? Wie zijn de indieners ?
2. Welke criteria werden gehanteerd bij de uiteindelijke keuze ?
3. In zijn antwoord aan collega Vande Lanotte refereert de minister naar argumenten om de erkenning van drie gebieden te bepleiten. Hoe luiden die argumenten ?

Antwoord

1. Op zich werden mij officieel geen aanvrager bezorgd. Wel hebben de drie in aanmerking genomen plattelandsgebieden via hun politieke vertegenwoordigers en de respectievelijk gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen hun kandidatuur bekendgemaakt en, na de beslissing van 12 mei tot voordracht van de Vlaamse regering van de drie in aanmerking genomen doelstelling Sb-gebieden aan de Europese Commissie, sterk gepleit voor de erkenning van hun plattelandsgebied.

Het is de bevoegdheid van de Vlaamse regering doelstellingsgebieden voor te dragen aan de Europese Commissie.

Het moge het lid van de Vlaamse Raad duidelijk zijn dat het verslag van het Adviescomité voor Europese Aangelegenheden betreffende de aanwending door België van de Structuurfondsen van de EG (uitgebracht op 27 mei 1993 in de Kamer van Volksvertegenwoordigers) slaat op de tot op heden aangewende middelen uit de Structuurfondsen.

Naast het Hageland, als enig erkend Vlaams doelstelling Sb-gebied voor de periode 1991-1993, putte ook de Westhoek in het kader van het landbouwluik van haar geïntegreerd Actieprogramma 1987-1992) uit het EOGFL.

2. De selectie van de Vlaamse regering gebeurde op basis van een objectieve toetsing van de Europese criteria op de Vlaamse plattelandsgebieden.

Deze criteria zijn :

Gekenmerkt worden door een laag socio-economisch ontwikkelingsniveau, dat gewaardeerd wordt op basis van het bruto binnenlands produkt per inwoner (is het basiscriterium 1.0.) en indien ze ten minste aan twee van de drie hiernavolgende criteria beantwoorden, die we verder de primaire landbouwcriteria noemen :

- a. hoog aandeel van de tewerkstelling in de landbouwsector in de totale tewerkstelling (1.1) ;

b. laag landbouwinkomen, uitgedrukt in toegevoegde waarde van de landbouw per eenheid tewerkstelling in de landbouw (I.2) ;

c. een lage bevolkingsdichtheid en/of een belangrijke ontvolkingstendens in de zones (I.3.a) (I.3.b).

In de ontwerp-verordening werden secundaire criteria opgesteld om op een meer kwalitatieve beschrijvingswijze het plattelandskarakter van bepaalde (sub) regio's aan te tonen.

Het betreft de volgende secundaire criteria, die het laag socio-economisch ontwikkelingsniveau moeten aantonen :

- a. perifere gebieden ten opzichte van industriële en commerciële centra in de EG (niet van toepassing in het Vlaamse Gewest) (11.1) ;
 - b. landbouwgebieden sterk onderhevig aan de Europese en internationale landbouwhervorming en -politiek, op basis van de evolutie van de landbouwinkomsten en de landbouwbevolking (de landbouwbenadeelde en -bedreigde gebieden met overwegend minder rendabele landbouwactiviteiten) (11.2) ;
 - c. de structuur van de landbouwbedrijven (II.3.a) en de leeftijd van de actieve landbouwbevolking (II.3.b) ;
 - d. hoeveelheid landbouwgrond (II.4.a) en evolutie landbouwoppervlakte (II.4.b) ;
 - e. landbouw in bergzone's (niet van toepassing in het Vlaamse Gewest) (11.5) ;
 - f. integratie van zeevisserijactiviteiten in het kader van de hervorming van de zeevisserijsector (van toepassing in het Vlaamse Gewest : de Vlaamse kustzone) (11.6).
3. Op basis van de aangegeven criteriatoetsing beantwoorden de drie voorgestelde Vlaamse plattelandsgebieden het meest aan de primaire en secundaire criteria.

Naast deze objectieve argumentatie en verantwoording, spelen onder meer de volgende elementen een grote rol :

- het continuïteitsprincipe ten opzichte van reeds Europees erkende gebieden (Hageland en Westhoek). De drie regio's werden door de Vlaamse regering tevens erkend tot sociaal-economisch impulsgebied voor de periode 1991-1993 ;
- het gegeven dat het goed afgebakende aaneengesloten plattelandsgebieden zijn ;
- het typische plattelandskarakter van deze plattelands- en grensregio's, zonder industriële traditie en uitgesproken mogelijkheden (met uitzondering van argo-industrie). Het verhogen van de rentabiliteit van de aanwezige landbouwactiviteiten in functie van de verdere leefbaarheid van deze regio's.
- teven benadrukken we het criterium integratie zeevisserijactiviteiten aangezien de ligging van de west- en middenkust aansluit op de agrarische

Westhoek en het hinterland van de kust. De Vlaamse zeevisserij is hierbij sterk onderhevig aan de Europese sectoriële hervormingspolitiek (sectorplanning, vlootafbouw in het kader van het Meerjarig- Oriëntatieprogramma). Het belang van de zeevisserijsector voor de Vlaamse kustregio is zeer groot en deze sector wordt geconfronteerd met serieuze leefbaarheidsproblemen.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 214
van 16 juni 1993
van de heer L. BARBE

*Spuitinstallaties — Vlare*m

Rubriek 4.3 van de indelingslijst van het besluit van de Vlaamse Executieve van februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning heeft betrekking op de inrichtingen voor het mechanisch, pneumatisch of elektrostatisch aanbrennen van bedekkingsmiddelen (onder meer spuitinstallaties van garagisten). Inrichtingen van 1 tot 5 kW vielen volgens dit besluit in klasse 3, inrichtingen van 5 kW of meer in klasse 2. Het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 oktober 1992 wijzigde dit besluit. Zo werd voor spuitinstallaties de klasse-indeling gekoppeld aan het al of niet aanwezig zijn van een inrichting voorzien van een filterinstallatie met gebruik van actieve kool voor de absorptie van afvalgassen. Bovendien werd de drempel voor een klasse 3-inrichting verhoogd van 1 naar 5 kW.

Er zijn spuitinstallaties in woonzones zonder enige filterinstallatie die plaatselijk heel wat hinder en milieuvervuiling veroorzaken. De uitgestoten stoffen zijn dan nog vaak giftige oplosmiddelen. Aangezien heel wat van die installaties in de klasse 3 vallen, valt hiertegen moeilijk op te treden. Er is weliswaar een juridisch kader dat beteugeling van overtredingen bepaalt, maar de bevoegde ambtenaren zijn soms weinig geneigd zich met deze "kleine" problemen bezig te houden. Bovendien is er bij een klasse 3-inrichting geen openbaar onderzoek en mag de melding niet geweigerd worden. Er zijn dus zowel voor omwonenden als het plaatselijk bestuur te weinig middelen om efficiënt en effectief tegen deze milieuvervuiling op te treden.

1. Over welke middelen beschikken bewoners om komaf te maken met hinder van kleine spuitinstallaties (klasse 3) ?
2. Is de minister van mening dat de indelingslijst van Vlareme gewijzigd moet worden zodat alle spuitinstallaties in klasse 2 of 1 vallen ?

Antwoord

1. Kleine spuitinstallaties zijn meestal verbonden aan

andere als hinderlijk geachte inrichtingen. In bijna alle gevallen zijn dat vergunningsplichtige inrichtingen door de geïnstalleerde totale drijfkracht.

Tegen alle inrichtingen of activiteiten die vergunningsplichtig zijn, die meldingsplichtig zijn of die niet onderworpen zijn aan de bepalingen van het milieuvergunningende decreet, kunnen de bewoners ten allen tijde klacht neerleggen wegens luchtverontreiniging of wegens andere specifieke hinder. De klacht kan worden neergelegd bij zowel politie, rijkswacht als burgemeester en bij de specifiek met milieutoezicht belaste ambtenaren van de gemeente en van het bestuur Milieu-inspectie van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting (Aminal).

2. Momenteel wordt nagegaan of de indelingslijst van Vlarem in die zin gewijzigd kan worden dat de globale bedrijfsactiviteit wordt ingedeeld.

Vraag nr. 216
van 17 juni 1993
van de heer H. OLAERTS

Smeerpijp Genk-Antwerpen — Bestemming

Eerder werd besloten om na te gaan of de smeerpijp een nieuwe bestemming zou kunnen krijgen vanaf de chemische bedrijvigheden in Tessenderlo.

Wat is de stand van zaken in dit dossier en wat zijn de bevindingen ?

Welke plannen zijn er opgemaakt of welke bestemming krijgt het eerste stuk van de smeerpijp vanaf Zutendaal, Genk ?

Hoe is de toestand van de smeerpijp ? Kan ik daarover verslag ontvangen ?

Antwoord

Op 22 december 1992 heb ik een werkgroep Tessenderlo Chemie geïnstalleerd die de milieuproblematiek van de bedrijvengroep ten gronde heeft besproken. Naast de diverse betrokken instanties (bedrijvengroep, milieubeweging, administraties, vakbonden, drinkwatermaatschappijen) zijn ook alle fracties van de Vlaamse Raad in deze werkgroep vertegenwoordigd.

Op basis van deze besprekingen heb ik op 10 maart 1993 een technische werkgroep aan het werk gezet die de eventuele ingebruikname van de afvalwatercollector langs het Albertkanaal op technisch vlak moet onderzoeken.

Inmiddels werden door deze werkgroep een aantal rapporten uitgewerkt. Van zodra het aanvullende rapport ter beschikking is, zal ik een eindvoorstel aan de werkgroep Tessenderlo Chemie voorleggen.

Uiteraard zal ik het lid ten gronde informeren van zodra een eindvoorstel geformuleerd kan worden. In ieder geval zal daarin ook de problematiek van de afvalwatercollector ten gronde aan bod komen.

Vraag nr. 217
van 17 juni 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Hoogspanningslijnen — Invloed op mens en milieu

Projecten voor de aanleg van hoogspanningslijnen zijn niet MER-plichtig volgens de geldende wetgeving. Dezelfde projecten worden volgens Vlarem 1 ook niet aangezien als een hinderlijke inrichting. Toch hebben deze inrichtingen een onmiskenbare invloed op mens en milieu. Recente studies gaven de discussie hierover opnieuw voedsel.

Kan de minister mij meedelen op welke wijze deze effecten vandaag worden onderzocht, en in voorkomend geval, wat de algemene criteria zijn van aanleg (met welke elementen men rekening houdt bij de tracékeuze) ?

Antwoord

Ik verwijs het lid naar de vragen die omtrent de betrokken problematiek gesteld werden in de commissie voor Welzijn en Gezondheid op 2 februari 1993 aan de bevoegde Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden en aan de Vlaamse minister voor Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden (Zie Handelingen, Vlaamse Raad, nr. 34 van 18 februari 1993).

Vraag nr. 218
van 17 juni 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Investeringsprogramma Aquafin arrondissement Halle-Vilvoorde — Projecten

Graag had ik van de minister vernomen wat het investeringsprogramma van Aquafin is voor het arrondissement Halle-Vilvoorde voor 1993 en eventueel de volgende jaren.

Kan de minister mij mededelen :

1. wat de aard van de investeringen is ;
2. over welke bedragen het hier gaat ?

Antwoord

Een overzicht van de projecten die op de goedgekeurde investeringsprogramma's 1993 en 1994 voorkomen, heb ik rechtstreeks aan het lid opgestuurd. Het gaat hier om RWZI's, collectoren, persleidingen en pompstations en prioritaire rioleringen.

Bij elk project is de raming bij opmaak van het investeringsprogramma vermeld.

Vraag nr. 219
van 22 juni 1993
van de heer L. BARBE

Vlarem — Elektriciteitscentrales

Er blijkt enige onduidelijkheid te zijn over de interpre-

tatie van Vlarem inzake elektriciteitscentrales. In de indelingslijst van Vlarem 1 is er de rubriek 20.1.4 : "Thermische centrales (met uitzondering van kerncentrales) en andere verbrandingsinstallaties met elektriciteitsproductie, met inbegrip van het ombouwen op een andere brandstof van dergelijke thermische centrales". Verder is er de rubriek 43 : "Niet in de rubriek 2.6, 2.7 of 2.8 begrepen verbrandingsinrichtingen (stookinstallaties, verbrandingsovens), zonder elektriciteitsproductie."

Volgens sommigen is in rubriek 20.1.4 de stookinstallatie van een elektriciteitsinstallatie niet inbegrepen. Aangezien deze installaties ook niet vallen onder rubriek 43, zou de stookinstallatie van een elektriciteitscentrale dus niet milieuvergunningplichtig zijn en zouden enkel de algemene milieuvoorwaarden van Vlarem II van kracht zijn.

1. Valt de stookinstallatie van een elektriciteitscentrale onder de rubriek 20.1.4 van Vlarem 1 ?

Zo ja, wat zijn de gevolgen voor de aanpassing van de ARAB-vergunningen van de bestaande elektriciteitscentrales ? Een nieuwe milieuvergunningaanvraag ?

Zo neen, welke normen en voorwaarden zijn dan van kracht voor de stookinstallatie van een elektriciteitscentrale ? Is dan wel voldaan aan de omzetting van het betreffende Europees recht ?

2. Hebben alle exploitanten van elektriciteitscentrales zich geschikt naar de nieuwe Vlarem-regeling ? Voor welke centrales zijn er eventueel nog problemen ?

Antwoord

De stookinstallaties van elektriciteitscentrales vallen wel degelijk onder het toepassingsgebied van de rubriek 20.1.4.1. : „Thermische centrales (met uitzondering van kerncentrales) en ander verbrandingsinstallaties met elektriciteitsproductie, met inbegrip van het ombouwen op een andere brandstof van dergelijke thermische centrales.”

In de lijst van de vergunningplichtige inrichtingen volgens het ARAB waren elektriciteitsproductie en stookinstallaties niet opgenomen. Elektriciteitscentrales waren wel vergunningplichtig door aanhorigheden, zoals stoomvaten, transformatoren, opslag brandstoffen enzovoort.

De bestaande elektriciteitscentrales beschikken in principe over de reglementaire vergunningen voor de geïnstalleerde stoomketels. Zij dienen dan ook, wat de vergunningplicht betreft, geen verdere acties te ondernemen, vermits de stookinstallaties een geïntegreerd onderdeel vormen van de stoomketel en zij derhalve ressorteren onder het voorwerp van deze vergunningen.

Wat de milieuvoorwaarden betreft, zijn de bepalingen van titel II van het Vlarem van toepassing waarmee de omzetting van de desbetreffende EG-richtlijnen is tot stand gebracht.

Deze voorwaarden hebben in het bijzonder betrekking op emissiegrenswaarden voor SO₂, NO, en stof in de rookgassen.

In titel II van het Vlarem is hierbij overeenkomstig de desbetreffende EG-richtlijnen onderscheid gemaakt tussen bestaande en nieuwe inrichtingen. Voor bestaande stookinstallaties gelden de verstrengde emissiegrenswaarden vastgesteld in artikel 303 van titel II van het Vlarem die echter pas met ingang van 1 januari 1995 van kracht worden. Volgens de gegevens waarover ik beschik hebben de exploitanten de ter zake nodige schikkingen getroffen om met ingang van de gestelde data te voldoen aan de gestelde normen.

Vraag nr. 220 van 22 juni 1993 van de heer H. SUYKERBUYK

Eigendom De Buizerd bij natuurreservaat Kalmthoutse Heide — Bestemming

De Vlaamse Gemeenschap heeft in 1985 een eigendom gekocht, De Buizerd, palend aan het natuurreservaat van de Kalmthoutse Heide in Kalmthout.

Dit gebouw had uitstekend dienst kunnen doen als onthaalcentrum. De idee om op die plaats een onthaalcentrum in te richten zou echter verlaten zijn.

Het gebouw is wel aangekocht en als men nog enkele jaren nalaat het opnieuw in te richten, bezit Kalmthout binnenkort een authentieke verkrotte eigendom aan de rand van de Kalmthoutse Heide. Dit kan eventueel wat eigentijdse romantiek opwekken, maar de zakelijke nuchterheid gebiedt dat de Vlaamse Gemeenschap haar eigendommen niet laat devalueren.

Overigens zou het bestemmen van het eigendom voor huisvesting van een toezichter van Waters en Bossen niet eens een luxe zijn.

Welke maatregelen heeft de minister genomen ? Wanneer ? Met maatregelen bedoel ik zowel werkzaamheden aan het gebouw, als een beslissing over de bestemming .

Antwoord

Het project om een bezoekerscentrum in te richten in het gebouw De Buizerd werd verlaten om stedenbouwkundige redenen.

De bouwvergunning voor de bouw van een bezoekerscentrum werd geweigerd op 9 september 1991 door het bestuur voor Ruimtelijke Ordening — Antwerpen.

Het gebouw De Buizerd is bouwvallig en reeds in het eerst ingediende bouwproject werd gepland het te slopen.

Gelet op wat voorafgaat zal de bestemming na sloping worden geëvalueerd.

Vraag nr. 221

van 22 juni 1993

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Sluikstorten in Voeren — Maatregelen

Naar verluidt zouden er zich op het grondgebied van de gemeente Voeren twee sluikstorten bevinden, kadastraal bekend als sectie B/491 en 611 in Sint-Martens-Voeren en sectie A 13A Gievelstraat in Leuven. Die storten zouden worden gebruikt door de gemeente Voeren zelf en er zou ook afval vanuit Nederland gestort worden. Het zou voornamelijk huishoudelijk afval bevatten.

Is de minister hiervan op de hoogte ?

Beschikt de OVAM ter zake over een dossier en werd er desgevallend al een onderzoek verricht ?

Werden er al stappen gezet voor de ambtshalve verwijdering van het afval ?

Antwoord

De drie vermelde kadastrale percelen, Sie B/491 en B/611 in de deelgemeente 's Gravenvoeren (en niet St.-Martens-Voeren) en Sie A 13A in de deelgemeente Teuven, zijn drie eigendommen van de gemeente Voeren en hebben alle drie met storten van afval te maken.

Het perceel Sie B/491 in 's Gravenvoeren werd gedurende jaren gebruikt voor het storten van allerlei afval. Op 22 februari 1988 stelde de inspectie van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) een procesverbaal op lastens het gemeentebestuur. Op 17 augustus 1990 werd het gemeentebestuur formeel in gebreke gesteld. Thans hebben alle stortactiviteiten op bedoeld perceel een einde genomen.

Op het perceel Sie B/611 in 's Gravenvoeren werd nooit gestort. Het gemeentebestuur had dit perceel wel bestemd voor het aanleggen van een stortplaats. Ook thans wordt op dit perceel niet gestort.

Het perceel Sie A 13A in Teuven, gekend als Teuvenbos, ligt langs de wegzijde volledig bedekt met huishoudelijk en gelijkgesteld afval, illegaal gestort.

Ook dit dossier wordt opgenomen in de inventarisatie van verontreinigde sites die momenteel in opdracht van OVAM loopt in de provincie Limburg. Deze inventarisatie werd gestart op 1 februari 1993 en loopt over 18 maanden. Na afloop zal een prioriteitenplan de volgorde van aanpak inzake sanering bepalen.

Vraag nr. 222

van 22 juni 1993

van de heer L. BARBE

Milieuvergunningen — Gevolgen van arrest-Maes

Vlarem bepaalt strikte termijnen voor de behandeling van vergunningsaanvragen. Worden deze niet gerespecteerd, dan wordt in eerste aanleg de vergunning geacht te zijn geweigerd. In beroep wordt de vergunning geacht te zijn verkregen. Vooral die tweede mo-

gelijkheid veroorzaakte in heel wat kringen zorgen. Tot nu toe zijn er nog maar nauwelijks stilzwijgende vergunningen verleend. De vergunningverlenende overheden slagen er dus blijkbaar goed in de termijnen waarbinnen een beslissing dient te worden genomen, te respecteren.

Na het verlenen van de vergunning moet een voor eensluidend verklaard afschrift van de beslissing binnen een termijn van 10 kalenderdagen onder meer aan de exploitant gezonden worden. Deze termijn wordt echter regelmatig overschreden.

Het recente arrest-Maes van de Raad van State (nr. 43.177 van 3 juni 1993) lijkt me in deze materie bijzonder belangrijk. De bestendige deputatie van Antwerpen had in beroep een vergunning geweigerd. De beslissing was binnen de vastgestelde termijn genomen, maar niet binnen de 10 dagen aan de exploitant bekendgemaakt. Voor de Raad van State volstond dit om de beslissing van de bestendige deputatie te schorsen. Als dit de vaste rechtspraak wordt van de Raad van State, kan dit belangrijke gevolgen hebben. Exploitanten aan wie te laat een beslissing inzake een milieuvergunningsaanvraag werd bekendgemaakt, zouden deze beslissing door de Raad van State kunnen laten vernietigen om zo een stilzwijgende vergunning te verkrijgen. Het lijkt me dan ook een zeer dringende zaak om een initiatief te nemen. Het versterken van het bestuur Milieuvergunningen lost uiteraard het probleem niet op, want de meeste vergunningen worden door de bestendige deputaties verleend.

Kan de minister mij meedelen welke maatregelen hij genomen heeft om dit probleem op te lossen ?

Antwoord

Aangaande het arrest-Maes zelf moet vooreerst worden opgemerkt dat het hier gaat om een schorsingsarrest. Dit betekent dat er over deze zaak nog een uitspraak ten gronde moet volgen. Verder handelde deze uitspraak van de Raad van State over een bekendmaking van een beslissing van de bestendige deputatie over een beroep inzake een tweede klasse-inrichting die bijna 3 maanden gebeurde na de datum van de uitspraak. Tot dusver werd aangenomen dat de termijn van 10 dagen vastgesteld in artikel 5 punt 4 van titel 1 van het Vlarem een termijn van orde was. Wat de organisatie van de provinciale administratie, mede in het licht van het voormelde arrest van de Raad van State, betreft om de genomen beslissingen tijdelijk bekend te maken, moet ik het lid erop wijzen dat — gezien de provinciale autonomie — deze organisatie uitsluitend behoort tot de bevoegdheid van de gouverneur.

Voor de bekendmakingen die moeten gebeuren via het bestuur Milieuvergunningen van de Aminor, heb ik beslist dat de ondertekende ministeriële besluiten rechtstreeks en dus niet meer via de hiërarchische weg aan de administratie zullen worden doorgegeven. Bovendien heeft het bestuur Milieuvergunningen zich reeds intern zo georganiseerd dat deze bekendmakingen normaliter binnen de in het Vlarem bepaalde termijn van 10 dagen kunnen gebeuren.

Indien in de toekomst nog zou blijken dat de voorop-

gestelde termijn problemen veroorzaakt bij de diverse vergunning verlenende overheden, overweeg ik voor te stellen deze termijn van betekening te verlengen.

Vraag nr. 223
van 22 juni 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Huisvuilverwerking in het arrondissement Halle-Vilvoorde — Eventueel stort in Zemst

Op 1 april 1993 stelde ik de minister een schriftelijke parlementaire vraag in verband met de oprichting van een afvalsorteercentrum voor de droge fractie en een stand van zaken betreffende vestigingsplaats voor de verbrandingsoven in Vlaams-Brabant (vraag nr. 140, Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 12 van 3 mei 1993, blz. 645).

Uit het antwoord bleek dat de minister op 3 maart de OVAM een enquête had bezorgd voor alle gemeenten uit het arrondissement Halle-Vilvoorde. Op basis van die gegevens zou de minister in de tweede helft van mei of begin juni een overlegvergadering met alle gemeenten uit het arrondissement Halle-Vilvoorde organiseren. Daarna zou hij hieromtrent een beslissing kenbaar maken.

De intercommunale Haviland wil zo vlug mogelijk een sorteerinstallatie gerealiseerd zien. Omdat de stortmogelijkheden in Wallonië binnenkort worden afgesneden, moet men uitwijken naar andere provincies. Maar een recente Europese richtlijn wil ook de interregionale afvaltransporten beperken.

Haviland dringt eveneens aan op een eigen stort en wel in het Bos van Aa in Zemst, de enige plaats die daarvoor voorzien is op het gewestplan.

1. Kan de minister mij de stand van zaken in dit dossier meedelen ?
2. Wat is het standpunt van de Vlaamse regering ?

Antwoord

1. De resultaten van de enquête bij de gemeenten van het arrondissement Halle-Vilvoorde werden me door de OVAM in de loop van de maand mei bezorgd.

Ik heb de OVAM gevraagd een aantal aspecten inzake vestiging verder te onderzoeken.

Zodra de bijkomende gegevens bekend zijn zal ik mijn voorstel met alle betrokken partijen bespreken.

2. Tijdens de bespreking van de voortgangsrapportage van het afvalstoffenplan 1991-1995 in de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud van 7 juli 1993 heb ik een aantal knelpunten aangeduid. Eén daarvan betreft onder meer de terminale werking van afvalstoffen. Deze berust thans onder de gemeentelijke bevoegdheid.

Als minister ben ik wel bevoegd om te sluiten, doch niet bevoegd voor de oprichting van een verwijderingsinstallatie.

Aan de leden van de commissie stelde ik dan ook de vraag of wij de gemeentelijke bevoegdheid voor de eindverwerking van afvalstoffen niet in vraag moeten stellen. Deze vraag zal door de commissie in het najaar worden behandeld. Vandaag kan ik, als minister, voor de huisvuilverwerking in het arrondissement Halle-Vilvoorde enkel een voorstel formuleren aan de gemeenten en intercommunales.

Vraag nr. 225
van 24 juni 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Openbare riolering — Aansluiting van particuliere gezinnen en bedrijven

Ik zou het zeer op prijs stellen te mogen vernemen :

1. het aantal aansluitingen van particuliere gezinnen, respectievelijk bedrijven op de openbare riolering als percentage van het geheel van mogelijke aansluitingen ;
2. het percentage van mogelijke aansluitingen op het totaal van de particuliere gezinnen, respectievelijk de bedrijven die afvalwater lozen ;
3. de plannen om het percentage aansluitingen bij aanwezigheid van riolering te verhogen, respectievelijk het aantal potentiële aansluitingen door het aanleggen van riolering te verhogen ;
4. de gedane investeringen in een en ander in 1992, respectievelijk de geplande investeringen in 1993, 1994 en latere jaren.

Antwoord

1. Momenteel is het afvalwater van 4.423.000 inwoners aangesloten op riolering (op basis van een telling eind 1991). Dit stemt overeen met 78,6 percent van het totaal aantal inwoners in Vlaanderen (5,6 miljoen). In de tabel hieronder wordt een overzicht gegeven van de rioleringsgraad en de zuiveringsgraad voor de 45 AWP-II-gebieden.

Voor wat het industrieel afvalwater betreft zijn momenteel ongeveer 3.300 lozingsvergunningen voor de lozing van industrieel afvalwater uitgereikt. Hier van zijn er 2.500 voor de lozing op riool, de overigen voor lozing op oppervlaktewater.

2. Ten gevolge van de sterk verspreide bebouwing in Vlaanderen zullen ongeveer 10 percent van de inwoners nooit op een riool kunnen worden aangesloten. Dit betekent dat het maximaal aantal huishoudelijke aansluitingen \pm 5 miljoen bedraagt.
3. De aanleg van een gemeentelijke riolering en huisaansluitingen is volledig een gemeentelijke bevoegdheid.

Om de gemeenten ertoe aan te zetten hun rioleringsnet uit te breiden ter rendabilisatie van de bestaande hoofdzuiveringsinfrastructuur heb ik via het Executievebesluit van 31 maart 1993 een aanvullende gewestbijdrage van 500 miljoen toegekend voor de aanleg en/of verbetering van gemeentelijke rioleringsnetten.

ringen. Hierbij konden de gemeenten 50 percent subsidie krijgen indien hun aanvraag voldeed aan de voorwaarden gesteld in het Executievebesluit.

Dit neemt niet weg dat er van de gemeenten de nodige inspanningen worden verwacht ter vervollediging van hun rioleringsnet om zoveel mogelijk huishoudelijk afvalwater aan te sluiten op bestaande installaties. Voor wat betreft de aansluiting van industrieel afvalwater zal het heffingenbeleid er in de

toekomst op gericht zijn om de bedrijven ertoe aan te zetten zelf te zuiveren.

4. Aangezien de aanleg van openbare riolering een gemeentelijke bevoegdheid is, en veel rioleringen onder eigen beheer uitgevoerd worden, beschikt mijn administratie niet over exacte gegevens over de gedane en geplande investeringen. Ik hoop via de Milieuconvenant aangegaan door de gemeenten en de werking van de bekkencomités, een duidelijk beeld te krijgen van de rioleringsituaties in Vlaanderen.

AWP-II-gebied	in het AWP-gebied	op riool	op RWZI
1. Polders afwaterend naar Frankrijk	1.436	10.000	7.600
2. Polders afwaterend naar Nieuwpoort	164.316	135.625	98.100
3. Polders afwaterend naar Oostende	95.905	88.300	76.600
4. Polders afwaterend naar Blankenberge	20.700	18.200	17.300
5. Polders afwaterend naar Zeebrugge	10.500	8.800	7.700
6. Kortebeek + Meersbeek	46.400	32.050	15.500
7. Leopoldkanaal	95.598	77.828	55.100
8. Polder ten noorden Moervaart	8.310	6.282	0
9. Polder ten noorden Barbierbeek	59.433	45.140	0
10. Kluizen	66.167	42.227	2.652
11. Kanaal Gent-Oostende	49.816	30.570	7.000
12. Kanaal Gent-Terneuzen	298.000	240.590	92.290
13. Afleidingskanaal van de Leie	50.036	37.203	0
14. Ijzer : Blankaert	93.671	67.883	27.106
15. Handzamevaart	47.428	31.351	4.054
16. Leie tot Afleidingskanaal	480.644	358.360	61.500
17. Leie — Afleidingskanaal — Ringvaart	30.165	22.578	1.050
18. Dender	316.177	248.411	46.429
19. Mark	20.803	13.848	0
20. Zeeschelde — linkeroever — opwaarts	108.906	86.390	24.870
21. Zeeschelde — rechteroever — opwaarts	98.052	67.000	3.750
22. Bovenschelde	151.471	108.514	0
23. Zwalm	38.577	28.348	10.451
24. Kleine Nete	243.862	163.065	127.511
25. Grote Nete	310.636	161.631	101.655
26. Boven-Demer	311.670	235.460	102.017
27. Gete	120.866	103.601	18.646
28. Velp	24.418	14.664	0
29. Beneden-Demer	136.637	101.844	19.435
30. Zenne	327.872	286.800	1.850
31. Boven-Dijle	176.000	158.500	29.700
32. Beneden-Dijle	160.900	134.400	40.250
33. Vliet	99.782	78.294	0
34. Zeeschelde — midden — rechteroever	38.405	28.970	25.280
35. Rupel	43.228	36.915	0
36. Zeeschelde — midden — linkeroever	39.752	34.740	0
37. Zeeschelde-beneden	218.278	211.360	75.520
38. Schijn	503.814	441.662	323.417
39. Barbierbeek	23.312	19.227	15.900
40. Bovenvliet	74.525	71.180	52.295
41. Durme	47.340	44.500	20.380
42. Maas	146.278	116.500	55.200
43. A-beek	51.500	31.500	20.500
44. Dommel	89.465	72.780	30.263
45. Mark en Kleine As	86.280	50.600	46.940
Totaal	5.628.331	4.423.651	1.668.821
		78,6 %	29,6 %

Vraag nr. 227
van 29 juni 1993
van de heer J. DE ROO

Sociale woningen — Toewijzing

Uit een onderzoek bij de sociale huisvestingsmaatschappijen heeft men kunnen vaststellen dat de woningen niet worden toegewezen aan diegenen die er recht op hebben.

1. Wie heeft recht op een sociale woning ? Aan welke criteria moet men voldoen ?
2. Zullen er in de toekomst maatregelen worden genomen bij overtreding van de regels ? Zo ja, welke ?
3. Welke maatregelen zal men nemen om de controle op het toepassen van de regels voor de sociale huisvestingsmaatschappijen te vergroten ?

Antwoord

1. De criteria voor toelaatbaarheid tot een sociale huurwoning zijn als volgt bepaald in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 november 1990 tot reglementering van het sociaal huurstelsel :

„§ 1 Een kandidaat-huurder kan enkel tot een voor verhuuring beschikbare woning van een vennootschap worden toegelaten voor zover :

- 1° hij is ingeschreven in het in artikel 3 bedoelde register ;
- 2° hij, noch een lid van zijn gezin, één of meer woningen volledig in volle eigendom of in vruchtgebruik heeft. Voor de toepassing van deze voorwaarde wordt geen rekening gehouden met een in het Vlaamse Gewest gelegen ongezonde woning die door de volle eigenaar of de vruchtgebruiker zelf wordt bewoond ;
- 3° hij een waarborg, vastgesteld door de vennootschap, met een maximum van 20.000 frank, in haar handen heeft gestort.

- § 2. Het inkomen van de kandidaat-huurder betreffende het referentiejaar mag niet meer bedragen dan :

- 690.000 frank voor gehuwden ;
- 650.000 frank voor samenwonenden en voor alleenstaanden met een of meer kinderen die persoon ten laste zijn ;
- 450.000 frank voor anderen.

De in het eerste lid vermelde bedragen worden verhoogd met 40.000 frank per persoon ten laste.”

- 2 en 3. De controle op de correcte toepassing van de regels inzake de toewijzing van de woningen moet in de eerste plaats gebeuren door de VHM-commissaris, aangesteld bij elke lokale sociale huisvestingsmaatschappij . Die dient uitgenodigd te worden voor alle vergaderin-

gen van de bestuursorganen van de maatschappij waarop beslissingen inzake toewijzingen genomen worden. Hij kan beroep instellen bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij tegen elke beslissing van het beheersorgaan die hij strijdig acht met de wet, de statuten of het algemeen belang.

Indien het beroep gegrond is, wordt de toewijzingsbeslissing vernietigd door de raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappijen wordt de betrokken huurwoning in principe opnieuw toegewezen, volgens de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 november 1990.

Naar aanleiding van de aanstelling op 19 mei jongstleden van een aantal nieuwe VHM-commissarissen door de Vlaamse regering werd aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij gevraagd om deze commissarissen een vormingspakket ter beschikking te stellen en te zorgen voor een permanente begeleiding. Tevens werd gevraagd om de commissarissen te wijzen op het belang van hun controletaak, inzonderheid op het vlak van de correcte toewijzing van sociale woningen.

Recent heeft de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij haar erkende vennootschappen op mijn verzoek via een omzendbrief er nogmaals op gewezen dat zij alle wettelijke bepalingen van het sociaal huurstelsel strikt moeten toepassen. ook de sociale inspectie van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij zal de naleving van de huurreglementering, in het bijzonder van de toewijzingsregels, verscherpt controleren.

Ten slotte werd aan een aantal instanties advies gevraagd in verband met mogelijke aanpassingen aan het vigerende sociaal huurstelsel, onder meer wat de toewijzingsregels en de controle op de toewijziging betreft. Op basis van deze adviezen zullen voorstellen tot wijziging van het bestaande sociale huurstelsel worden voorgesteld.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 306
van 10 juni 1993
van mevrouw M. AELVOET

Schepenvissel in Rotselaar — Vernietigingsbesluit

Op 8 maart 1993 heeft de gemeenteraad van Rotselaar kennis genomen van het ontslag als schepenvrouw R. Baeten. Diezelfde dag werd Jos Wolfs, verkozen op een CVP-lijst maar nu zetelend als onafhankelijke, tot vijfde schepen verkozen. Tegen deze beslissing werd beroep aangetekend door Agalev en door de

CVP. Tot nog toe heeft de bestendige deputatie van Brabant geen uitspraak gedaan. De minister heeft als minister van Binnenlandse Aangelegenheden het besluit van de Rotselaarse gemeenteraad op drie mei vernietigd.

Ik wens de minister hierover de volgende vragen te stellen :

1. De minister heeft niet gewacht op een uitspraak van de bestendige deputatie van Brabant. Werd bij zijn diensten rechtstreeks klacht neergelegd ?
2. Is door het vernietigingsbesluit van de minister de schepenzetel in Rotselaar leeg vanaf 8 maart ? Zo ja, dan moet de schepenzetel ten laatste bezet zijn op 8 juni — cf. gemeentewet artikel 15 : “In elk geval moet de verkiezing geschieden binnen drie maanden na het openvallen van de plaats”.
3. Zijn alle collegebeslissingen die genomen worden met de heer Wolfs nu ongeldig ?

Antwoord

1. Een gemeenteraadsbesluit houdende de verkiezing van een schepen is niet onderworpen aan enig toezicht vanwege de bestendige deputatie, maar valt onder de toepassing van de artikelen 2 en 27 van het decreet van 7 juni 1989 houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten (Vlaams Toezichtsdecreet).

Tegen het gemeenteraadsbesluit van 8 maart 1993 werd zowel bij de vice-gouverneur van Brabant als bij mijn diensten klacht neergelegd. Op grond van het artikel 27 van het Vlaams Toezichtsdecreet kon ik het besluit rechtstreeks vernietigen, zonder een uitspraak van de vice-gouverneur te moeten afwachten.

2. De vernietiging van een gemeenteraadsbesluit heeft terugwerkende kracht, waardoor de zaak terug in de toestand wordt geplaatst waarin ze zich bevond voordat het besluit werd genomen. Luidens het artikel 15 van de Nieuwe Gemeentewet moet de verkiezing van een schepen geschieden binnen drie maanden na het openvallen van de plaats, dat wil zeggen, bij ontslag, uiterlijk drie maanden nadat het ontslag van de ontslagnemende schepen is ingegaan. De schepenzetel in Rotselaar had dus ten laatste op 8 juni 1993 bezet moeten zijn.

Vooraleer de vice-gouverneur te verzoeken de gemeente Rotselaar de opdracht te geven onverwijld een nieuwe schepen te verkiezen, acht ik het aangewezen de uitspraak af te wachten inzake het verzoek tot schorsing dat de gemeente op 10 juni 1993 tegen mijn vernietigingsbesluit heeft gericht aan de Raad van State. In afwachting van deze uitspraak, die ik met vertrouwen tegemoet zie en niet via andere maatregelen wens te doorkruisen, moet de ontslagnemende schepen vervangen worden conform het artikel 17 van de Nieuwe Gemeentewet.

3. De handelingen die door de schijnbaar regelmatig aangestelde schepen werden verricht, worden ter

vrijwaring van de rechtszekerheid geacht geldig te zijn tot stand gekomen uit het oogpunt van de bevoegdheid. Dat geldt uiteraard slechts tot het ogenblik waarop de gemeente kennis heeft gekregen van het vernietigingsbesluit.

Vraag nr. 319 van 25 juni 1993 van de heer H. VAN DIENDEREN

Tracé Duwvaartkanaal — Goederenspoor

De NMBS maakt plannen voor een goederenspoor vanuit de Antwerpse haven via het Duwvaartkanaal-tracé. Is daarover een officiële vraag aangekomen ? Wordt daarover onderhandeld ? Wat is de stand van zaken ? Welke procedure wordt er gevolgd ? Wat zijn de toekomstige stappen ?

Is dit project bespreekbaar voor de minister ? Is het verenigbaar met het volgende citaat uit “Vlaanderen-Europa 2002” : “Centrale doelstelling is het behoud en waar mogelijk de versterking en uitbreiding van de huidige open ruimte” (p. 41) ?

Antwoord

De plannen van de NMBS in verband met een goederenspoor vanuit de Antwerpse haven via het tracé van het duwvaartkanaal zijn mij alleen informeel bekend. Er is geen officiële aanvraag bekend en er zijn evenmin onderhandelingen aan de gang met het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening of met mijn kabinet.

De verenigbaarheid met de doelstelling “het behoud en waar mogelijk de versterking en de uitbreiding van de huidige open ruimte” moet onderzocht worden in samenhang met het tracé van het duwvaartkanaal en de mogelijke realisatie in de toekomst ervan. Bovendien zal dit project tevens op de sociaal-economische waarde onderzocht moeten worden. Deze elementen zullen tevens in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen aan bod komen. Het lijkt mij derhalve voorbarig hierover nu reeds een uitspraak te doen.

Vraag nr. 320 van 25 juni 1993 van de heer H. VAN DIENDEREN

Spoorwegbrug in Ruisbroek — Werken

Bij de bespreking van zijn begroting stelde de minister dat in 1993 100 miljoen ingeschreven is voor de spoorwegbrug in Ruisbroek en 150 miljoen voor de elektro-mechanische uitrusting ervan.

Wanneer wordt er concreet begonnen aan de brug ?

Zal het geplande budget worden gebruikt ? Wanneer zal de brug door de NMBS in gebruik genomen kunnen worden ?

Antwoord

Op 19 mei 1993 heb ik opdracht gegeven om de elektromechanische uitrusting van de spoorwegbrug in

Ruisbroek aan te besteden. Dit moet toelaten de opdracht te gunnen in het najaar 1993.

Tegelijkertijd zal ook de opdracht burgerlijke bouw-kunde, sinds 1 augustus 1988 geschorst, verder worden afgewerkt, zodat de brug in 1995 in dienst genomen kan worden.

Het vooropgesteld budget bedraagt 100 mio frank in 1993 en 150 mio in 1994, samen 250 mio frank. De door de administratie opgestelde definitieve raming sluit op 206 mio frank zodat dit project alleszins principieel past in de geplande budgettaire ruimte.

Om de juiste begrotingsimpact te kennen dient uiteraard de uitslag van de aanbesteding te worden afge-wacht.

Het spreekt vanzelf dat in deze cijfers geen rekening is gehouden met de werken die ten laste zijn van en moeten uitgevoerd worden door de NMBS.

**Vraag nr. 324
van 25 juni 1993
van de heer R. VAN HOOLAND**

Wegentelefoon — Project netheid en onderhoud gewest-wegen

Ik zou het zeer op prijs stellen te mogen vernemen :

1. hoeveel borden er werden geplaatst sedert de start van het project en hoeveel er naar schatting geplaatst zullen worden het komende jaar ;
2. op welke soort wegen en hoeveel per Vlaamse provincie ;
3. de opbrengst van de sponsoring, naar schatting voor de komende 3 jaar ;
4. de kosten van het project van het eerste werkingsjaar (reëel of naar raming) ;
5. de specifieke resultaten (aantal oproepen, soorten problemen, acties en concrete resultaten) ;
6. de ingezette personeelsleden (eventueel naar functie, niveau, rang, graad, deeltijds/voltijds, statutair of contractueel).

Antwoord

- 1 en 2. Met de volgende bedrijven werd een jaarcontract afgesloten (de grootte van het logo alsook de lokatie wordt naast hun naam vermeld, waarbij 1/1 = 156 cm x 240 cm ; 1/2 = 74 cm x 250 cm en 1/4 = 74 cm x 115 cm).

V a n Marcke 1/1 E 40 Brussel-Oostende
richting Oostende — Groot Dilbeek
St .-Uhiks-Kapelle

Eldi 1/4 R 0 — binnenkant ring grondgebied
Zaventem
1/4 E 411 (A 4 richting Brussel grondge-
bied Zaventem

Mini-Flat 1/4 R 0 Brussel-binnenkant ring
grondgebied Zaventem

Kijk & Bouw 1/4 A 19 richting Ieper
grondgebied Menen

Vaillant 1/2 R 0 richting Oostende — afrit Marly
1/2 E 40 Affligem

Etemit 1/2 R 0 richting Zaventem — Groot-Bij-
gaarden
1/2 R 0 richting Groot-Bijgaarden — Za-
ventem

Een contract met firma NV Buro modern in Waregem moet nog opgesteld worden.

3. Opbrengst tot op heden voor 1993 :

4 x 1/4 x 800.000 frank = 3.200.000 frank.
4 x 1/2 x 1.500.000 frank = 6.000.000 frank.
1 x 1/1 x 2.900.000 frank = 2.900.000 frank.

De raming van de opbrengst voor 1994 en 1995 is afhankelijk van de nog te nemen beslissing tot toekomstige organisatie van de logo-werving, eventueel door een gespecialiseerd bedrijf.

4. Er moet opgemerkt worden dat het hier in eerste instantie gaat over een sensibiliseringscampagne om de bevolking bewust te maken van het bestaan van de Vlaamse Wegentelefoon (078/11.22.66) en de netheidsactie. De kosten voor deze campagne bedragen 12.963.343 frank. Daarnaast zijn er de kosten voor de uitvoering van dit project. De plaatsingskosten voor de 10 eerste borden bedragen 2.235.616 frank.

Het aanbrengen van de logo's gebeurt door personeelsleden van de regies, naast hun gewone taken.

5. Momenteel bedraagt het aantal oproepen voor de Vlaamse Wegentelefoon per provincie 1 per dag. Alleen voor de provincie Antwerpen bedraagt dit aantal 2 per dag.

Het grootste aantal oproepen dat men tot hiertoe kreeg, gingen over rijwegen in slechte staat, spoorvorming, gaten en verzakkingen in de rijweg, signalisatie en markeringen en problemen voor fietsers. De kleine problemen worden onmiddellijk opgelost. De grote problemen worden zo spoedig mogelijk verholpen in het kader van het wegenonderhoud.

6. Per provinciale dienst zijn er twee statutaire ambtenaren van niveau 2 die de Vlaamse Wegentelefoon beantwoorden en de correspondentie hieromtrent opstellen, dit naast hun normale administratieve taken. Op wettelijke feestdagen en in het weekend is de telefoon aangesloten op een antwoordapparaat met vermelding van de uren waarop de dienst bereikbaar is.

**Vraag nr. 325
van 25 juni 1993
van de heer M. CAPOEN**

A 18 — Afwerking en infovergadering

Diverse instanties hebben recent opnieuw met de meeste aandrang gepleit voor een zeer snelle afwerking van de A 18 van Veurne tot aan de Franse grens.

Op 15 juni 1993 opent in Frankrijk de Roccade du Littoral, doodlopend op de Frans-Belgische grens in Ghyvelde. Op Vlaams grondgebied blijven de zes kilometer tussen Veurne en Adinkerke onafgewerkt. Naast de ontsluitingsproblematiek in het algemeen en het toeristisch verkeer in West-Vlaanderen, is er vooral voor de veiligheid en de leefbaarheid van het dorp Adinkerke een prangende situatie.

Na alarmsignalen van Westtoerisme, de handelskamers en de gemeentelijke overheid van De Panne, was de plaatselijke bevolking van Adinkerke de eerste rechtgebende op precieze informatie, vooral wanneer in nota's reeds wordt gemeld dat het wellicht tot in het jaar 2000 zal duren vooraleer de snelweg afgewerkt zal zijn.

In het gemeenschapshuis in Adinkerke was daaromtrent op donderdag 10 juni 1993 een open informatievergadering voor de Adinkerkse bevolking gepland, waarbij onder meer uitnodigingen werden gericht aan de Vlaamse minister van Openbare Werken en de Westvlaamse dienst Wegeninfrastructuur en Verkeer (Bruggen en Wegen). Nadat de minister meedeelde niet aanwezig te kunnen zijn, noch zich te kunnen laten vervangen op deze belangrijke informatievergadering, heeft ook de administratie het niet wenselijk geoordeeld aanwezig te zijn: het is immers duidelijk dat de beslissing over de spoedige afwerking een budgettaire, en derhalve een zuiver politieke beslissing is. Zich afsluiten voor informatie is uiteraard de slechtste oplossing.

1. Wat is thans het voorliggend afwerkingsschema voor de A 18 ?
2. Kloppen de laatste berichten die vooropstellen dat er misschien tot in het jaar 2000 moet worden gewacht op de laatste 6 km snelweg ?
3. Waarom heeft de minister geweigerd deel te nemen of zich te laten vertegenwoordigen op de informatievergadering aan de Adinkerkse bevolking, gepland op 10 juni 1993 ?

Antwoord

- 1 en 2. De verbinding van de A 18 tussen Veurne (N 8) en de Franse grens heeft een lengte van circa 8 km, omvat 5 bruggen en een aansluitingscomplex ter hoogte van Adinkerke.

De totale kostprijs van dit vak wordt geraamd op 1,2 miljard frank. Heden zijn de werken in uitvoering ten bedrage van 200 miljoen frank voor grondwerken van het vak N 8-Bergenvaart en voor 2 bruggen. In het najaar 1993 is een aanbesteding gepland voor het vak Bergenvaart-Kromfortstraat: kostprijs ± 200 miljoen frank. Er kan dus gesteld worden dat vanaf 1994 nog 800 miljoen nodig is voor de totale afwerking.

Het rollend driejarenprogramma 1993-1995 voorziet voor de verdere afwerking in 1994 en 1995 telkens in 200 miljoen frank. Volgens dit programma zou aldus de afwerking voltooid zijn tegen eind 1997.

Ten volle bewust van de noodzaak van deze verbinding zal ik bij de aanstaande bespreking van de begroting 1994, bijkomend nog een krediet van 200 miljoen frank vragen voor een versnelde uitvoering. Indien dan ook op de begroting 1995 een zelfde bijkomend krediet van 200 miljoen frank kan worden ingeschreven, kan de afwerking van de volledige verbinding tegen eind 1996 gerealiseerd zijn.

3. Het is noch voor mij, noch voor mijn diensten mogelijk om aanwezig te zijn op de diverse informatievergaderingen die door allerlei instanties georganiseerd worden.

Op lokaal vlak wordt voorrang gegeven aan de informatievergaderingen die ingericht worden door de gemeentebesturen.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 132
van 21 juni 1993
van de heer P. DEWAELE**

Vlaamse openbare radio-omroepen — Slechte ontvangst in Brusselse regio

In tegenstelling tot hun Franstalige tegenhangers kunnen de Vlaamse openbare radio-omroepen (Radio 1, 2 en 3, Studio Brussel en Radio Donna) in de Brusselse regio via FM vrijwel niet ontvangen worden, althans niet zonder ernstige storingen.

Wat is hiervan de oorzaak? Welke maatregelen neemt de minister?

Antwoord

In 1983 is de 300 m hoge zendmast van de BRTN/RTBF in Waver neergestort. Sindsdien worden de BRTN-programma's in het centrum van het land uitgestraald via noodzenders die geografisch verspreid zijn.

De FM-zenders van Radio 1, Radio 2 en Radio 3 zijn overgebracht naar Veltem. Daar wordt uitgezonden via een oude antenne op een lage mast die geen goede ontvangst verzekert in de hoofdstad. Voor een hogere mast krijgt de BRTN geen toestemming wegens de nabijgelegen luchthaven.

Wegens storingen op de radioverbindingen met vliegtuigen is de FM-zender van Studio Brussel verhuisd naar Brussegem. Deze toren, ontworpen voor straalverbindingen, is eveneens te laag.

Voor Radio 2 en Radio Donna werden twee kleine zenders bijgeplaatst in Brussel waarvan de ontvangst behoorlijk is.

Na het incident met de mast in Waver heeft de BRTN onmiddellijk stappen ondernomen om een nieuwe mast

op te richten in Sint-Pieters-Leeuw voor een optimale bestrijking van het centrum van het land. Het zal het lid bekend zijn dat de verlening van de bouwvergunning zeer lang aangesleept heeft. De werken konden pas in 1991 worden aangevat. De in gebruikname van de nieuwe zenders is gepland voor eind 1994.

Van haar kant heeft RTBF drie zenders geplaatst op het Rijksadministratief Centrum in Brussel. De ontvangst hiervan is uiteraard uitstekend in de hoofdstad maar minder in Waals-Brabant. De twee overige programma's worden uitgezonden in Waver en de ontvangst in Brussel laat te wensen over.

Vraag nr. 133
van 21 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN — Politieke neutraliteit

In de uitzending De Zevende Dag van TV 1 van zondag 13 juni 1993 liet de BRTN twee politici van Agalev aan het woord, terwijl van al de andere partijen er slechts een vertegenwoordiger bij deze bij uitstek politieke uitzending aan bod kwam, namelijk Eric Van Rompuy van de CVP. Bij de uitzending van De Zevende Dag van zondag 6 juni kwam er ook reeds een Agalev-senator aan het woord.

Is de minister niet van mening dat een en ander de indruk kan doen ontstaan dat Agalev bij de BRTN een voorkeursbehandeling geniet en komt hiermee de politieke neutraliteit waaraan de openbare omroep zich moet houden niet in het gedrang ?

Antwoord

De selectie van de gasten voor De Zevende Dag gebeurt op basis van de actualiteit. Geen enkele partij of strekking krijgt wat dat betreft een voorkeursbehandeling. Uit overzichten over een langere periode blijkt dat iedereen aan zijn trekken komt.

In de uitzending van 13 juni 1993 kwamen niet één maar drie vertegenwoordigers van andere partijen dan Agalev aan het woord (namelijk de heren W. Claes, L. Tobback en E. Van Rompuy).

Vraag nr. 134
van 21 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-medewerkers — Deontologie

In een interview met Panorama De Post van 4 juni 1993 verklaart BRTN-presentatrice Sabine De Vos over het Vlaams Blok : "Als ik zie dat Vlaanderen zo massaal stemt voor een partij die totaal geen politiek programma heeft en alleen maar kan schreeuwen dat alle buitenlanders eruit moeten worden geschopt, schrik ik van mijn eigen volk. Hoe dom zijn Vlamingen dan wel ? Dat je voor iemand als Rossem stemt, dat kan ik nog begrijpen. Maar het Vlaams Blok ! . . . In de raad van beheer zit er ook zo een (Jef Elbers) . . . Iedere keer als ik in een interview iets vertel over het Vlaams Blok, krijg ik een nota van de BRTN-top.

Maar daar hou ik absoluut geen rekening mee. Als ik door mijn uitspraken voor wat tegenwind kan zorgen, dan is me dat zo'n nota waard. We hebben het over neo-nazi's, hè !"

In een vroeger interview had dezelfde Sabine De Vos reeds opgemerkt dat men alle Vlaams Blok-leden in een concentratiekamp zou moeten steken.

1. Acht de minister het in overeenstemming met het ambtenarenstatuut en de deontologie van een BRTN-medewerkster dat Sabine De Vos, wanneer ze in deze laatste hoedanigheid geïnterviewd wordt, van leer trekt tegen de vierde sterkste partij van de Vlaamse Raad ?
2. Acht de minister het in overeenstemming met het ambtenarenstatuut en de deontologie van een BRTN-medewerkster dat Sabine De Vos publiekelijk verklaart dat ze de nota's van superieuren negeert en zal blijven negeren ?
3. Acht de minister het in overeenstemming met het ambtenarenstatuut en de deontologie van een BRTN-medewerkster dat Sabine De Vos een lid van de raad van bestuur een neo-nazi noemt ?
4. Welke maatregelen heeft de minister genomen in het licht van bovenstaande publieke verklaringen van Sabine De Vos, namelijk dat zij zal blijven de regels van de deontologie en het ambtenarenstatuut overtreden en zal blijven de nota's van superieuren negeren ?

Antwoord

1. De premisse van het lid in zijn eerste vraag, waar hij stelt dat mevrouw De Vos in de hoedanigheid van medewerkster van de BRTN werd geïnterviewd, is betwistbaar. Bedoeld interview had zeker niet uitsluitend de activiteiten van mevrouw De Vos bij de BRTN als voorwerp, wel integendeel. Er werd gepeild naar een aantal opvattingen van mevrouw De Vos, niet alleen als medewerkster van de BRTN, maar ook als persoon. In deze laatste hoedanigheid wordt mevrouw De Vos het recht op vrije mening en vrije meningsuiting gegarandeerd door de Belgische Grondwet en het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens. Het antwoord op de vragen van het lid houdt rekening met die nuance, namelijk het onderscheid tussen de privé-persoon en de BRTN-medewerkster voor ogen. Mevrouw De Vos is geen ambtenaar, maar een contractant van de BRTN.

Wat haar presentatie op het scherm betreft, wordt er wel toezicht uitgeoefend op mevrouw De Vos, zoals op elke BRTN-medewerker. Het lid heeft trouwens geen vragen over uitingen van mevrouw De Vos op het scherm.

2. Mevrouw De Vos mag dan wel publiekelijk verklaren dat ze nota's negeert, de feiten bewijzen dat niet. Als mevrouw De Vos de facto nota's negeert, neemt de BRTN de gepaste maatregelen.
3. Uiteraard is de geciteerde uitspraak uitsluitend voor rekening van mevrouw De Vos. De heer Elbers staat, als lid van de raad van Bestuur van de BRTN,

voldoende middelen ter beschikking om, als hij dat wenst, naar mevrouw De Vos toe zijn houding over bedoelde uiting kenbaar te maken.

4. Het antwoord wordt gegeven in vorige punten : de BRTN oefent voortdurend toezicht uit op het gedrag in woorden en daden van zijn medewerkers in de ether. In het leven van medewerkers als privé-persoon, wenst de BRTN beperkingen op het fundamentele recht van vrije meningsuiting bijzonder restrictief te hanteren.

Vraag nr. 135
van 21 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN — Verklaring van televisiejournalist in Humo

Op 5 mei 1993 deelde ik de minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden mee dat Walter Zinzen, BRTN-journalist, in het weekblad Humo van 29 april 1993 verklaarde dat er rare kwibussen in de raad van beheer van de openbare omroep zitten. In een parlementaire vraag vroeg ik toen aan de minister of het geoorloofd was dat een journalist, die ook ambtenaar is, de leden van de raad van bestuur van de instelling waarvoor hij werkt als rare kwibussen bestempeld.

In zijn antwoord deelde de minister mij mee dat de heer Zinzen ontkent het woord kwibussen in de mond genomen te hebben. Ook deelde de minister mij mee dat afgezien van het betwiste woordgebruik de uitspraken van de heer Zinzen in het betrokken weekblad niet geoorloofd zijn en dat de heer Zinzen hiervoor een waarschuwing gekregen heeft.

Het weekblad Humo van 17 juni 1993 bevestigt nochtans dat deze woorden wel degelijk uitgesproken werden en dit op basis van een bandopname van het toenmalig gesprek met Walter Zinzen. Hierin zou hij letterlijk het volgende zeggen : “Ach, ik moet u dat toch niet vertellen dat er in de raad van bestuur nog een paar kwibussen zitten, in alle partijen trouwens”.

In een interview dat in dit tweede artikel van Humo gebracht wordt, verklaart de heer Zinzen dat, toen Els Witte en Cas Goossens (respectievelijk de voorzitter van de raad van bestuur en de administrateur-generaal van de BRTN) hem vroegen of hij het woord kwibussen had gebruikt, hij als volgt geantwoord heeft : “Zo iets zou me verwonderen omdat ik de gewoonte heb sommige leden van de raad van bestuur in nog veel krachtiger termen te omschrijven”. Hij voegt eraan toe dat hij daarenboven gesteld heeft dat Humo zijn woorden afgezwakt heeft en zegt hierbij letterlijk : “En dan gaan zij nu tegen Weckx zeggen dat ik dat ontkend heb”.

Uit een en ander blijkt dat, in tegenstelling met wat de minister mij meegedeeld heeft, volgens Humo, die zich hiervoor beroept op een bandopname, de heer Zinzen wel degelijk sommige leden van de raad van beheer als kwibussen bestempeld heeft.

Deze laatste beweert daarenboven dat hij dit in feite nooit ontkend heeft, vermits hij er in feite prat op gaat dezelfde leden van de raad van beheer regelmatig in nog veel krachtiger termen te omschrijven. Hij beweert

daarenboven met zo veel woorden dat de heer Goossens en mevrouw Witte de minister verkeerd geïnformeerd hebben.

Kan het volgens de minister dat een BRTN-journalist, die dan toch ambtenaar is, leden van de raad van beheer van de omroep waarvoor hij werkt, in een weekblad voor kwibussen uitscheld en dat hij wanneer hij hieromtrent een opmerking gekregen heeft in herhaling valt en in feite stelt dat het woordje kwibussen nog een eufemisme is ?

Kan het dat de voorzitter van de raad van beheer van de BRTN en de administrateur-generaal aan de minister, en dus ook het Vlaamse parlement, van de inhoud van een gesprek dat zij meteen journalist hadden, geen juiste weergave gaven ?

In het hierboven vermelde antwoord deelt de minister mij mede dat de heer Zinzen voor zijn eerste interview een waarschuwing gekregen heeft. De heer Zinzen zegt hier omtrent in het interview : “Ik ben nog in blijde verwachting”.

Hieruit concludeer ik dat :

- de BRTN de minister verkeerd geïnformeerd heeft ;
- de betrokken journalist zich blijkbaar weinig zorgen maakt omtrent de waarschuwing.

Welke maatregelen heeft de minister genomen ?

Antwoord

Over zijn verklaringen ondervraagd door de administrateur-generaal van de BRTN, heeft de heer Zinzen meegedeeld dat hij het woord kwibussen niet in de mond heeft genomen. De administrateur-generaal bevestigt derhalve wat door de BRTN aan de minister werd doorgespeeld.

Overigens heeft de administrateur-generaal aan de heer Zinzen langs hiërarchische weg een waarschuwing bezorgd met kopie aan de directie Personeelszaken voor opberging in het persoonlijk dossier van betrokkene.

Vraag nr. 136
van 22 juni 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Limburgs in Platdietse streek — Instandhouding

Zoals de minister ongetwijfeld weet, wordt er in de streek van Overmaas, buiten Voeren, door de bevolking nog heel wat Limburgs gesproken. Een studie uit 1987 die in opdracht van de EG-commissie werd uitgevoerd, toonde aan dat in de streek van Montsen nog 16.000 van de 19.000 inwoners een Limburgs dialect spraken.

Graag vernam ik van de minister welke initiatieven hij de jongste jaren heeft ontwikkeld en/of gesteund die de kennis van het Nederlands en de instandhouding van het Limburgs in de zogenaamde Platdietse streek, ten goede kwamen.

Antwoord

De administratie Kunst van mijn departement kon geen aanwijzingen terugvinden van bepaalde initiatieven die ontwikkeld werden ter ondersteuning of instandhouding van het Nederlands in de streek van Overmaas.

Deze streek, met uitzondering van Voeren, ressorteert onder de bevoegdheid van de Franse Gemeenschap waar tot op vandaag nog geen samenwerkingsakkoord mee werd afgesloten.

Momenteel worden inzake het kunstenbeleid geen acties ondernomen die op een bepaalde regio in het bijzonder gericht zijn.

Vraag nr. 138
van 23 juni 1993
van de heer M. CAPOEN

Openbaar Bibliotheekwerk — Gebruik van Engelse termen

In jaarverslagen, statistieken en andere documenten van de dienst Openbaar Bibliotheekwerk worden nog altijd de Engelse bibliotheektermen fiction en non-fiction gebruikt. Ook in een recent ministerieel besluit inzake de gemiddelde boekenprijs voor het begrotingsjaar 1994 treffen we dezelfde Engelse termen aan.

Er bestaan nochtans goede Nederlandse termen voor deze begrippen, namelijk fictie en nonfictie. Deze worden onder meer gebruikt in het Vlaamse dagblad De Standaard, in het Vlaamse weekblad Humo en in het Noordnederlandse weekblad Vrij Nederland.

Tot de culturele aangelegenheden waarvoor de Vlaamse minister bevoegd is, behoort onder meer de bescherming en de luister van de taal.

Is de minister van Cultuur er dan niet van overtuigd dat ook de dienst Openbaar Bibliotheekwerk voortaan beter de Nederlandse termen gebruikt ?

Welke maatregelen neemt de minister opdat ook in de openbare bibliotheken van Vlaanderen de niet-publieksvriendelijke Engelse aanduidingen verdwijnen ?

Antwoord

De bibliotheektermen fiction en non-fiction zijn ingeburgerde termen in de bibliotheekwereld.

Van Dale Groot **Woordenboek** der Nederlandse taal vermeldt enkel de termen fictie en non-fiction als correcte woorden. Hieruit blijkt dat non-fictie geen correcte Nederlandse term is.

De term fiction wordt in de bibliotheekwereld gehanteerd omdat het een grotere lading dekt dan louter op fantasie berustende literatuur. De genres faction (waarvoor geen equivalent in het Nederlands bestaat) en geromantiseerde biografieën horen hier ook thuis.

Voor het publiek worden in openbare bibliotheken de meer gebruiksvriendelijke termen literatuur, letterkunde en informatieve boeken gehanteerd.

Vraag nr. 139
van 23 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Departement — Personeel

Op 15 juni 1993 deelde minister Tobback in de Senaat mee dat hij niet weet hoeveel mensen er op het departement van Binnenlandse Zaken werken.

Kan de minister meedelen hoeveel mensen er op zijn departement tewerkgesteld zijn ?

Kan de minister meedelen op welke uren zijn diensten openstaan voor het publiek ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

Het gecoördineerde antwoord op deze vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 140
van 29 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Boek van BRTN-journalist — Beschuldiging Vlaams Blok van racisme

In 1992 verscheen bij uitgeverij Kritak het boek "Niets is mogelijk, alles kan." Het werd geschreven door een BRTN-journalist.

Er wordt onder meer het volgende in gezegd : "Bij ons haalde een uitgesproken racistische partij meer dan 10 procent van de stemmen". We kunnen niet anders dan veronderstellen dat hij het over het Vlaams Blok heeft, omdat dit de enige partij is die bij de laatste parlementsverkiezingen net boven de 10 procent scoorde.

Is het verenigbaar met het ambtenarenstatuut en de deontologische code van de BRTN-journalisten dat een BRTN-journalist een Vlaamse partij beschuldigt van racisme, wat nog altijd een strafbaar feit is ?

Zo neen, worden er dan sancties tegen zulke journalisten getroffen ?

Antwoord

In zijn bij de uitgeverij Kritak verschenen boek "Niets is mogelijk, alles kan" heeft BRTN-journalist S. Blommaert duidelijk een aantal eigen meningen vertolkt.

In zijn advies over de deontologie van de **BRTN-journalisten** buiten de dienst geeft prof. K. Rimanque in artikel 19 toe dat met opiniërende geschriften in de vorm van een monografie (waarmee het boek van S. Blommaert mag worden geassimileerd) problemen kunnen rijzen van deontologische aard. Hij voegt daaraan toe dat de geloofwaardigheid van de objectiviteit van de omroep schade kan lijden wanneer de monografie wordt opgebouwd om een partijdige mening ingang te doen vinden in een stelling die opvallende gelijkenis

vertoont met die van de duidingsprogramma's van radio en televisie. Voor het boek van de heer Blommaert gaat dit evenwel niet op. De lezers zijn volwassen genoeg om te beseffen dat op verschillende plaatsen eigen meningen van de auteur worden vertolkt zonder dat zijn geloofwaardigheid als BRTN-journalist in gevaar wordt gebracht.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 188
van 16 juni 1993

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Participatieraden in het onderwijs — Controle op taalgebruik

Zowat een jaar geleden verklaarde de minister in de Vlaamse Raad dat de participatieraden op grond van de aanzienlijke inspraak waarover ze beschikken, kunnen worden beschouwd als schooloverheden in de ruime zin.

Daardoor zijn ook zij onderhevig aan de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken.

Kan de minister mij meedelen hoe en in welke mate wordt toegezien op de toepassing van de wetten

Werden er reeds overtredingen gemeld ?

Antwoord

De participatieraden kunnen inderdaad als schooloverheden worden beschouwd zodat de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken (koninklijk besluit van 18 juli 1966) op deze raden van toepassing zijn.

Dit betekent dat alle administratieve handelingen en verordeningen, die naar vorm of naar inhoud strijdig zijn met de bepalingen van deze wetten, nietig zijn. De vaststelling van die nietigheid gebeurt op verzoek van iedere belanghebbende, hetzij door de overheid van wie die handelingen en verordeningen uitgaan, hetzij door de toezichthoudende overheid, de hoven en rechtbanken of de Raad van State (cf. artikel 58).

Voorts is de Vaste Commissie voor Taaltoezicht krachtens artikel 60 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 belast met het toezicht op naleving van de wetgeving op het taalgebruik in bestuurszaken.

Mij zijn geen klachten betreffende mogelijke overtredingen van de gecoördineerde wetten op het taalgebruik van bestuurszaken bekend.

Vraag nr. 190
van 21 juni 1993

van de heer A. VERLINDEN

Secundair onderwijs — Zevende leerjaar

In het secundair onderwijs heeft het zevende studiejaar

reeds geschiedenis gemaakt. Heel toonaangevend waren destijds de zevende leerjaren in het Franstalig onderwijs in het Brusselse en in Wallonië ter voorbereiding op onder meer de toelatingswedstrijd van de Koninklijke Militaire School (KMS). De gevolgen voor Vlaanderen zijn gekend : een totaal verfranst Belgisch leger, met in 1955, volgens de parlementaire annalen, 80 percent Franstalige officieren, ondanks een poging van het Sint-Jans-Bergmanscollege in Antwerpen om via een Nederlandstalig zevende leerjaar de kansen van de Vlamingen aan de KMS te vergroten. Wijlen minister van Landsverdediging Spinoy nam datzelfde jaar een wijs besluit door de oprichting te bevelen van een Vlaamse Kadettenschool in Lier, waaraan wijlen minister van Landsverdediging Segers in 1962 een afdeling intermachten toevoegde.

In dit zevende leerjaar wordt de stof van het secundair onderwijs herhaald en worden leerlingen die uit verschillende richtingen komen op hetzelfde niveau gebracht. Beide ministers hadden twee doelstellingen bepaald, met name het aantal Vlaamse officieren van 20 percent zo vlug mogelijk optrekken naar 60 percent (is ondertussen gerealiseerd, maar moet gehandhaafd blijven) en het officierenkorps, destijds een kaste, democratiseren.

Een opvallende, en heel wat minder wijze beslissing (in 1989) leidde in 1991 tot de verdwijning van de afdeling kadetten. De socialistische minister van Landsverdediging Coëme nam hiervoor de verantwoordelijkheid. Een goed jaar later, namelijk op 20 april 1993, meldde de krant Het Volk op de voorpagina dat de KMS (de beslissing werd genomen door minister Delcroix) wegens gebrek aan voldoende bekwame kandidaten zich genoodzaakt ziet de toelatingsproeven gemakkelijker te maken en dat de bevelhebber van deze militaire academie de afschaffing van de kadettenafdeling als een vergissing bestempelde. Of deze maatregel van minister Delcroix een afdoende oplossing zal bieden, moet nog blijken.

Buiten de zevende leerjaren bestaan er in sommige scholen niet-gestructureerde lessen, buiten het normale lessenrooster, voor leerlingen van het zesde leerjaar, ook gericht op de voorbereiding van het toelatingsexamen op de studies van burgerlijk ingenieur. Het al of niet bestaan van deze speciale lessen is afhankelijk van het initiatief en de motivatie van sommige leerkrachten. Feit is dat de zevende leerjaren, door deel uit te maken van het secundair onderwijs, het voordeel bieden onder toepassing te vallen van de taalwet op het onderwijs van 30 juli 1963 en in ieder geval een sociale dimensie te hebben.

1. Heeft de minister initiatieven genomen ten aanzien van de zevende leerjaren in het secundair onderwijs of is hij eveneens overtuigd van de waarde van de zevende leerjaren, de verklaringen in acht genomen van de minister-president Van den Brande tijdens een recent bezoek aan Canada, betreffende het hoofdbelang om in een economische crisis (extra) te investeren in kennis ?
2. Kan de minister mij meedelen hoeveel zevende leerjaren er in Vlaanderen bestaan, per onderwijs, gestructureerd of niet, exclusief het zevende leerjaar van de Intermachten Voorbereidende School van Lier ?

Antwoord

1. Het voorwerp van de schriftelijke vraag nummer 142 van 7 april 1993 van de heer J. Van Hecke, eveneens lid van de Vlaamse Raad, is in belangrijke mate vergelijkbaar met het onderwerp waarover ik thans wordt geïnterpelleerd. (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 13 van 17 mei 1993, blz. 702). Ik verwijs dan ook naar de omstandige elementen die ter beantwoording van eerstgenoemde vraag naar voor werden gebracht en die een duidelijk inzicht verschaffen van de impact op verschillende terreinen van het bestaan van zevende leerjaren binnen de structuur van het voltijds gewoon onderwijs, georganiseerd of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.
2. Aangezien de interesse van het lid in het bijzonder uitgaat naar het zevende leerjaar dat een voorbereiding verstrekt op het toelatingsexamen, ingericht door de universitaire instellingen, tot de studies van burgerlijk ingenieur, kunnen de volgende specifieke data worden verstrekt.

Dit zevende leerjaar wordt reglementair genoemd "bijzondere wetenschappelijke vorming"; deze opleiding wordt ingericht als een "voorbereidend jaar op het hoger onderwijs" en gerangschikt binnen de onderwijsvorm "algemeen secundair onderwijs". Gedurende het schooljaar 1992-1993 werd dit leerjaar georganiseerd aan 1 gemeenschapsinstelling voor voltijds secundair onderwijs en aan 6 gesubsidieerde vrije instellingen voor voltijds secundair onderwijs, terwijl het globaal aantal regelmatige leerlingen die dit leerjaar bevolken, 102 bedraagt.

3. Dit zevende leerjaar kan uitsluitend worden georganiseerd indien de betrokken onderwijsinstelling ook een hogere cyclus of een derde graad van het voltijds secundair onderwijs aanbiedt. De beslissing tot oprichting van een dergelijk jaar vormt, precies zoals voor alle andere structuuronderdelen, een aan gelegenheid die resorteert onder de exclusieve autonomie van de inrichtende machten van het onderwijs.

Benevens dit geïnstitutionaliseerd leerjaar, is het mogelijk dat een onderwijsinstelling ook facultatieve lessen buiten het gewone leerprogramma inricht voor kandidaat-studenten burgerlijk ingenieur. Deze lessen kaderen evenwel niet in de lessenroosters en leerplannen die aan een overheidsgoedkeuring zijn onderworpen, wat impliceert dat deze lessen ook volstrekt buiten het circuit van het aanwendbaar pakket uren-leraar en de beschikbare werkingsmiddelen vallen. In tegenstelling tot de leerlingen van de bijzondere wetenschappelijke vorming, is het principe van de regelmatige leerling niet toepasbaar op die leerlingen die vrijblijvend de geciteerde uitdiepingslessen in de exacte vakken volgen.

**Vraag nr. 197
van 28 juni 1993
van de heer L. APPELTANS**

Lesurenpakket in scholen — Misbruiken bij besteding

Het autonome aanwenden van het lesurenpakket door

de lokale schoolgemeenschap is op zichzelf een positieve zaak.

Toch zijn er klachten over misbruiken met betrekking tot de besteding van het lesurenpakket.

Doordat het lesurenpakket geregeld wordt op het niveau van de school zelf wordt onder andere de speciale bedeling van uren aan coördinatoren volledig aan de willekeur overgelaten.

Om onder andere het onrechtvaardig toekennen van pedagogische opdrachten te vermijden zou het nuttig kunnen zijn om beroepsmogelijkheden tegen de regeling van het lesurenpakket op centraal niveau te laten organiseren.

Graag had ik van de minister vernomen of hij zich bewust is van het feit dat het systeem van het lesurenpakket misbruiken in de hand kan werken en op welke wijze hij die tegengaat.

Antwoord

Bij de invoering van de organisatie van het onderwijs op basis van een lestijdenpakket is het precies de bedoeling geweest de lokale scholengemeenschappen meer autonomie en meer verantwoordelijkheid te verlenen om zelf hun schoolorganisatie te regelen rekening houdend met allerlei lokale omstandigheden en aan de school eigen situaties.

De beslissing over de aanwending van het lestijdenpakket moet genomen worden in gemeenschappelijk overleg met de daartoe geëigende organen zoals de lokale schoolraad of de participatieraad waarin de diverse geledingen van de scholengemeenschap vertegenwoordigd zijn, wat de kans op eventuele misbruiken grotendeels zou moeten uitsluiten.

Eventuele klachten tegen de aanwending van het lestijdenpakket op centraal niveau organiseren zou opnieuw afbreuk doen aan de autonomie van de lokale scholengemeenschappen.

**Vraag nr. 198
van 30 juni 1993
van de heer L. STANDAERT**

Tijdschrift Klasse — Kosten

De minister overweegt het maandblad Klasse, uitgegeven door het departement Onderwijs, vanaf januari 1994 gratis op te sturen naar alle leerkrachten "omdat de vraag en de interesse zo groot zijn geworden". Daarbij moeten mij de volgende vragen van het hart :

1. "Elke Vlaamse school, van elk net en elk niveau, krijgt telkens twee gratis exemplaren. Duizenden leerkrachten hebben een persoonlijk abonnement." Hoe groot is die vraag en die interesse, met andere woorden :
 - a. Hoeveel scholen krijgen telkens twee exemplaren ?
 - b. Hoeveel leerkrachten hebben een persoonlijk abonnement genomen aan 450 frank per jaar ?

- c. Hoeveel normale abonnementen zijn er aan 700 frank per jaar ?
 - d. Hoe komt het dat in recente nummers van Klasse de prijzen van de abonnementen en de rekeningnummers waarop gestort moet worden, verdwenen zijn ?
2. Het blad van juni 1993 bevatte enquêteformulieren inzake het gratis thuisbezorgen van Klasse vanaf 1 januari 1994. Hoeveel van die formulieren werden teruggestuurd naar Klasse ?
 3. Wat was de totale kostprijs van dit maandblad in 1992 ?
 4. Hoe hoog worden de kosten geschat op jaarbasis voor het gratis opsturen naar alle leerkrachten ?
 5. In de praktijk blijken per school maar een gedeelte van de leerkrachten Klasse effectief te lezen of te doorbladeren. Waarom kan van geïnteresseerde leerkrachten niet ten minste gevraagd worden hun gratis abonnement jaarlijks schriftelijk aan te vragen ?
 6. Aan de basis heerst de indruk dat er wel genoeg geld is voor franjes terwijl op essentiële zaken voortdurend bespaard wordt. Wat is het standpunt van de minister ?

Antwoord

Het departement Onderwijs heeft al meer dan 25 jaar een eigen informatieblad dat naar alle scholen wordt gestuurd. Vroeger kregen ook alle leerkrachten uit het voormalig rijksonderwijs daarvan een speciale editie aan huis. Vanaf 1 januari 1990 werd het blad echter grondig vernieuwd, zowel naar vorm als inhoud. Klasse werd een breed maandblad voor onderwijs in Vlaanderen. De redactie zorgt voor actuele **onderwijsinformatie** vanuit het veld en vanuit de overheid. Dat gebeurt op een professionele wijze voor scholen en leerkrachten van elk net en van elk niveau.

1. De respons op het blad is bijzonder positief. Voor velen beantwoordt het aan een echte behoefte. Dat bleek ook uit de grote enquête die vorig jaar bij de lezers werd gehouden.

Enkele resultaten :

- 94 percent van de lezers beoordeelt Klasse in zijn geheel als goed tot zeer goed (slecht 0 percent, matig 0 percent, behoorlijk 6 percent, goed 66 percent, zeer goed 28 percent).
- Voor de inhoud heeft 84 percent acht op tien of meer. Slechts 2 percent geeft minder dan zeven op tien voor vorm en inhoud.

Veel lezers stelden bij die enquête voor om het blad aan alle leerkrachten te bezorgen (“zeer bruikbare informatie voor iedereen”). Anderen vroegen zich af waarom leerkrachten voor die informatie moeten betalen en stelden voor het blad aan iedereen gratis te sturen.

Twee exemplaren per school is inderdaad weinig. Meestal wordt het blad door iemand meegenomen.

In grote scholen of scholen met verscheidene vestigingsplaatsen is de doorstroming van het blad te optimaliseren.

- a. Alle Vlaamse scholen van elk net en van elk niveau (basis, secundair, buitengewoon, HOBu, sociale promotie en kunstonderwijs) krijgen nu twee gratis exemplaren. Totaal : 9.400 exemplaren.
 - b. Op dit ogenblik hebben 3.980 leerkrachten een persoonlijk abonnement genomen.
 - c. Daarnaast zijn er 627 andere geabonneerden.
 - d. Wegens de geplande reorganisatie werd in het jongste nummer alleen nog het adres en telefoonnummer voor abonnementen vermeld. Geïnteresseerden worden daar direct en persoonlijk geholpen.
2. De respons op de enquête over het gratis thuisbezorgen van Klasse was bijzonder groot. Er kwamen duizend kaarten en brieven binnen. Van deze respondenten vindt 93 percent het rondt een schitterend idee. Ook de anderen zeggen meestal dat ze het een uitstekend tijdschrift vinden, maar vragen zich af of er niet kan worden bezuinigd door het blad alleen aan de geïnteresseerde leerkrachten op te sturen. Volgens sommigen zou een grote groep leerkrachten “nergens” interesse voor hebben en niets over onderwijs willen lezen. Dat weigeren wij te geloven en daarom willen we het blad bezorgen aan al wie door het departement Onderwijs wordt betaald.
 3. Voor 15.000 exemplaren bedroeg de kostprijs tot nu toe ongeveer 4 miljoen frank per jaar voor drukwerk en 1,2 miljoen voor verzending. Dat betekent 35 frank per exemplaar.
 4. Op dit ogenblik wordt nog gezocht naar de meest efficiënte en goedkoopste aanpak. We kunnen het blad op meer dan 100.000 exemplaren waarschijnlijk drukken voor 9,5 frank per exemplaar en verzenden en adresseren voor 8,6 frank per exemplaar. In totaal zal een gratis jaarabonnement voor tien nummers dus neerkomen op 180 frank per leerkracht, verzending inbegrepen. De precieze opgave moet nog worden vastgelegd.
- De hele operatie zal in ieder geval voor de begroting geen enkele **meerkost** meebrengen. Er werden bij enkele diensten en besturen kredieten herschikt om dit project mee te financieren. Bovendien zullen we kunnen besparen op mailings voor allerlei initiatieven van de overheid die tot nu toe op een minder gecoördineerde manier verspreid werden.
5. Er zal worden gestreefd naar een efficiënt adressenbestand. Daarvoor is het goedkoopste en eenvoudigste uitgangspunt het bestaande bestand van de weddedienst. Wie het tijdschrift dubbel krijgt (bijvoorbeeld gehuwden die beiden in het onderwijs staan) of wie geen interesse heeft voor het blad, zal dat op een eenvoudige manier kunnen melden. Een volledig nieuw bestand aanleggen is veel duurder en omslachtiger.
 6. Het departement Onderwijs wil op een eerlijke en

open manier via een tijdschrift met een autonome redactie rechtstreeks communiceren met iedereen die dagelijks actief met onderwijs bezig is. Dat zijn geen franjes. Op deze manier geraken bijvoorbeeld ook de resultaten van wetenschappelijk onderzoek rechtstreeks bij de basis. De talrijke initiatieven, ideeën en inzichten die in het blad aan bod komen, kunnen het onderwijs alleen maar ten goede komen.

Via Klasse gebeurt de communicatie efficiënt, professioneel en alle verhoudingen in acht genomen ook goedkoop. Het nieuwe initiatief bereikt voor het eerst alle leerkrachten en zorgt bovendien voor geen enkele meerkost binnen de begroting.

Vraag nr. 199
van 30 juni 1993
van de heer L. STANDAERT

PMS-beleiding — Schriftelijke weigering ouders

Het ministerieel besluit van 15 januari 1992 betreffende de schriftelijke weigering tot individuele begeleiding door een PMS-centrum, bepaalt in artikel 2 de manier waarop deze begeleiding geweigerd kan worden en stipuleert in artikel 3 dat het formulier waarmee dit moet gebeuren aan alle ouders bij de inschrijving moet worden bezorgd.

1. Als de scholen en de PMS-centra het vertikken de ouders in te lichten over de mogelijkheid tot weigeren van de begeleiding, waar kan een ouder terecht om dit recht op te nemen ?
2. Ouders die niet ingelicht werden over die mogelijkheid en zelf aangetekend een brief sturen waarin ze afzien van begeleiding, krijgen als antwoord dat hun aanvraag ongeldig en onwettelijk is. Het ministerieel besluit voorziet in een bijgaand modelformulier. Waar kunnen ouders terecht voor dit formulier indien PMS-centra het zelf niet (willen) verstrekken ?

Antwoord

1. De verplichting het formulier en de bijhorende informatie te overhandigen, is ingeschreven in vermeld besluit van 15 januari 1992.

In een omzendbrief van het departement onderwijs (DR/DG-87/88-9/11 van 20 april 1988, zoals gewijzigd) wordt aan alle PMS-centra expliciet opgelegd, erover te waken dat dit gebeurt. Dit laatste impliceert dat als ouders zelf om een formulier of meer informatie verzoeken, het PMS-centrum hen daarbij moet helpen.

Wie zou ervaren dat zowel de school als het PMS-centrum het vertikken de reglementering toe te passen, kan dit steeds mededelen aan de Onderwijsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap of het departement onderwijs. Er werd tot nu toe nog geen enkele dergelijke overtreding gemeld.

2. Bij de administratie is één geval bekend van een ouder die zijn weigering via een aangetekende brief kenbaar maakte. Het betrokken PMS-centrum hield wel degelijk rekening met deze brief. Om discussies

achteraf vermijden en om alle partijen rechtszekerheid garanderen, werd de man verzocht het model-formulier in te vullen in overeenstemming met het ministerieel besluit. Het formulier werd door het PMS-centrum bezorgd.

Vraag nr. 200
van 1 juli 1993
van de heer G. GEENS

Vlaamse Interuniversitaire Raad — Koninklijke Militaire School

Door het decreet op het universitaire onderwijs werd de Koninklijke Militaire School (KMS) opgenomen in de lijst van de Vlaamse universitaire instellingen. De wet van 2 oktober 1992 heeft bovendien de door de KMS georganiseerde onderwijsopleiding bekrachtigd met een universitair diploma, met inbegrip van de *effectus civilis* van dit diploma.

Vraag is of de KMS lid is van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR). Zo neen, wat is hiervan de oorzaak ? Welke vooruitzichten zijn er dat de KMS lid wordt van die raad ?

Antwoord

1. De Koninklijke Militaire School (KMS) is niet opgenomen in de lijst van de universiteiten van de Vlaamse Gemeenschap. Daardoor is het lidmaatschap van de KMS van de Vlaamse Interuniversitaire Raad niet aan de orde. Er moet inderdaad geconstateerd worden dat krachtens de wet van 2 oktober 1992 de door de KMS georganiseerde **onderwijsopleiding** bekrachtigd wordt met een universitair diploma ofschoon door artikel 59bis paragraaf 2 punt 2 van de Grondwet de regelgevende bevoegdheid inzake onderwijsd werd toevertrouwd aan de Raden van de Gemeenschap op drie restrictief te interpreteren uitzonderingen na.
2. Krachtens het universitair decreet van 12 juni 1991 wordt het diploma van kandidaat behaald aan de KMS gelijkgesteld met een academische graad van kandidaat met het oog op toelating tot een academische opleiding van de tweede cyclus. Krachtens hetzelfde decreet worden de diploma's van burgerlijk ingenieur-polytechnicus en van licentiaat behaald aan de KMS gelijkgesteld met een academische opleiding van de tweede cyclus met het oog op toelating tot de voortgezette academische opleidingen, de doctoraatsopleiding en de promotie. Deze gelijkstelling verleent aan de KMS geenszins het statuut van universiteit. Er zij trouwens aangestipt dat een gelijksoortige gelijkstelling geldt ten aanzien van de diploma's van kandidaat en licentiaat van het hoger economische onderwijs van het lange type (handelswetenschappen en handelsingenieur) zonder dat er sprake is van een universitaire status.

Vraag nr. 202
van 5 juli 1993
van de heer L. BARBE

Milieutijdschrift Mens — Steun

Het tijdschrift Mens werpt zich op als objectieve be-

richtgever over de milieuproblematiek. Verschillende bijdragen, onder meer over verpakkingen, worden door deskundigen eerder beschouwd als **pseudo-wetenschappelijke** informatie of verhulde propaganda van bepaalde industriële sectoren. Dit tijdschrift zou ook door de minister worden ondersteund.

1. Sinds wanneer en op welke manier steunt de minister dit tijdschrift ?
2. Welke bedragen werden al aan dit tijdschrift besteed ?
3. Waarom ondersteunt de minister dit tijdschrift ? Heeft hij over het inhoudelijk aspect overleg gepleegd met zijn collega van Leefmilieu ?

Antwoord

Eind 1992 heb ik de opdracht gegeven om een bedrag van 210.000 frank vast te leggen op basisallocatie 12.26, programma 35.4 om in het kader van de AIDS-preventie een uitgave van het tijdschrift Mens rond deze problematiek te financieren (druk van 2.200 exemplaren en mailing).

Twee exemplaren van deze editie van dit tijdschrift werden verzonden naar alle secundaire scholen.

Ik meen niet dat ik voor wat het inhoudelijk aspect betreft overleg moest plegen met mijn collega van Leefmilieu, vermits het hier ging om een berichtgeving over AIDS en niet over milieuproblematiek.

Vraag nr. 209
van 9 juli 1993
vau de heer L. STANDAERT

Onderwijs — Roken 'op school

In veel lokale raden en pedagogische colleges raakt men het niet eens wat het roken op school betreft. In de ene school mag het helemaal niet, in een andere school mag het alleen in de lerarenkamer, in nog andere scholen mogen zelfs leerlingen van de laatste twee jaar secundair onderwijs op bepaalde plaatsen roken.

1. Heel wat scholen baseren zich voor het roken door personeelsleden op school op het koninklijk besluit van 31 maart 1993 (Belgisch Staatsblad van 26 mei 1993). In andere scholen meent dat dit koninklijk besluit niet van toepassing is op scholen. Wat is het standpunt van de minister ?
2. In sommige scholen gelden andere reglementeringen in de school voor avondonderwijs (het zogenaamd onderwijs voor sociale promotie) dan in de school voor dagonderwijs. Ook blijken nogal wat internaten afwijkende regels inzake roken toe te passen. Wat is het standpunt van de minister ?
3. Is de minister het eens met zijn federale collega Miet Smet, dat dit koninklijk besluit inhoudt dat " ... een algemeen rookverbod niet kan..." ?
4. Een voor de hand liggende plaats waar het personeel van een school zou kunnen roken, is de lerarenkamer. Indien in deze plaats (op vraag van een deel

van het personeel) een rookverbod wordt ingesteld, impliceert dit dat er aan de rokers een tweede lerarenkamer/rooklokaal moet worden aangeboden ?

5. Sommige directies/lokale raden beroepen zich op praktische moeilijkheden, bijvoorbeeld het gebrek aan lokalen, om af te wijken van dit koninklijk besluit en toch een algemeen rookverbod uit te vaardigen. Wat is het standpunt van de minister ?

Antwoord

Het **weze** mij veroorloofd bij wijze van inleiding de aandacht van het lid erop te vestigen dat reglementeringen in verband met roken tot de bevoegdheid van de federale overheid behoren. Ik verwijs enerzijds naar het koninklijk besluit van 15 mei 1990 tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen (Belgisch Staatsblad van 13 juni 1990) en anderzijds naar het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming (ARAB) goedgekeurd bij de besluiten van de Regent van 11 februari 1946 en 27 september 1947.

1. Het koninklijk besluit van 31 maart 1993 (Belgisch Staatsblad van 26 mei 1993) waarnaar het lid in zijn vraag verwijst, voegt een punt 2bis in in artikel 148 **decies** 2 van het ARAB dat als volgt luidt :

„2bis. Strijd tegen hinder te wijten aan **omgevings**-tabaksrook. De werkgever neemt de noodzakelijke maatregelen waardoor het rookgedrag tijdens het werk en tijdens de rust- en etenstijden wordt afgestemd op de wederzijdse verwachtingen van de rokers en niet-rokers. Deze regeling is gebaseerd op wederzijdse verdraagzaamheid, respect voor de individuele vrijheid en hoffelijkheid . De werkgever neemt zo nodig bijkomende materiële maatregelen om de hinder te wijten aan omgevingstabaksrook uit te schakelen.

Aangezien luidens artikel 28 van het ARAB de titels Ibis en II van dit reglement van toepassing zijn op scholen is het hierboven aangehaalde artikel **148decies**, 2, 2bis dat deel uitmaakt van titel II, eveneens van toepassing op scholen.

2. De inrichtende machten staan als werkgever in hun school in voor de praktische toepassing van de reglementering inzake roken. Zonder mij te willen mengen in een federale materie sluit ik mij aan bij de aangehaalde tekst die stelt dat de regeling gebaseerd is op wederzijdse verdraagzaamheid, respect voor de individuele vrijheid en hoffelijkheid.

De concrete situatie die van school tot school verschillend kan zijn en de zoëven genoemde beginzelen kunnen er derhalve aanleiding toe geven dat in de toepassing van de reglementering verschillen merkbaar zijn.

3. De tekst van het koninklijk besluit van 31 maart 1993 dat artikel 148, 2, 2bis in het ARAB invoegt legt geen algemeen rookverbod op, deze bepaalt enkel dat de werkgever zo nodig bijkomende materiële maatregelen neemt om de hinder te wijten aan omgevingstabakrook uit te schakelen.

Wat het vierde en vijfde onderdeel van de vraag betreft

meen ik dat deze reeds afdoende beantwoord zijn door het voorgaande.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER, BUITENLANDSE HANDEL EN STAATSHERVORMING

Vraag nr. 106
van 7 juni 1993
van mevrouw M. AELVOET

Cultuur-historisch patrimonium in Leuven — Bescherming tegen autoverkeer

Recent maakte de minister de voorontwerplijst bekend van te beschermen stadsgezichten of gebouwen in Leuven. Tegelijkertijd werden een aantal andere gebouwen op de ontwerplijst geplaatst. Het verheugt mij dat de minister op die wijze het cultuur-historische belang van deze stad erkent.

Het is de minister wellicht niet ontgaan dat heel wat van de te restaureren gebouwen te lijden hebben van de nefaste inwerking van uitlaatgassen van het autoverkeer. Heel wat inspanningen werden reeds geleverd, onder meer door privé-initiatief, om waardevolle gevels in hun oorspronkelijke staat te herstellen. Deze inspanningen, zowel de private als de publieke, blijken echter zeer snel een maat voor niets indien aan de wildgroei van het autoverkeer in de binnenstad geen einde wordt gemaakt. Het mooiste bewijs hiervan is het stadhuis.

De stad Leuven werkt momenteel aan een stedelijk ontwikkelingsplan en aan een verkeerscirculatieplan voor de binnenstad. Van dit laatste kan terecht gezegd worden dat de doelstellingen inzake verkeersreductie werkelijk uiterst bescheiden zijn. Beide plannen hebben uiteraard een belangrijke weerslag op het toekomstige uitzicht van het stedelijk geheel.

In het stedelijk ontwikkelingsplan is sprake van de bouw van een nieuwe centrale gevangenis buiten de stadsring. Enkele weken geleden verklaarde de Leuvense schepen bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, dat de stad geen voorstander is van een nieuwe gevangenis doch eerder de voorkeur geeft aan restauratie van het huidige gebouwencomplex. Hij voegde er aan toe dat er zelfs sprake is van bescherming van het huidige gebouw of van gedeelten ervan.

Welke stappen zet de minister voor de bescherming van het cultuur-historisch patrimonium en dus van de geplande openbare investering — tegen het autoverkeer? Wordt de minister op één of andere wijze betrokken bij het stedelijk ontwikkelingsplan of bij het autocirculatieplan?

Komt de centrale gevangenis inderdaad in aanmerking voor bescherming? Wat is hierin het standpunt van de minister?

Antwoord

De buitendienst Brabant van het bestuur Monumenten

en Landschappen, gevestigd in Leuven, heeft geregeld contact met het Leuvense stadsbestuur.

Het nieuwe verkeerscirculatieplan voor de Leuvense binnenstad waarvan een eerste fase weldra in werking treedt, zal het verkeer in het historisch stadscentrum drastisch verminderen, wat onder meer van zeer groot belang is voor de Sint-Pieterskerk en het stadhuis.

Wat de centrale gevangenis betreft kan ik mededelen dat dit gebouw, zeker wat het interieur betreft, nog onvoldoende onderzocht is om er de bouwkundige waarde van te kunnen evalueren.

Ik zal contact laten opnemen met de federale minister van Justitie met het verzoek de inspecteurs van het bestuur Monumenten en Landschappen de nodige vaststellingen te laten doen met het oog op een mogelijke bescherming als monument.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 44
van 30 juni 1993
van de heer L. STANDAERT

Heropflakking TBC — Maatregelen

In het zog van de AIDS-epidemie kondigt zich ook een heropflakking van TBC aan. Ook de toenemende dakloosheid, de groeiende armoede, de slechtere behuizing en het toenemend druggebruik zijn oorzaken van de terugkeer van een ziekte waarvan in 1978 nog voorspeld werd dat ze binnen afzienbare tijd uitgeroeid zou zijn. In heel wat landen neemt men nu al maatregelen. Daarom deze vragen:

1. De statistische cijfers die het NIS bezorgt, hebben alleen betrekking op de jaren tot en met 1989. Heeft de minister cijfers voor de jaren 1990-1992?
2. Hoeveel TBC-gevallen telt Vlaanderen per 100.000 inwoners en hoe scoren we daarmee in vergelijking met de ons omringende landen?
3. In welk jaar en waarom werd de jaarlijkse tuberculine-test afgeschaft in het kader van het MST voor de Vlaamse Gemeenschap?
4. Vanaf hoeveel TBC-gevallen per 100.000 inwoners overweegt de minister het opnieuw invoeren van deze tuberculinetest?
5. Welke maatregelen overweegt de minister om de meest kritische besmettingshaarden nu al preventief aan te pakken, met name de gevangenissen, tehuizen voor daklozen, ziekenhuizen en bejaardentehuizen?
6. Hoe verloopt de meldingsplicht voor TBC-gevallen? Overweegt de minister veranderingen aan te brengen aan deze meldingsprocedure?
7. Welke maatregelen denkt de minister te nemen om de behandeling van TBC-gevallen te verzekeren,

aangezien het niet tot het einde volhouden van een behandeling leidt tot resistente vormen van TBC ?

8. Welke maatregelen kunnen genomen worden om personeelsleden van de instellingen uit vraag 5 een degelijke bescherming te geven ?

Antwoord

- 1 De morbiditeitsgegevens waarover het NIS beschikt, zijn afkomstig van de Vlaamse Vereniging voor Respiratoire Gezondheidszorg en Tuberculosebestrijding (VRGT).

Haar gegevens voor Vlaanderen zijn voor de jaren :

1989	752 of 13,1/100.000 inwoners
1990	755 of 13,2/100.000 inwoners
1991	653 of 11,3/100.000 inwoners
1992	615 of 10,6/100.000 inwoners

Hieruit blijkt dat de dalende trend van het aantal gevallen van tuberculose zich in Vlaanderen blijft doorzetten. Een kleine verstoring van die daling zoals in 1990 is immers zonder betekenis en zal zich in de toekomst nog wel herhalen. Dit is onvermijdelijk wanneer het om dergelijke kleine getallen gaat : een paar clusters kunnen immers volstaan om deze verstoring te veroorzaken. Deze trend wordt immers ook in de andere gewesten en in de globale Belgische cijfers teruggevonden ondanks soortgelijke verstoringen in Brussel en Wallonië in 1989.

2. Wanneer wij de incidentie van Vlaanderen voor 1992 mogen vergelijken met deze van de ons omringende landen in 1990 en 1991, dan scoort Vlaanderen praktisch zoals het Verenigd Koninkrijk (10,5 op 100.000 inwoners). Dit is meer dan Nederland (7,9), Italië (7,3) en Denemarken (6,2) en duidelijk minder dan Frankrijk (16,1), Duitsland (18,4) en Spanje (19,4) in 1990 scoorden.
3. Vanaf 1982 werd de jaarlijkse systematische tuberculine-screening bij de schoolbevolking afgeschaft omdat de tuberculose-incidentie bij deze bevolkingsgroep bijzonder laag is. De gegevens verzameld door de VRGT bevestigen de bevindingen uit andere landen, namelijk dat tuberculose vooral voorkomt bij risicogroepen. Een efficiënte tuberculose bewaking houdt dan ook in :
- contact onderzoeken in de omgeving van een besmettelijke tuberculosepatiënt ;
 - opsporen van de besmettingsbron wanneer een geval van tuberculose-infectie wordt vastgesteld bij een kind ;
 - systematisch onderzoek van kansarmen ;
 - systematisch onderzoek van personen afkomstig uit landen waar tuberculose veel voorkomt, namelijk Oost- en Zuid-Azië, Centraal- en Zuid-Afrika, Maghreblanden, West- en Midden-Azië, Amerika (Midden en Zuid) en de vroegere Oostbloklanden van Europa ;
 - systematisch onderzoek van personen die risico lopen in contact te komen met besmettelijke tuberculose patiënten (personeel van gezondheids-

sector, zowel tewerkgestelden als vrijwilligers of stagiairs) in gevangenissen, tehuizen voor daklozen, opvang centra voor AIDS-patiënten of drugverslaafden, centra voor asielzoekers. Het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 juli 1985 betreffende de tuberculosebestrijding in het medisch schooltoezicht (MST) wordt momenteel in die zin aangepast.

- 4 Algemeen wordt aangenomen dat de screening op tuberculose door middel van de tuberculine-test niet lonend is als opsporingsmiddel wanneer minder dan 5 percent van de bevolking een positieve test vertoont.

Daar zitten wij thans in onze scholen duidelijk onder. Dit betekent echter niet dat er in Vlaanderen vandaag geen plaats meer is voor tuberculine-screening. Integendeel, binnen welbepaalde risicogroepen, zoals hierboven vermeld, blijft de tuberculine-test aangewezen en daar gebeurt zij vandaag nog.

5. Binnen de risicogroepen die het lid opsomt, wordt thans tuberculose systematisch actief opgespoord door middel van radiologische onderzoeken.

Gezien de duidelijk hogere incidentie van tuberculose in gevangenissen, in opvangcentra voor asielzoekers en in psychiatrische instellingen is de blijvende aanwezigheid van een röntgentoestel daar aangewezen. Hiervoor wordt aangestuurd op de samenwerking met de federale overheid.

6. De aangifte van tuberculose door de artsen is verplicht door het koninklijk besluit van 1 maart 1971. Zij kan ofwel rechtstreeks geschieden bij de gezondheidsinspectie ofwel via de sectoriële coördinatiecommissie voor tuberculosebestrijding waarvan trouwens de gezondheidsinspecteur van rechtswege lid is.

Een actualisering van deze reglementering is evenwel noodzakelijk en een ontwerp van decreet ligt thans voor advies bij de Raad van State.

7. Er bestaat thans geen enkele wettelijke verplichting zich tegen tuberculose te laten behandelen. Het vermelde ontwerp van decreet kan een dergelijke verplichting regelen in de gevallen waar de patiënt een bedreiging vormt voor zijn omgeving. De problematiek van de resistentie van tuberculose is evenwel complex en vraagt een aangepaste therapeutische en chemoprophylactische aanpak. Hiervoor zijn er geen eenvoudige oplossingen voorhanden.
8. De bescherming van de bedoelde personeelsleden wordt geregeld door het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming (ARAB) en valt onder de bevoegdheid van de federale minister van Tewerkstelling en Arbeid.

Een herziening van de huidige reglementering is binnen dit ministerie aan de gang. Er werden hierover contacten gelegd met de administratie Gezondheidszorg en de VRGT. Het is de bedoeling dat de beroepsgroepen die een besmettingsrisico lopen, op meer accurate wijze worden bepaald en dat slechts die maatregelen worden opgelegd waarvan de doeltreffendheid duidelijk erkend wordt.

Vraag nr. 45
van 1 juli 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Buitenschoolse opvang — Tewerkstellingsprojecten
Weer- Werk

In het kader van de Weer-Werkactie kunnen een aantal gesco's tewerkgesteld worden in projecten voor buitenschoolse opvang.

De procedure verloopt in twee stappen :

- a. het afsluiten van een samenwerkingsprotocol tussen de minister en het subregionaal tewerkstellingscomité (STC), waarbij een contingent gesco's wordt toegewezen ;
 - b. het goedkeuren van de eigenlijke projecten (deelprojecten genoemd in het protocol). De Weer-Werk gesco's worden aangenomen voor onbepaalde duur en deelprojecten kunnen goedgekeurd worden tot het contingent is uitgeput.
1. Is er overleg tussen de ministers van Gezin en Tewerkstelling over de toekenning van de projecten ?
 2. Wordt Kind en Gezin bij de projecten betrokken ?
 3. Kan Kind en Gezin zijn kwaliteitscontrole uitoefenen op de erkenningen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

Antwoord

1. Over alle projecten voor gesubsidieerde contractuelen die binnen het kader van de Weer-Werkactie ingediend worden, dus ook de projecten buitenschoolse kinderopvang, wordt beslist conform de reglementering zoals vastgelegd in de programmawet van 30 december 1988 en het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 juli 1991. Deze reglementering voorziet enkel en voorafgaand overleg (en akkoord) met een Vlaamse minister (in casu de minister bevoegd voor het Openbaar Ambt) voor de projecten die betrekking hebben op tewerkstelling van gesubsidieerde contractuelen in diensten van de Vlaamse Executieve en de instelling van het openbaar nut die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest.

Alhoewel voorafgaand overleg strikt genomen niet nodig was, is door de Vlaamse minister bevoegd voor Tewerkstelling het ontwerp-protocol buitenschoolse kinderopvang op de zitting van de Vlaamse Executieve van 18 september 1991 geplaatst, die er akte van nam.

Zoals het lid weet, kunnen projecten buitenschoolse kinderopvang enkel goedgekeurd worden op voorwaarde dat deze, naast aan de voorwaarde, opgelegd door de aangehaalde wetgeving ook voldoen aan de voorwaarden die in het protocol vastgelegd zijn.

- 2 en 3. De zevende voorwaarde van het protocol buitenschoolse kinderopvang legt op dat projecten zich moeten melden aan en toezicht vragen van Kind en Gezin. Aan deze instelling wordt dus een belangrijke rol toegekend.

Aangezien toezicht enkel mogelijk is volgens strikte kwaliteitscriteria, kan ook op de derde vraag bevestigend geantwoord worden.

Vraag nr. 46
van 2 juli 1993
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Vlaamse Intersectoriële Commissie voor Armoedebestrijding — Resultaten

Het kansarmoedebeleid is een belangrijke prioriteit voor de Vlaamse regering. Dit beleid dient op verschillende vlakken tegelijk te worden gevoerd. Een coördinatie van de armoedebestrijding is dan ook onontbeerlijk.

Op 9 februari 1990 werd de Vlaamse Intersectoriële Commissie voor Armoedebestrijding (VICA) geïnstalleerd. In deze commissie hebben naast de overheid en de sociale partners ook vertegenwoordigers van de doelgroep zitting.

De opdracht behelst onder meer het formuleren van voorstellen over maatregelen gericht op armoedebestrijding, evaluatie van specifieke beleidsmaatregelen gericht op armoedebestrijding, jaarlijks een rapport opstellen ten behoeve van de Vlaamse regering over de vooruitgang die geboekt is inzake de strijd tegen de armoede.

1. Hoe dikwijls werd de voornoemde commissie in 1991, 1992 en 1993 samengeroepen ?
2. Hoeveel rapporten werden ten behoeve van de Vlaamse regering opgesteld ?
3. Bij welke instantie werden deze rapporten besproken en geëvalueerd ?
4. Uit hoeveel personen met welke kwalificatie bestaat de administratieve cel die het VICA op administratief vlak ondersteunt ?

Antwoord

1. De VICA-installatievergadering vond plaats op 9 februari 1990.

Vergaderdata :	7/3/90	28/3/90
	24/4/90	5/6/90
	22/6/90	31/8/90
	7/11/90	4/12/90
	19/2/91	7/3/91
	10/4/91	17/4/91
	14/5/91	24/5/91
	5/6/91	21/6/91
	5/7/91	6/9/91
	17/9/91	24/9/91

22/1/92	12/2/92
8/4/92	14/5/92
16/6/92	8/9/92
5/10/92	19/10/92
30/11/92	

In 1993 zijn er geen plenaire VICA-vergaderingen meer doorgegaan. Wel is er een VICA-themagroep Tewerkstelling gestart einde 1992 die reeds vier keer vergaderd heeft. Er zijn verschillende andere **thema**-groepen gepland, die nog niet zijn gestart.

2. De VICA heeft twee vooruitgangrapporten samengesteld die respectievelijk in maart 1991 en mei 1992 aan de coördinerende minister werden overhandeld.
3. Het eerste rapport werd door de heer J. Lenssens ter bespreking voorgelegd aan de Vlaamse Executieve. Het tweede rapport werd door minister L. Detiège op 9 juli 1992 aan de Vlaamse Executieve voorgelegd in het kader van de bespreking van de beleidsoriëntaties in verband met het "Kansenbeleid voor Vlaanderen".
4. Het VICA wordt ondersteund door de Cel Armoedebestrijding van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn. Deze cel heeft als opdrachten :

1. Ontwikkeling en stimulering van een algemeen, gecoördineerd armoedebeleid (onder meer secretariaatsondersteuning van de VICA) ;
2. Ondersteuning van de kansarmoede-Fondsen :

Vlaams Fonds Integratie Achtergestelden

- administratieve, financiële opvolging en inhoudelijke opvolging van de nog lopende projecten (lopen af tweede helft '93 en eerste helft '94). Naargelang het domein waarop deze projecten betrekking hebben, dienen ze door de cel in overleg met de bevoegde administratie geëvalueerd te worden en mogelijks gecontinueerd in de reguliere subsidiëringen. Er komt ook een depannagefonds (ontwerpbesluit van de Vlaamse Executieve) voor positief geëvalueerde projecten die voorlopig geen andere subsidiebron vinden. Daarmee moeten nog overeenkomsten afgesloten worden.

Vlaams Fonds Integratie Kansarmen

- bijsturen van beleidsnota's en projectenplannen van de 15 VFIK-gemeenten, in functie van de uitvoeringsbesluiten ;
- opvolgen en begeleiden van de projecten (ook financieel), evaluatie van de lopende projecten ;
- adviezen opstellen betreffende de projectenplannen ten aanzien van de bevoegde ministers (jaarlijks) ;
- ondersteunen van de lokale coördinatoren en stimuleren van vormings- en ondersteuningsinitiatieven op intermediair niveau ;
- evaluatie van alle kansarmoedefondsen.

Samenstelling van de Cel Armoedebestrijding :

- 1 vaste ambtenaar e.a. inspecteur (rang 11) diploma : lic. sociale agogiek ;
- 3 gesco's niveau bestuurssecretaris, diploma's : 1 lic. sociale pedagogiek ; 1 lic. psychologie ; 1 lic. Germaanse filologie ;
- 1 vaste ambtenaar opsteller (niveau 2) ;
- 2 vaste ambtenaren niveau 3 en 4 voor de logistieke ondersteuning.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 62

van 16 juni 1993

van de heer J. VANDE LANOTTE

Mindervaliden — Officieel erkende invaliditeitskaart

De mindervalide heeft voor tegemoetkomingen en verminderingen (bijvoorbeeld voor telefoon, huishuur, . . .) een officieel attest van invaliditeit nodig. Voor hun auto bestaat er ook een speciale kaart die zichtbaar achter de voorruit moet zijn.

Een officiële kaart, erkend door openbare en privé-instellingen, zou die mensen heel wat nodeloze verplaatsingen besparen. Die verplaatsingen die voor ons heel evident zijn, afgezien van de nodige tijd die het in beslag neemt, zijn voor die mensen een moeilijke opgave.

Waarom wordt zo'n kaart, die ze altijd bij zich zou kunnen hebben en die gebruikt zou kunnen worden in instellingen die vermindering geven aan gehandicapten zoals zwembaden, pretparken enzovoort, niet officieel erkend ?

Antwoord

De bevoegdheid inzake het afleveren van een speciale zogenaamde parkeerkaart, evenals inzake het afleveren van verminderingsskaarten op het openbaar vervoer, werd vanaf 1 april 1992 van het gewezen Rijksfonds voor Sociale Reclassering van de Minder-Validen overgedragen aan het ministerie van Sociale Voorzorg (Zwarte Lievevrouwstraat 3c, 1000 Brussel).

Deze dienst levert ook andere invaliditeitsattesten af met het oog op het verkrijgen van verminderingen alerhande (radio- en TV-taks, sociaal telefoontarief . . .).

Gelet op de specifieke taak die aan het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap werd toegewezen — meer bepaald de tenlasteneming van de aangepaste zorgindicering om aan de specifieke noden van een persoon met een handicap tegemoet te komen — lijkt het mij weinig opportuun een uniforme invaliditeitskaart door dit Fonds te laten afleveren.

De dienst voor tegemoetkomingen aan gehandicapten van voormeld ministerie van Sociale Zorg lijkt mij hiervoor meer aangewezen.

Vraag nr. 63
van 17 juni 1993
van mevrouw S. CREYF

Diensten voor opvanggezinnen — Plaatsingsdagen

Op 25 november 1992 keurde de Vlaamse regering op voorstel van de Vlaamse minister bevoegd voor Welzijn en Gezin een reeks maatregelen goed die een antwoord moesten bieden op de toenemende behoefte aan kinderopvang. Onthaalmoeders die dit zelf wensen, krijgen voortaan de mogelijkheid om gemiddeld vier kinderen bij te houden in plaats van drie.

Nu stellen wij vast dat deze maatregel in de praktijk nauwelijks functioneert vermits het aantal plaatsingsdagen per dienst voor opvanggezinnen te beperkt blijkt te zijn.

Bovendien vernemen wij uit verschillende contacten dat de diensten voor opvanggezinnen werken aan een grotere capaciteit dan waarvoor zij erkend werden. Er blijkt een duidelijke nood te zijn aan meer erkende opvanggezinnen voor kinderen van 0 tot 3 jaar.

Kan de minister dit bevestigen? Zo ja, op welke manier kan dit probleem worden verholpen?

Antwoord

Deze vraag behandelt een tweeledige problematiek: enerzijds worden de grenzen waarbinnen een dienst voor opvanggezinnen moet werken in vraag gesteld, anderzijds wordt een blijvende nood aan meer erkende opvanggezinnen gesignaleerd.

Het is wellicht terecht dat de behoefte aan meer erkende opvangmogelijkheden in de sector van de opvanggezinnen opnieuw verwoord wordt. Dat de nood groot blijft, wil evenwel niet zeggen dat in deze sector geen inspanningen werden geleverd. Integendeel, de groei tijdens de laatste jaren kan niet anders dan als explosief omschreven worden. In 1988 werden er in deze sector 1.000.351 herleide plaatsingsdagen gepresteerd, in 1992 2.644.013, wat meer dan een verdubbeling is.

Eenieder zal beamen dat de geciteerde cijfers veelzeggend zijn en illustratief voor een bewuste uitbouw- en uitbreidingspolitiek. Elke groei, ook dit zal niet ontkend worden, kent evenwel grenzen.

Aan de basis van de beslissing van 25 november 1992 om het gemiddeld aantal op te vangen kindjes op te trekken van drie naar vier, lag dan ook een dubbele bekommernis: enerzijds de opvangcapaciteit verhogen, anderzijds de budgettaire consequenties beheersen. De reglementering van de diensten voor opvanggezinnen werd in deze zin aangepast. Een dienst voor opvanggezinnen wordt erkend voor een minimum aantal opvanggezinnen en een maximum aantal subsidieerbare plaatsingsdagen; om de daaraan vasthangende loonsubsidiëring te behouden moet een minimum aantal plaatsingsdagen gepresteerd worden. Er is dus voor elke dienst een speling tussen minimum- en maximum

dagen, een speling waarbinnen het perfect mogelijk is dat de capaciteit van individuele opvanggezinnen varieert van 1 over 2 of 3 tot eventueel 4 kindjes. Toegegeven, een dienst waar de meerderheid van de opvanggezinnen gemiddeld voltijds 4 kindjes opvangt, kan in last komen met betrekking tot het maximum aantal plaatsingsdagen. Toch lijkt het behoud van deze maximum grens mij essentieel, omwille van de budgettaire consequenties maar ook vanuit een kwalitatieve overweging: het optrekken van drie naar vier kindjes per opvanggezin is een mogelijkheid die sommige onthaalmoeders aankunnen. Ze veronderstelt een weerbaarheid en een draagkracht die evenwel niet aan alle opvanggezinnen gegeven is, vandaar dat de maximum grens op het niveau van de dienst naast een budgettaire belang ook een ingebouwde kwalitatieve garantie impliceert.

Besluitende kan ik stellen dat ik ervan overtuigd ben dat het behoud van de momenteel bestaande maximum grens op het niveau van de dienst op budgettaire en kwalitatieve gronden noodzakelijk is.

Ik aanvaard dat de nood aan erkende opvanggezinnen reëel blijft. Binnen de toegekende begrotingsgrenzen wordt op dat vlak evenwel nu reeds gedaan wat mogelijk is. Ter illustratie dit gegeven: op dit ogenblik al nam Kind en Gezin voor 1993 beslissingen, in de sector van de diensten, goed voor een 1.530 bijkomende opvangplaatsen.

Vraag nr. 64
van 17 juni 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Bejaardenzorg arrondissement Halle-Vilvoorde — Opvangmogelijkheden

De vergrijzing van de bevolking zal ons in de toekomst heel wat problemen opleveren.

1. Kan de minister het aantal bejaarden ten opzichte van de totale bevolking procentueel weergeven voor het arrondissement Halle-Vilvoorde? Hoeveel bejaarden kunnen door gebrek aan plaats niet worden opgenomen in de verzorgingstehuizen in het arrondissement Halle-Vilvoorde?
2. Wordt hier op regionaal vlak iets aan gedaan?
3. Bij gebrek aan opvangmogelijkheden worden zorgbehoevende bejaarden in onaangepaste instellingen geplaatst of in de onaangepaste woonomgeving aan hun lot overgelaten. Worden er op dit gebied initiatieven genomen?

Antwoord

1. Artikel 1 punt 2 van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991, definieert bejaarden als personen van 60 jaar of ouder.

Op 1 januari 1992 telde het arrondissement Halle-Vilvoorde 541.131 inwoners. Hiervan hadden 109.824 personen of 20,30 percent de leeftijd van 60 jaar bereikt. Voor Vlaanderen bedroegen deze

cijfers respectievelijk 5.794.857 inwoners waarvan 1.174.978 bejaarden (i.e. 20,28 percent).

Het beantwoorden van de vraag naar het aantal bejaarden dat door gebrek aan plaats niet kan worden opgenomen in de verzorgingstehuizen in het arrondissement Halle-Vilvoorde, is zeer moeilijk.

Aangaande het aantal bejaarden in Vlaanderen dat momenteel wacht op een opname in een inrichting doen immers de meest fantastische ramingen de ronde (2.000,50.000,3 jaar wachttijd voor een opname, . . .).

Om een realistische kijk te krijgen op de wachtlijsten moet er aan minstens twee voorwaarden voldaan worden. Ten eerste moet elk rusthuis de eigen wachtlijsten uitzuiveren en actualiseren. Ten tweede moeten rusthuizen in een zelfde regio hun lijsten vergelijken om een zicht te krijgen op het aantal meervoudige inschrijvingen. Bovendien zal een analyse gemaakt moeten worden van de aanvragen in functie van de effectieve noodzaak tot opname in een rusthuis of andere bejaardenvoorzining.

2. Inzake de opvangmogelijkheden voor bejaarden telde het arrondissement op 1 januari 1993 volgende bestaande inrichtingen :

- 82 rusthuizen met in totaal 4.279 wooneenheden ;
- 6 serviceflatgebouwen met 137 wooneenheden.

Daarnaast zijn volgende nieuwe opvangmogelijkheden gepland :

- 16 nieuwe rusthuizen en 1.121 nieuwe wooneenheden (incl. de uitbreidingen van bestaande inrichtingen) ;
- 43 nieuwe serviceflatgebouwen en 1.313 nieuwe wooneenheden.

Dit betekent een voorziene toename van het aantal bestaande opvangmogelijkheden met respectievelijk 26,20 percent voor de rusthuizen en 958,39 percent voor de serviceflatgebouwen.

3. Met betrekking tot dit laatste punt werden in de afgelopen jaren reeds verschillende inrichtingen die niet meer beantwoorden aan de hedendaagse vereisten inzake opvang van bejaarden, vervangen door een nieuw gebouw of werd de bestaande infrastructuur grondig gemoderniseerd. Dit gebeurde zowel mits subsidies als met eigen middelen. Deze inspanningen worden momenteel voortgezet. Er is 1,4 miljard frank per jaar op de begroting ingeschreven, momenteel volledig voorbehouden voor de subsidiëring van herconditionerings- en brandveiligheidswerken, vervangingsnieuwbouw, aanpassingswerken aan inrichtingen met een functioneel verouderde infrastructuur of niet-functionele infrastructuur.

Vraag nr. 65
van 17 juni 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Rusthuizen en serviceflats arrondissement Halle-Vilvoorde — Aanvragen

De vergrijzing van de bevolking zal ons in de toekomst

heel wat problemen opleveren. De vraag naar rusthuisbedden en serviceflats is nu al bijzonder hoog.

1. Hoeveel rusthuisbedden en serviceflats zijn er in het arrondissement Halle-Vilvoorde aangevraagd ?
2. Hoeveel rusthuisbedden en serviceflats werden er principieel toegekend ?
3. Hoeveel werden er reeds definitief toegezegd ?
4. Waar zijn deze aanvragen gesitueerd ?
5. Over welke bezetting gaat het ?
6. Wat is de stand van zaken van de dossiers ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 25 november 1992, dat met ingang van 10 februari 1993 de besluiten van de Vlaamse Executieve van 4 april 1990 en 27 februari 1991 vervangt, voorziet in de realisatie van 5.000 wooneenheden in serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening en 5.000 wooneenheden in rusthuizen en rusthuisafdelingen via de alternatieve financiering.

Met betrekking tot dergelijke subsidiëring van bejaardenvoorziningen in het arrondissement Halle-Vilvoorde geeft dit volgende stand van zaken :

a. aangevraagde principiële toezeggingen :

rusthuizen : 2 projecten met 92 wooneenheden ;
 serviceflatgebouwen : 12 projecten met 374 wooneenheden.

Daar het aantal eenheden waarvoor volgens het wettelijke kader een subsidiëringstoezegging verleend kan worden — 5.000 wooneenheden en 5.000 wooneenheden — bereikt is, kan aan deze aanvragen geen gunstig gevolg gegeven worden.

b. verleende principiële toezeggingen :

rusthuizen : 10 projecten met 599 wooneenheden ;
 serviceflatgebouwen : 16 projecten met 468 wooneenheden.

c. definitief toegezegde projecten (goedgekeurde voorontwerpen ontwerpen van financieringsovereenkomst) :

rusthuizen : 4 projecten met 326 wooneenheden ;
 serviceflatgebouwen : 9 projecten met 261 wooneenheden.

Overzichtslijsten met betrekking tot deze drie categorieën van projecten met onder meer vermelding van de vestigingsplaats, de geplande capaciteit en de stand van zaken van deze dossiers, werden gezien het volume rechtstreeks aan het lid toegezonden.

Vraag nr. 66
van 21 juni 1993
van de heer G. ANTHUENIS

Centra voor residentiële opvang van jong-volwassenen
— Besluit erkenning en subsidiëring

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 10 juli 1991 bevat de voorwaarden inzake de erkenning en de subsidiëring van de centra voor residentiële opvang van jong-volwassenen. Deze centra verzorgen de opvang van mannelijke en vrouwelijke personen, ouder dan 18 jaar en jonger dan 25 jaar, van wie de ontwikkeling gekenmerkt wordt door een combinatie van persoonlijke, relationele en maatschappelijke kwetsbaarheid en die niet langer in hun oorspronkelijk milieu kunnen blijven leven en niet in staat zijn zelfstandig te wonen of in acute woningnood verkeren.

Op 31 december 1992 liep deze reglementering ten einde. Tot op vandaag is niet voorzien in een nieuw besluit. Hierdoor verkeren alle centra in de grootste onzekerheid over hun voortbestaan en over de voorwaarden waaraan zij moeten voldoen om gesubsidieerd te worden.

De reglementering zoals bepaald in het besluit van 10 juli 1991 voorziet in een 24-uren permanentie die vereist is door de problematiek waarin deze jonge mensen zich bevinden. De personeelstoelage bestaat uit 90 percent van de personeelskost voor één verantwoordelijke voor de organisatie van het centrum en 3 en 4 hulpverleners al naargelang het gaat om minder of meer dan 12 erkende plaatsen. Met dit personeelsbestand is een 24-urenpermanentie onmogelijk gebleken, wil men de rechten van de werknemers respecteren.

1. Wanneer vaardigt de minister een besluit uit houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van de centra voor residentiële opvang voor jong-volwassenen ?
2. Voorziet de minister in de subsidiëring van één bijkomende hulpverlener ?
3. De minister zou beloftes gedaan hebben om over te gaan tot een 100 percent loonsubsidiëring. Neemt de minister dit op in het nieuwe besluit ?

Antwoord

Het besluit houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van de centra voor residentiële opvang van jong-volwassenen werd op woensdag 14 juli 1993 door de Vlaamse Regering goedgekeurd. Dit besluit wijzigt het besluit van de Vlaamse Executieve van 10 juli 1991 dat ophield uitwerking te hebben op 31 december 1992.

Wat de tweede vraag betreft, kan ik meedelen dat ik de opvangcapaciteit van 9 centra tegelijkertijd heb uitgebreid van 10 tot 12 plaatsen, waardoor het aantal hulpverleners van deze centra van 3 op 4 wordt gebracht.

Aangezien de huidige reglementering slechts voorziet in maximum 4 hulpverleners voor een centrum met een capaciteit van 12 of meer opvangplaatsen, zal een

eventuele reglementaire uitbreiding van de personeelsformatie dan ook dienen overwogen te worden in het kader van de discussies over de uitvoeringsbesluiten bij het decreet betreffende het algemeen welzijnswerk, die momenteel worden gevoerd.

In verband met de derde vraag kan ik meedelen dat de 100 percent loonsubsidiëring reeds was opgenomen in het besluit van de Vlaamse Executieve van 10 juli 1991, zodat dit gegeven niet meer in het nieuwe besluit moest worden opgenomen.

Vraag nr. 69
van 24 juni 1993
van de heer P. HOSTEKINT

Kinderopvang — Uitbreiding

Naar ik verneem zouden momenteel nogal wat diensten voor kinderopvang problemen ondervinden bij een uitbreiding van de erkenning. Nochtans heeft de minister reeds aangekondigd dat in 1993 in uitvoering van de regeringsverklaring 1.500 bijkomende plaatsen voor kinderopvang zullen worden gerealiseerd.

Concreet diende de dienst opvanggezinnen SW regio Gent-Eeklo (nu erkend voor 15 onthaalgezinnen) een uitbreidingsaanvraag in op 19 oktober 1992. Het inspectieverslag was positief en het administratief dossier voldeed aan de eisen. In 1992 kon over de uitbreiding niet worden beslist, naar verluidt omdat een nieuwe beheerraad van Kind en Gezin moest worden samengesteld. Nu zou het dossier, samen met andere, opnieuw in de koelkast zitten wegens financiële implicaties die de uitbreidingen teweeg zouden brengen. Nochtans bestaat een reële behoefte aan uitbreiding van kinderopvang.

1. Hoe komt het dat heel wat ingediende dossiers tot uitbreiding van kinderopvang onbeslist blijven ?
2. Wordt de aangekondigde realisatie van 1.500 bijkomende plaatsen voor kinderopvang in 1993 nog aangehouden ?

Antwoord

De twee concreet geformuleerde vragen hangen samen : het antwoord op de tweede vraag verklaart het gestelde in vraag 1.

In 1993 werd immers nu reeds door Kind en Gezin beslist tot het creëren van 1.530 bijkomende plaatsen, alleen al in de sector van de Diensten voor **Opvanggezinnen** !

Uit een navraag bij de administratie van Kind en Gezin blijkt dat het dossier van de dienst Gent-Eeklo (SW) inderdaad werd voorgelegd voor beslissing aan de beheersinstanties. Omdat het evenwel bovenop de, ook budgettaire voorziene, al genomen beslissingen komt, werd een behandeling ervan noodgedwongen in beraad gehouden.

Er wordt, om een verdere uitbouw van de diensten mogelijk te maken, overleg gepleegd met Kind en Gezin, ook en vooral met het oog op de begroting 1994.

In elk geval zal op korte termijn duidelijkheid mogelijk zijn naar de initiatiefnemers toe wiens dossier momenteel hangende is.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 76
van 28 april 1993
van de heer M. CAPOEN

Structuurplan Vlaanderen — Ruimtelijke ordening versus tewerkstelling

Op 5 april 1993 was de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, te gast bij het directiecomité van het VEV. Daarbij werd onder meer van gedachten gewisseld over ruimtelijke ordening. Luidens de verslaggeving daarover (Snelbericht VEV van 15 april 1993) is het "in een periode van hoge werkloosheid voor de minister-president absurd dat men nieuwe jobs laat varen omwille van onredelijk puritanisme inzake ruimtelijke ordening".

De minister-president zou zich hebben voorgenoemen om in het Structuurplan Vlaanderen, dat momenteel in voorbereiding is, de behoeften van het bedrijfsleven sterk aan bod te laten komen. Bij dergelijke principiële stellingnames kunnen uiteraard nogal wat vragen worden gesteld.

1. Betekent deze stellingname dat de stedenbouwkundige regels met soepelheid moeten worden toegepast of zelfs dat men het met die regels niet te nauw moet nemen zodra arbeidsscheppende activiteiten worden gepland in zones die daar eigenlijk niet of niet helemaal voor geschikt zijn ?
2. Op welke wijze kan de minister-president in het Structuurplan Vlaanderen zijn inzichten doordrukken ? Bestaat er een georganiseerd overleg waar andere ministers dan deze bevoegd voor ruimtelijke ordening, hun desiderata kunnen formuleren en/of doordrukken ? Wordt dergelijk overleg gepland voor de toekomst, zo ja, voor wanneer ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

1. In mijn toespraak voor het directiecomité van het

VEV op 5 april heb ik het belang van een aangepast omgevingsbeleid onderstreept binnen het economisch beleid van de Vlaamse overheid. Dit omgevingsbeleid veronderstelt dat de overheid de ondernemingen in hun groei en in hun werkgelegenheidscreatie stimuleert door onder meer te zorgen voor moderne infrastructuur en telecommunicatievoorzieningen, door het wetenschappelijk onderzoek te stimuleren en door een klimaat van rechtszekerheid in stand te houden.

Ik heb in mijn toespraak gesteld dat de ruimtelijke ordening eveneens een wezenlijke omgevingsfactor voor het bedrijfsleven is. Expansieve bedrijven, die bovendien voor bijkomende werkgelegenheid zorgen, moeten in Vlaanderen de ruimte kunnen vinden om hun expansie ook fysisch te kunnen realiseren.

Uiteraard is het uitgesloten dat de stedenbouwkundige regels hierbij niet gerespecteerd zouden worden of dat bedrijven gevestigd zouden worden in zones die daarvoor eigenlijk niet of helemaal niet geschikt zijn.

Ik word evenwel vaak geconfronteerd met expansieve bedrijven die uitzonderlijk lang moeten wachten op een bouwvergunning voor bedrijfsuitbreiding of die deze bouwvergunning nooit verkrijgen, hoewel zich volgens de vigerende reglementering op het vlak van de ruimtelijke ordening geen enkel probleem voordoet. In mijn toespraak voor het VEV heb ik dit probleem in de verf willen zetten.

Ik wens er overigens op te wijzen dat ik onlangs in de expansiewetgeving maatregelen heb genomen waardoor dit beleidsinstrument nauwer aansluit bij het beleid inzake ruimtelijke ordening van de Vlaamse regering. Zo worden ondernemingen die hinderlijk zijn voor de woon- en leefomgeving, ertoe aangezet om zich te herlokalisieren in zones die voor de betrokken activiteit geschikt zijn.

2. De minister van Ruimtelijke Ordening bereidt in ruim overleg het Structuurplan Vlaanderen voor.

Het structuurplan moet het resultaat worden van een proces dat inhoudelijk gebaseerd is op "het streven naar een duurzame ruimtelijke ontwikkeling" via een zo breed mogelijke dialoog en overleg met de betrokken participanten. Het houdt een procedure in waarbij een hele reeks participanten op een georganiseerde wijze bij de totstandkoming wordt betrokken en dit met het oog op een maatschappelijke aanvaarding van het voorgestelde.

Via dit model wordt de samenwerking bevorderd tussen de ruimtelijke relevante beleidssectoren, de belangrijkste maatschappelijke geledingen en andere factoren die bij de planwording van het Structuurplan Vlaanderen betrokken worden enerzijds als leveranciers van gegevens en visies, anderzijds om mee te helpen de noodzakelijke afwegingen te doen . . .).

Het regelt derhalve de samenwerking tussen :

- de besluitvormers : Vlaams minister, Vlaamse Executieve, Vlaamse Raad ;
- de beleidsvoorbereiders : de plangroep van des-

kundigen en administratie, een stuurgroep waarin naast de deskundigen ook de belangrijkste adviesorganen en de verschillende sectoren aanwezig zijn ;

- de participanten : provincies en gemeenten, sectoren, adviesorganen, bevolking (georganiseerd en niet georganiseerd), andere gewesten, nationale en Europese instellingen.

Binnen de zogenaamde plangroep zijn de volgende sectoren vertegenwoordigd : economie, milieuhygiëne, natuurbehoud, huisvesting, verkeer en vervoer, infrastructuur, land- en bosbouw, toerisme en recreatie, socio-culturele voorzieningen.

In mijn toespraak voor het VEV heb ik erop gewezen dat het Structuurplan Vlaanderen ook vanuit een economische bekommernis moet worden opgesteld. Ik heb daarom, samen met de administratie van Economie, een werkgroep gestart die de vertegenwoordiger van de sector economie in de plangroep inhoudelijk stoffeert.

**Vraag nr. 81
van 27 mei 1993
van de heer P. VAN GREMBERGEN**

Gemengde studiecmissie Decentralisatie — Gegevens

Bij beslissing van de Vlaamse regering van 3 oktober 1990 werd er een gemengde studiecmissie Decentralisatie opgericht en samengesteld.

Kan de minister mij mededelen :

1. wat de opdracht is van de commissie ;
2. hoe dikwijls de studiecmissie al vergaderde ;
3. welke studies en rapporten er reeds werden afgeleverd ;
4. tegen wanneer het eindrapport van de werkzaamheden wordt gepland ;
5. hoe de studiegroep is samengesteld ?

Antwoord

De studiecmissie heeft tot opdracht een concreet decentralisatiemodel uit te werken en te onderzoeken op welk niveau de diverse beslissingen optimaal genomen kunnen worden.

Ik heb de heer T. Kelchtermans, Vlaams minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden gevraagd het initiatief te nemen.

**Vraag nr. 82
van 1 juni 1993
van de heer M. OLIVIER**

Hervorming der instellingen — Door de Vlaamse Raad goed te keuren verdragen en akkoorden

Naar verluidt heeft de Vlaamse regering sommige van de door de Vlaamse Raad overeenkomstig artikel 16

van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen goed te keuren verdragen en akkoorden, nog niet ingediend.

Kan de minister-president mij dan ook voor alle duidelijkheid mededelen :

1. hoeveel en welke door de Vlaamse Raad goed te keuren verdragen en akkoorden tijdens deze zittingsperiode door de federale regering aan de Vlaamse regering werden overgezonden ;
2. hoeveel en welke door de Vlaamse Raad goed te keuren verdragen en akkoorden tijdens dezelfde zittingsperiode door de Vlaamse regering bij de Vlaamse Raad werden ingediend ;
3. in voorkomend geval, hoeveel en welke door de Vlaamse Raad goed te keuren verdragen en akkoorden tijdens deze zittingsperiode door de Vlaamse regering bij de Vlaamse Raad nog niet werden ingediend en om welke redenen dit nog niet zou zijn gebeurd ?

Antwoord

Volgende verdragen werden tijdens deze zittingsperiode door de federale regering aan de Vlaamse regering overgezonden :

- de overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, de 49 Protocollen, de Slotakte en de Bijlage 1 tot en met XXII, opgemaakt in Porto op 2 mei 1992, en het Protocol tot aanpassing van de Overeenkomst betreffende de Europese Ruimte, opgemaakt in Brussel op 17 maart 1993 ;
- de Europese Overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Statens, enerzijds, en de republiek Hongarije anderzijds, en Bijlagen 1, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII en XIII, Protocollen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7, en Slotakte met veertien Gemeenschappelijke verklaringen, twee Akkoorden onder de vorm van wisseling van brieven en twee Briefwisselingen, twee Verklaringen van de Gemeenschap, vier verklaringen van Hongarije en Brief van de Regering van Hongarije, gedaan te Brussel op 16 december 1991 ;
- de Europese Overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Statens, enerzijds, en de republiek Polen anderzijds, en Bijlagen 1, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII en XIII, Protocollen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7, en Slotakte met vijftien Gemeenschappelijke verklaringen, twee Akkoorden onder de vorm van wisseling van brieven, twee Verklaringen van de Gemeenschap, drie Verklaringen van Polen en Brief van de Regering van Polen, gedaan te Brussel op 16 december 1991 ;
- de overeenkomst tot instelling van samenwerking en een douane-unie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek San Marino, de bijlage en vijf verklaringen, ondertekend in Brussel op 16 december 1991 ;
- het Protocol betreffende milieubescherming bij het

verdrag inzake Antartica, aanhangsel, bijlagen I, II, III, IV en V, opgemaakt in Madrid op 4 oktober 1991 ;

het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, en de bijlage I en II, ondertekend in New York op 9 mei 1992 ;

de Overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de volksrepubliek Polen inzake samenwerking op het gebied van Arbeid, opgemaakt in Warschau op 28 november 1989.

Wat de indiening van deze verdragen bij de Vlaamse Raad betreft, kan ik het volgende meedelen :

- het verdrag betreffende de Europese Economische Ruimte en de Associatie-akkoorden met Polen en Hongarije werden door de Vlaamse Raad goedgekeurd ;
- het voorontwerp van decreet houdende goedkeuring van de overeenkomst tussen de EG en San Marino zal in september aan de Raad van State worden voorgelegd ;
- het VN-verdrag inzake klimaatverandering werd op federaal niveau nog niet aan het Parlement voorgelegd, omdat nog geen duidelijkheid bestaat over de budgettaire implicaties van de goedkeuring van dit verdrag. De federale regering heeft zich wel principieel akkoord verklaard met de inhoud van het verdrag. Zodra het verdrag aan het parlement wordt voorgelegd, zal het ook bij de Vlaamse Raad worden ingediend, na advies van de Raad van State ;
- het ontwerp van decreet houdende instemming met het Protocol van Madrid (inzake Antartica) zal eerstdaags voor advies aan de Raad van State worden voorgelegd ;
- aan de bevoegde federale minister werd vooraf aan de voorlegging van de overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Volksrepubliek Polen aan de Vlaamse Raad bijkomende inlichtingen gevraagd over de toekomstige samenwerking tussen federaal en gewestelijk niveau inzake de uitvoering van de overeenkomst.

Vraag nr. 87
van 3 juni 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Logistiek Park Zandvliet — Europese steun

Als minister Kelchtermans voor het logistiek park in Zandvliet (Antwerpen) het licht op groen zet, betekent dit dat het om een grensoverschrijdend (dus Interreg) project gaat, dat hoe dan ook samen met een Nederlandse instelling of openbaar orgaan zal moeten worden uitgevoerd. Met andere woorden zal, als de toestemming wordt gegeven om het logistiek park te starten, een aanvraag via Igres worden ingediend om Europese steunmiddelen te krijgen ? Zo ja, bestaat daarover met Nederland overeenstemming ? Met welke Nederlandse instantie ?

Antwoord

De eventuele vestiging van de logistieke parken in Zandvliet en Ossendrecht (NI) werd tot op heden met de Nederlandse overheden besproken binnen de Benelux-Economische Unie.

De werkzaamheden van deze werkgroep zijn afgerond en een advies werd doorgegeven aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaamse minister bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening.

Een verder overleg met de Nederlandse overheden kan inderdaad gebeuren binnen het Interreg-Benelux-gebied, waarbij onder meer prijsafspraken en problemen inzake energie- en waterbevoorrading besproken kunnen worden, gezien het grensoverschrijdende karakter van beide logistieke parken.

Eventuele subsidiëring vanwege de Europese Commissie inzake infrastructuurwerken zal in ieder geval niet binnen het Interreg-programma gebeuren, daar het Interreg-programma geen materiële projecten financiert.

Het grensoverschrijdende en vernieuwende karakter van deze logistieke parken kan, bij het indienen van een specifieke aanvraag, de Europese Commissie ertoe aanzetten tot co-financiering over te gaan vanuit een apart budget.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 252
van 30 april 1993
van de heer M. CAPOEN

Nieuwpoortbrug in Veurne — Vervangingswerken

Op maandag 3 mei beginnen in Veurne de werken ter vervanging van de Nieuwpoortbrug. De vervanging is een operatie die minstens anderhalf jaar zal duren en die enorm veel hinder mee zal brengen op het vlak van de vlotte verkeerscirculatie en de toegankelijkheid van het stadscentrum. De Nieuwpoortbrug is immers één van de belangrijkste in- en uitvalswegen van de stad. Al het verkeer zal maandenlang dienen te worden omgelegd, bijvoorbeeld via de Rozebrug en het nu al overbelaste en levensgevaarlijke kruispunt Zuidbrugweg/Lepersesteenweg op de wijk de Voorstad.

Voor de handelaars van het stadscentrum, vooral van de Ooststraat, zien de komende twee jaren er minder rooskleurig uit. Door de slechte toegankelijkheid valt een daling van het handelscijfer te vrezen.

Ook voor toeristisch Veurne is de, nochtans noodzakelijke ingreep, nefast : vanuit Oostduinkerke, Nieuwpoort en Diksmuide zal het historische stadscentrum enkel te bereiken zijn via de al eerder genoemde wijk de Voorstad. Wellicht twee topseizoenen lang zullen vele zoekende toeristen Veurne gewoon links laten liggen.

De aangelegenheid overstijgt duidelijk het lokaal belang. Al wie vanuit de westelijke stadsgedeelten naar de oostelijke wil, zal via de wijk de Voorstad moeten rijden. Omgekeerd zal het verkeer uit Oostduinkerke, Nieuwpoort, Diksmuide, samen met het verkeer uit Ieper, allemaal toestromen op de wijk de Voorstad. Het is duidelijk dat daardoor op die wijk, waar bovendien twee keer per dag 500 leerlingen van het Vrij Technisch Instituut worden "gelost", werkelijk onverantwoorde verkeerssituaties zullen ontstaan, tenzij gepaste veiligheidsmaatregelen worden genomen.

Nog voor de start van de werken hebben de handelaars van het centrum en de milieugroep van de Voorstad gewezen op de slechte coördinatie van diverse diensten van het Vlaams ministerie van Openbare Werken, namelijk de dienst van de Kust, het bestuur Elektronica en Elektriciteit (BEE) en het bestuur der Wegen. De dienst van de Kust had immers voorgesteld om de start van de werken (de burgerlijke bouwkunde) met drie maanden uit te stellen omdat BEE het elektromechanisch gedeelte van de aanbesteding nog niet had toegewezen alhoewel de aanbesteding al in juni 1992 plaatsvond. Na tussenkomsten van het stadsbestuur van Veurne kon uitstel worden vermeden. Maar ondertussen heeft Bestuur der Wegen blijkbaar geen enkel plan klaar om de verkeersveiligheid op de wijk de Voorstad te waarborgen.

1. Kan de minister mij een beschrijving geven (essentiële gegevens) van de werken : welke brug komt er ? (Breedte, ophaalsnelheid enzovoort .) Hoeveel kost de burgerlijke bouwkunde, hoeveel het elektromechanisch gedeelte ?
2. Is het elektromechanisch gedeelte al toegewezen na de aanbesteding van juni 1992 ? Zo ja, aan wie ? Zo niet, waarom nog niet ? Komt door de niet-toewijzing van de aanbesteding de precieze aansluiting van de diverse gedeelten van het werk niet in het gedrang ?
3. Wat is de precieze timing van de diverse gedeelten van de vervanging : aantal werkdagen, aantal dagen ontoegankelijk voor het verkeer, weghalen huidige brug, afbreken en vervangen landhoofden, plaatsen van de nieuwe brug, van de elektromechanica enzovoort ? Kan de minister een vlotte opeenvolging van de werken door zijn diverse diensten garanderen ?
4. Welke concrete en doeltreffende maatregelen zal het bestuur der Wegen nemen om de verkeersveiligheid op de wijk de Voorstad te waarborgen ? Het plaatsen van verkeerslichten op het kruispunt Zuidburgweg-Iepersessteenweg ? Andere ? Wanneer zal dat gebeuren ?
5. Overweegt de minister het plaatsen van een noodbrug over het kanaal van Nieuwpoortkeiweg naar Rozendalstraat, zodat het verkeer tijdens de duur van de werken aldus het stadscentrum kan bereiken en de wijk de Voorstad wordt ontlast ? Waarom (niet) ?

6. Het is bekend dat ook de leperbrug aan vervanging toe is. Welk type brug komt daar ? Wanneer wordt ze vervangen ? Hoeveel kost die operatie ?

Antwoord

1. a. De nieuwe brug die wordt gebouwd is een niet uitgebalanceerde basculebrug die elektromechanisch en met de nodige beveiligingen wordt bediend van op afstand. In de automatisatie van de brug is eveneens voorzien.

De stalen brugval overspant een vaargeul van 12 m.

Langs de kant van de stad wordt het huidige landhoofd, na aanpassing, behouden. Langs de kant van de Rijksweg (station) wordt het kelderlandhoofd gebouwd.

- b. De brug zal tussen de leuning 11,5 m breed zijn, als volgt verdeeld :
 - 2 X 1,5 m voetpad ;
 - 2 X 1,25 m fietspad ;
 - 2 rij stroken van 3 m elk.
- c. De ophaaltijd is vastgelegd op totaal 2'45", als volgt berekend :
 - evacuatie brug : 20 sec.
 - seinen : 10 sec.
 - openen val : 60 sec.
 - sluiten val : 65 sec.
 - seinen 10 sec.
- d. Kostprijs
 - burgerlijke bouwkunde : 48 miljoen frank ;
 - elektromechanisch gedeelte : **42** miljoen frank ;
2. Het elektromechanisch gedeelte werd toegewezen aan de NV Egemin Schoten op 6 mei 1993. De werken zijn op 14 juni 1993 aangevangen (uitvoeringstermijn 220 werkdagen).
3. De timing van de uitvoering ten aanzien van het aantal effectief geplande werkdagen (exclusief weerverlet), ziet er uit als volgt :
 - a. Burgerlijke bouwkunde
 - afbreken bestaande brug en bijhorigheden : 0 tot 60 werkdagen ;
 - bouwkup : na 50 tot 100 werkdagen ;
 - kelder : na 90 tot 170 werkdagen ;
 - omgeving kelder en aansluiting op bestaande wegenis : na 150 tot 210 werkdagen ;
 - beveiliging brug : na 100 tot 160 werkdagen ;
 - schilderen : na 180 tot 210 werkdagen ;
 - staalbouw : na 0 tot 180 werkdagen.
 - b. Elektromechanica :
 - brugval ter plaatse : op 1 december 1993 of de 110ste werkdag ;
 - assembleren brugval in de loop van de maand december 1993 ;

- kotten brug in de loop van de maand januari 1994 ;
- plaatsen brug op de 150e werkdag in open stand ;
- in dienst stellen van de brug : 3 maanden na plaatsing.

De afspraken gemaakt met de aannemers tijdens de coördinatievergaderingen en de contractuele voorwaarden opgelegd in de bijzondere bestekken zijn derwijze gesteld dat normaliter een vlotte openvolging van de werken is verzekerd.

4. Om de verkeersveiligheid op de wijk de Voorstad te waarborgen heeft de Wegendienst West-Vlaanderen een tijdelijke werfsignalisatie geplaatst op het kruispunt van de Zuidburgweg met de **Iepersteenweg**. De Wegendienst kan gebeurlijk nog andere begeleidende maatregelen nemen, indien deze zich zouden opdringen in de loop der uitvoering.
5. De bouw van een noodbrug over het kanaal van Nieuwpoortkeiweg naar Rozendalstraat, voor de duur van de werken, werd niet gepland om volgende redenen :
- de meeruitgave van ongeveer 40 percent van de huidige aannemingssom die de aanleg van een noodbrug zou hebben veroorzaakt ;
 - het bestaan van een brug voor fietsers en voetgangers, gelegen naast de te herbouwen **Nieuwpoortbrug**, die verder bruikbaar blijft ;
 - de vernieuwde **Rozebrug** over de Lovaart die voor het mechanisch verkeer, in het **verkeersomleidingsplan** werd ingeschakeld. Deze brug bevindt zich op ongeveer dezelfde afstand van de bouwplaats, dan de plaats die voor een noodbrug in aanmerking kon komen, gelegen ter hoogte van de Voetbalstraat.
6. De Ieperbrug is inderdaad ook aan vernieuwing toe. De geplande nieuwe brug zal, zoals de bestaande, een draaibrug zijn met behoud van de huidige landhoofden. Ze zal evenwel elektromechanisch worden bediend.

De uitvoering van de nieuwe brug is afhankelijk van de voltooiing van de Nieuwpoortbrug en van de beschikbaarheid van de nodige kredieten op de **basissallootatie 73.03** van het programma 64.1.

De totale kostprijs wordt geraamd op ca. 79 miljoen frank als volgt verdeeld :

- burgerlijke bouwkunde : 18 miljoen frank ;
- elektromechanica en automatisatie : 45 miljoen frank ;
- bedieningsgebouw : 8 miljoen frank ;
- aanpassing lokale **wegenis** : 8 miljoen frank.

Vraag nr. 260
van 6 mei 1993

van de heer **R. VAN HOOLAND**

Heropening Sas in Astene (Deinze) — Kwaliteit Leiewater

Begin april 1990 besliste de toenmalige minister van Openbare Werken, de heer J. Sauwens, om het Sas op de Leie in Astene (Deinze) te sluiten voor een periode van twee jaar (2 winters en 2 zomers). Het was hierbij de bedoeling na te gaan in hoeverre hierdoor de waterkwaliteit op de Toeristische Leie zou verbeteren.

Volgens het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 is de Leie (352.11000) beschermd als viswater.

Thans wordt vastgesteld dat het Sas in Astene niet meer gesloten is en de maatregel van 1990 werd teniet gedaan.

1. Waarom werd het Sas in Astene opnieuw geopend ?
2. Hebben de bevoegde diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een onderzoek ingesteld naar de kwaliteit van het Leiewater voor en na het sluiten van het Sas ? Over welke periode ? Wat zijn de bevindingen ?
3. Heeft de Vlaamse Milieumaatschappij een onderzoek ingesteld naar de kwaliteit van het Leiewater in Astene voor en na het Sas ? Over welke periode ? Wat zijn de resultaten ?
4. Zijn er verdere investeringen gepland aan het Sas van Astene om de huidige grote lekverliezen ten gevolge van het wegnemen van het **bedieningsmechanisme** te verbeteren ?
5. Welke verdere maatregelen zijn er gepland ter sanering van het Leiewater, meer in het bijzonder in de benedenloop van de Toeristische Leie ? Voor wanneer ? Met welke specifieke doelstellingen en planning van actie ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting.

Antwoord

1. De stuw in Astene werd opnieuw geopend om volgende redenen :
 - a. De wetenschappelijke opvolging van de **waterkwaliteit** heeft aangetoond dat het sluiten van de stuw geen verbetering van de waterkwaliteit tot gevolg heeft, integendeel.
 - b. In de periode van het sluiten van de stuw hebben zich belangrijke problemen voorgedaan bij de waterafvoer. De bestaande installatie laat immers, op het ogenblik dat zich een was voordoet, niet toe het waterpeil in Deinze te verlagen. Dit kan alleen door de waterhoogte in de hand te houden, vooruitziend op eventuele **waterbedie-**

ten, door het openhouden van de stuw in Astene.

- c. De scheepvaart heeft grote moeilijkheden onderhouden aan de brug in Landegem, als gevolg van de sterke stroming wegens de afgesloten afvoer in Astene tijdens de proefperiode.
2. Door de Gentse Zeehavendienst is de waterkwaliteit opgevolgd op één plaats opwaarts en verschillende plaatsen afwaarts de stuw. De eerste monsters werden genomen op 10 april 1990, namelijk in enkele dagen voor het sluiten van de stuw. Na het sluiten van de stuw zijn er maandelijks en in totaal 15 metingen uitgevoerd. Voor de BOD, de COD en de NH_4 -waarden werd een verslechtering van de toestand vastgesteld na het sluiten van de stuw. De verslechtering is vooral groot opwaarts van de stuw.
3. Door de Vlaamse Milieumaatschappij werd ook een onderzoek ingesteld. Dit onderzoek toont enkel aan dat op bepaalde data de waterkwaliteit van de Leie verbetert naarmate men zich meer afwaarts naar de Ringvaart om Gent toe bevindt. Dit fenomeen wordt ook in het onderzoek van de Gentse Zeehavendienst vastgesteld. In het onderzoek van de Vlaamse Milieumaatschappij is echter geen referentietoestand opgenomen voor het sluiten van de stuw.
4. De lekverliezen aan de stuw in Astene zijn de normale lekverliezen die zich aan soortgelijk kunstwerk op een waterweg voordoen. Ze verantwoordt dan ook geen bijzondere werken (en investeringen).
5. Het treffen van maatregelen ter sanering van het Leiewater behoort niet tot de bevoegdheden van mijn diensten, in casu de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen.

Vraag nr. 299
van 8 juni 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Zwarte punten in het verkeer in Oost-Vlaanderen — Gegevens

Ik zou het zeer op prijs stellen het volgende te mogen vernemen

1. de situering binnen de provincie Oost-Vlaanderen van zwarte punten inzake verkeersveiligheid ;
2. inzake de verkeersongevallen op die punten : het aantal, het aantal doden, zwaar- en lichtgewonden voor het laatste jaar waarvan de cijfers gekend zijn (eventueel ook voor de eerste 5 maanden van 1993) ;
3. de concrete maatregelen die reeds werden genomen of gepland zijn (voor wanneer ?) ;
4. de investeringen en andere kosten die gedaan werden tot het wegwerken van de zwarte punten in Oost-Vlaanderen ;
5. inzake de eventuele detectie van potentiële zwarte punten in Oost-Vlaanderen : treedt men ter zake preventief op ? Zo ja, op welke wijze en met welke maatregelen ?

Antwoord

De gevraagde inlichtingen zijn te omvangrijk om opgenomen te kunnen worden in het Bulletin van Vragen en Antwoorden. Ze worden dan ook rechtstreeks aan het lid opgestuurd.

Vraag nr. 301
van 8 juni 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Gemeentewegen Aldeneik-Maaseik — Onwettige toeëigening

Naar verluidt heeft de firma Dragetra zich onwettig twintig hectare gemeentewegen toegeëigend in Bleumerveld in Aldeneik-Maaseik.

Klopt dit met de werkelijkheid ?

Is de minister hiervan op de hoogte ?

Welke maatregelen heeft de minister genomen ?

Antwoord

De vraag heeft blijkbaar betrekking op een specifiek geval, waarin een wel zeer uitzonderlijk grote oppervlakte gemeentewegen betrokken zou zijn.

Ik heb opdracht gegeven deze zaak te onderzoeken. De resultaten van dat onderzoek zullen aan het lid worden meegedeeld.

Vraag nr. 303
van 9 juni 1993
van de heer J. DE ROO

Verkeersveiligheid regio Gent-Eeklo — Zwarte punten

Eén van de prioriteiten van de Vlaamse regering is ongetwijfeld de verkeersveiligheid.

1. Waar treft men binnen de regio Gent-Eeklo zwarte punten aan inzake verkeersveiligheid ?
2. Kan ik een overzicht krijgen van het aantal verkeersongevallen op de zwarte punten ?
3. Zijn er reeds maatregelen genomen of worden er initiatieven gepland om de situatie te verbeteren ?

Antwoord

De gevraagde inlichtingen zijn te omvangrijk om opgenomen te kunnen worden in het Bulletin van Vragen en Antwoorden. Ze worden dan ook rechtstreeks aan het lid opgestuurd.

Vraag nr. 305
van 10 juni 1993
van de heer S. PLATTEAU

Doortocht hogesnelheidstrein Lembeek — Bouwvergunning

Begin dit jaar werden de plannen voorgesteld betref-

fende de aanleg van de spoorlijn voor de **hogesnelheids**trein (HST) doorheen Lembeek. Het voorstel van de NMBS houdt in dat de nieuwe lijn bovengronds naast de bestaande lijn 96 wordt aangelegd.

Dit plan staat haaks op de voorstellen van het **Actiecomité** Lembeek en het Halse stadsbestuur om de HST in Lembeek door een tunnel te laten rijden.

Ook de Vlaamse regering heeft laten blijken zich achter het plan van ondertunneling te scharen. Niettemin wordt door de NMBS-directie benadrukt dat weldra een bouwvergunning voor de omstreden (bovengrondse) HST-doortocht in Lembeek zal worden verleend.

1. Wat is de stand van zaken betreffende de **HST**-doortocht in Lembeek, wat die aangelegenheden betreft waarvoor de Vlaamse regering bevoegd is ?
2. Worden er aan de NMBS bijkomende voorwaarden opgelegd vooraleer de bouwvergunning wordt verleend ? Zo ja, welke ?
3. Wanneer wordt de bouwvergunning verleend ?

Antwoord

De bouwaanvraag voor het verkrijgen van een vergunning voor het uitvoeren van infrastructuurwerken voor de aanleg van een HST en voor het aanpassen van bestaande sporen tussen Drogenbos en Lembeek (inbegrepen) werd door de Vlaamse Executieve goedgekeurd op 25 juni 1993.

De aanvraag, zoals ingediend, voorziet geen tunnel voor de doortocht van Lembeek. Wel worden aan de NMBS een aantal voorwaarden opgelegd voortspruitend uit de resultaten van het openbaar onderzoek en uit de adviezen van de betrokken instanties.

De bijkomende voorwaarden hebben voornamelijk betrekking op het volgende :

1. De drie woningen gelegen tussen de spoorweg, de Stationsstraat en de Brouwerijgang, moeten mee onteigend worden en als ingegroende stationsparking worden ingericht. Deze parking kan tevens een bijkomende ontsluitingsweg bevatten voor de thans doodlopende Stationsstraat. Deze parking kan uitsluitend een publiek karakter hebben.
2. Een bijkomende onteigening te voorzien voor het bedrijf Trading Cocoquibus die moet toelaten een hoekgebouw te laten optrekken naast de westgevel van de Stationsstraat en een aangepaste bouwaanvraag ter valorisatie van het stationsplein in te dienen.
3. De vervanging van de brug Lecocq-Nederhem wordt thans uit de bouwvergunning gesloten. In functie van de globale uitbouw op lange termijn voor de zone tussen Noodbrug en Laroystraat moet een brugkeuze gemaakt worden, waarbij rekening gehouden wordt met de ruimtelijke, verkeerstechnische en financiële aspecten (onder meer meerwaarde voor alle partijen) van het dossier en dit ook rekening houdend met de uitbreiding of herlokalisatie van het betrokken bedrijf (streefdatum 20 juli 1993).

4. Minimum twee maanden voor de aanvang van de werken moet de NMBS een afzonderlijke aanvraag indienen voor de aanleg van de wegen ter ontsluiting van de industriezones ten noorden en ten zuiden van Lembeek.

De bouwvergunning werd inmiddels — op 6 juli 1993 — verleend.

Vraag nr. 307 van 11 juni 1993 van de heer A. SCHELLENS

Verbinding oostelijke en westelijke ring in Aarschot — Afwerking

Naar aanleiding van het antwoord op mijn vraag nummer 25 van 6 november 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 5 van 11 januari 1993, blz. 216) betreffende de afwerking van de verbinding tussen de oostelijke en westelijke ring in **Aarschot** werd er contact opgenomen met de raad van bestuur van de NMBS. Uit de ingewonnen gegevens blijkt dat op 23 april 1993 een vergadering werd belegd met vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap en de NMBS.

Concreet werd er beslist dat de Vlaamse Gemeenschap nu zal onderzoeken of de definitieve plannen voor de doortrekking van de ring nu kunnen worden opgesteld. De NMBS zal overigens meewerken aan een vlottere verkeersafwikkeling door de afschaffing van de overweg op de Lierssteenweg met een onderdoorgang voor fietsers en voetgangers.

1. Wanneer worden de kredieten voor de uitvoering van de geplande werken opgenomen in het rollend driejarenprogramma ?
2. Is er reeds opdracht gegeven aan de bevoegde diensten tot het opstellen van de **aanbestedingsdossiers** ?

Antwoord

1. Ik ben mij ten volle bewust van de noodzaak van de realisatie van de verdere afwerking van de ring om Aarschot. Daarom heb ik de administratie opdracht gegeven de besprekingen met de NMBS te hervatten, aangezien deze werken gecombineerd gaan met de afschaffing van een overweg. Zoals het lid trouwens vermeldt, zijn de onderhandelingen met de NMBS momenteel lopende.

Gelet op de vooropgestelde absolute prioriteit voor het wegwerken van de opgelopen achterstand bij het onderhoud van de wegen en de kunstwerken, de uitvoering van de directe veiligheidswerken, fietspaden en het afwerken van gestarte projecten, dienen voor de realisatie van onderhavige werken bijkomende kredieten ter beschikking gesteld te worden. Ik heb mij dan ook voorgenomen bij de aanstaande besprekingen van de begroting 1994, in het bijzonder van deze werken, de nodige kredieten aan te vragen.

2. Afhankelijk van de finale overeenkomst met de NMBS en het ter beschikking stellen van de ge-

vraagde kredieten, kan dan ook de opdracht gegeven worden voor het opstellen en uitschrijven van de desbetreffende aanbesteding.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 122
van 14 mei 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Télé-Bruxelles — Onderhandelingen met Franse Gemeenschap

Onlangs had er onder de Franstalige ministers een stoelendans plaats en werd mevrouw Onkelinckx voorzitter van de Franse Gemeenschap.

Intussen wordt het kabeldecreet in Vlaamse faciliteitengemeenten rond Brussel nog altijd ongestraft overtreden. Tot op de dag van vandaag wordt Télé-Bruxelles er nog altijd via de kabel verspreid.

Ik had graag vernomen :

1. hoe ver de minister stond met de onderhandelingen ter zake met de heer Anselme op het ogenblik dat de minister-wissel bij de Franse Gemeenschap plaatsvond ;
2. wat de gevolgen van die stoelendans zijn op de onderhandelingen ;
3. wanneer nu eigenlijk de wettelijkheid in dit dossier zal worden afgedwongen.

Antwoord

Tijdens de gesprekken met de heer Anselme was er een bereidheid om volgende regeling uit te werken.

Evenveel omroepprogramma's van BRTN en RTBF moeten worden doorgegeven door de kabelmaatschappijen ; het doorgeven van RTL-TVi en van VTM wordt toegestaan. Voor de betaalomroepen was het uitgangspunt de reciprociteit, die in de regelgeving van de Franse Gemeenschap is vastgelegd.

Wat de regionale of communautaire televisie betreft heeft elke gemeenschap de verenigingen erkend voor een specifieke regio ; zowel voor het doorgeven van Télé-Bruxelles als voor TV Brussel is die regio het tweetalig gebied Brussel Hoofdstad.

De logica is derhalve dat het doorgeven tot dat gebied wordt beperkt.

Ik vraag mijn administratie om de toestand te onderzoeken en de nodige stappen te zetten.

Vraag nr. 124
van 3 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-radionieuws — Voorwaardelijke schorsing VB-leden uit Vlaamse Raad

Op maandag 24 mei 1993 vond de voorzitter van de Vlaamse Raad het nodig de collega's Annemans en Dewinter voorwaardelijk voor drie vergaderingen van het Vlaams parlement uit te sluiten. Zijn lezing kwam in de nieuwsuitzendingen van de BRTN-radio van 18 en 19 uur ruim aan bod. Hij werd zelf geïnterviewd. De openbare omroep vond het echter niet nodig enige aandacht te wijden aan de reactie van het Vlaams Blok. Van de persmededeling van deze partij werd dan ook in de nieuwsuitzendingen geen melding gemaakt.

Is de minister van mening dat deze werkwijze overeenstemt met de politieke neutraliteit waaraan de BRTN zich zou moeten houden ?

Antwoord

In tegenstelling tot wat het lid stelt, heeft de Radionieuwsdienst wel degelijk melding gemaakt van de reactie van zijn partij.

Het communiqué van het Vlaams Blok verscheen op Belga om 18.21 uur en werd verwerkt in het bulletin van 19 uur.

Vraag nr. 125
van 3 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN — Aandacht voor christelijke feestdagen

Uit het antwoord van mijn vraag nummer 85 van 4 maart 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 11, van 19 april 1993, blz. 603) blijkt dat het begin van de ramadan volgens de geldende journalistiekriteria voldoende nieuwswaarde had om er in het radio- en TV-nieuws over te berichten. Gelet op de maatschappelijke relevantie van de ramadan werd er ook op andere informatieve programma's van de BRTN aandacht aan besteed (De zevende Dag, Couleur Locale, De Brug enzovoort). In die mate zelfs dat het voor de minister ondoenbaar is exact op te geven hoeveel minuten en seconden er in de BRTN-uitzendingen aan de ramadan werden besteed.

Ondertussen zijn de voor de christenen ook zeer belangrijke feesten van Pasen, Hemelvaart en Pinksteren achter de rug. Graag vernam ik of de BRTN in haar nieuwsuitzendingen of informatieve uitzendingen hier aandacht aan besteed heeft en in welke mate.

Ook had ik graag vernomen of de openbare omroep het nodig geacht heeft in de bijzondere programma's voor islamitische vreemdelingen de nodige uitleg over deze christelijke godsdienstige feesten te verschaffen.

Antwoord

Naast de aandacht die deze feestdagen kregen in de katholieke en protestantse gastprogramma's van die periode kwamen die onder meer aan bod in de radio-programma's Het Vrije Westen, Madiwodo, Eenhoorn, Voor de Dag, Niet van Gisteren en in de nieuw-suitzendingen.

De BRTN heeft op radio geen specifieke programma's voor vreemdelingen uit islamlanden.

Ook BRTN-televisie heeft naar jaarlijkse traditie passende aandacht besteed aan deze feestdagen, onder meer in de nieuwsuitzendingen. De televisie zendt geen "bijzondere programma's voor islamitische vreemdelingen" uit.

**Vraag nr. 126
van 3 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE**

Studio Brussel — Opdracht

In zijn antwoord op mijn vraag nummer 100 van 25 maart 1993 omtrent Studio Brussel deelt te minister mij mee dat Studio Brussel sedert 1987 de nationale pop- en rockzender is en niet meer alleen de radio van de Brusselse Vlaming.

Wat dit laatste betreft had ik graag van de minister vernomen welke de specifieke taken zijn die Studio Brussel opgelegd kreeg en welke specifieke opdrachten in dit raam vervuld worden.

Antwoord

De taakverdeling tussen de netten van de BRTN-radio steunt op de resultaten van een wetenschappelijk behoeftenonderzoek dat in 1987 werd uitgevoerd. Daaruit bleek dat de radio gezien moet worden als een brug tussen het individu en de buitenwereld en dat er naast radio Vlaanderen Internationaal in Vlaanderen zeven verschillende verwachtingspatronen bestaan die BRTN-radio heeft "geclusterd" tot vijf duidelijk omschreven radioprofielen. Studio Brussel is één van die vijf.

Voortbouwend op de aanbevelingen van dat onderzoek werd Studio Brussel als volgt getypeerd :

Profiel en doelpubliek

Studio Brussel is een buitenbeentje. Studio Brussel verschilt heel sterk van Radio 1, 2, 3, in die zin dat zijn doelpubliek de andere netten als traditioneel ervaart.

Het doelpubliek is jong, alert, kritisch en een beetje rebels. Het heeft een grote belangstelling voor de eigen leeftijdsgroep. Hun niet-traditionele instelling moet doorklinken in de muziekkeuze en in de presentatie.

Vorm en inhoud

De stijl van Studio Brussel moet heel duidelijk herkenbaar zijn : de presentatie is soepel en de muziekprogrammering is continu afgestemd op het doelpubliek.

Op elk moment is er ruimte voor korte verkeersinfo, culturele berichten en flitsend binnen- en buitenlands nieuws.

Studio Brussel werkt niet met traditionele programma's, maar met horizontale tijdsblokken die een eigen gezicht krijgen door de presentatie.

**Vraag nr. 129
van 8 juni 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN**

Fietstoerisme — Combinatie openbaar vervoer-fiets bij De Lijn

In antwoord op mijn vraag nummer 71 van 22 februari 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 10 van 22 maart 1993, blz. 477) betreft de minister de beperkingen op het gecombineerd trein-fiets verkeer. Met de bus of (kust)tram van De Lijn kan men dikwijls een interessant vertrekpunt voor een toeristische fietstocht bereiken.

In Duitsland, Zwitserland en Oostenrijk laten heel wat bedrijven voor stads- en streekvervoer hun reizigers toe hun fiets mee te nemen. Tot nog toe is dat niet mogelijk bij De Lijn.

Moet die mogelijkheid niet aangeboden én aanbevolen worden in het kader van een milieuvriendelijke toeristische mobiliteit ?

Antwoord

In het kader van een milieuvriendelijke toeristische mobiliteit is het gecombineerd gebruik van de fiets met de bus en/of tram ten zeerste aanbevolen. Het aanbieden van dit gecombineerd gebruik behoort tot de taak van de bus- of trammaatschappijen, meer bepaald de Vlaamse Vervoersmaatschappij, De Lijn, die onder de bevoegdheid valt van de Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse handel en Staatshervorming.

Het toerisme kent tal van raakvlakken met andere sectoren zoals ruimtelijke ordening, milieu, opleiding, verkeer, enzovoort. Tijdens de slotzitting van het congres "Toerisme Vlaanderen 2002" dat plaatsvond op 25 juni in Antwerpen, werd dit nogmaals beklemtoond. Ik heb mij dan ook voorgenomen een interdepartementaal overleg inzake toerisme te starten, waar onder meer ook de problematiek van een milieuvriendelijke toeristische mobiliteit behandeld zal kunnen worden.

**Vraag nr. 130
van 9 juni 1993
van de heer H. BROUNS**

Lezingen door scheppende kunstenaars — Subsidiëring

Sinds een aantal jaren subsidieert de minister van Cultuur lezingen die door een aantal scheppende kunstenaars gegeven worden. Al enkele jaren blijkt dat de financiën waarin voorzien is voor die subsidiëring, al in de helft van het jaar opgebruikt zijn, waardoor na die datum geen lezingen meer gesubsidieerd kunnen worden. Sinds begin 1993 werd de reglementering hier-

rond enigszins gewijzigd en werd het aantal gesubsidieerde lezingen per schrijver en organisatie beperkt, waardoor deze problemen hopelijk zullen worden opgelost. Tevens stel ik vast dat de uitbetaling van de subsidies vele maanden op zich laat wachten.

1. Aan welke voorwaarden moet een scheppend kunstenaar voldoen om in aanmerking te komen voor subsidiëring van zijn lezingen ?
2. Hoeveel lezingen werden er in 1992 gesubsidieerd ? Hoeveel schrijvers ontvingen een dergelijke subsidiëring ? Hoeveel organisaties vroegen een gesubsidieerde lezing aan ?
3. Wanneer zal er een nieuwe lijst worden gepubliceerd van scheppende kunstenaars die in aanmerking komen voor deze subsidiëring ? De vorige dateert immers al van 1988.
4. Doet dit jaar zich hetzelfde probleem voor als vorig jaar, namelijk dat er voor de tweede helft van het jaar geen kredieten meer zijn voor de subsidiëring van lezingen ? Indien dit probleem nog bestaat, wat zal de minister ondernemen om dit probleem op te lossen ?
5. Ziet de minister een mogelijkheid om de uitbetaling van de subsidies te versnellen (binnen een redelijke termijn van één maand na de lezing) ?

Antwoord

1. De voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiëring van lezingen zijn opgenomen in het reglement „Lezingen scheppende kunstenaars” dat rechtstreeks aan het lid zal worden toegestuurd.
2. Aantal gesubsidieerde lezingen in 1992 : 2.500, waarvan 2.236 literaire, 250 door beeldende kunstenaars, 8 in de sector muziek en 6 door filmregisseurs.
In 1992 ontvingen 260 schrijvers, 62 beeldende kunstenaars en 9 andere kunstenaars een subsidie voor een of meer lezingen. Het aantal aanvragen overtrof het aantal effectief gesubsidieerde lezingen ruimschoots.
3. Een nieuwe lijst is momenteel in voorbereiding. De verspreiding ervan is gepland voor september 1993.
4. Om de problemen uit het verleden te verhelpen, werd in het begin van 1993 een nieuwe reglementering ingevoerd.

Een betere verdeling van het beschikbare krediet werd beoogd door : a. het beperken van het aantal lezingen per auteur (20), b. het beperken van het aantal lezingen per organisator (12), en c. het inkorten van de aanvraagtermijn : ten vroegste 3 maanden voorafgaand aan de lezing. Hierdoor werd een betere spreiding verkregen.

Door het grote aantal aanvragen en het beperkte krediet (in totaal 10 miljoen frank in 1992 en 11 miljoen frank in 1993) is het evenwel onvermijdelijk dat niet alle aanvragen gehonoreerd kunnen worden. Hoewel dit minder snel zal gebeuren dan in 1992, zullen de financiën in 1993 eveneens voortijdig opgebruikt raken. Ter oplossing van dit probleem vraagt mijn administratie voor 1994 een verhoging van het krediet met 3 miljoen frank.

De mogelijkheid om belastingvrijstelling op het bedrag van de lezingen in te voeren wordt overwogen.

Voor schrijversacademiën wordt gezocht naar een verantwoorde afwijking van het maximum aantal lezingen per organisator.

5. Om de uitbetaling van de subsidies te versnellen werd dit jaar begonnen met de informatisering van het systeem van de lezingen. Hierdoor liepen de uitbetalingen de eerste helft van 1993 enige vertraging op. Verwacht wordt dat dit na de vakantie weggewerkt zal zijn, waarna de uitbetaling gepland is binnen een termijn van 4 à 6 weken na ontvangst van de nodige bewijsstukken.

Vraag nr. 131 van 16 juni 1993 van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN — Neutraliteit

Op 7 juni ging in de middaguitzending van Actueel op Radio 1 een serie over Vietnam van start. Uiteraard werd eerst een korte schets van de recente geschiedenis van dit land gebracht. Tot mijn verbazing werd na de vermelding van de overwinning van de communistische guerilla op het moderne Amerikaanse leger geen gewag gemaakt van de bootvluchtelingen, die na deze overwinning een schriif licht lieten schijnen op het regime dat erdoor tot stand kwam. Elke aandachtige toehoorder zal hieruit concluderen dat de openbare omroep een duidelijke selectiviteit aan de dag legt wanneer het de moderne geschiedenis betreft.

Is de minister niet van mening dat de BRTN hiermee de neutraliteit die van haar verwacht moet worden, aan haar laarzen lapt ?

Antwoord

Het was niet de bedoeling om in Actueel de moderne geschiedenis van Vietnam te schrijven, maar een beeld te geven van het huidige Vietnam. In de bijdrage werd duidelijk gezegd dat “de communistische bonzen de touwtjes stevig in handen houden” en dat ze “een heel eigen kijk hebben op de mensenrechten”. De bijdrage was dus zeker ook kritisch voor et huidige regime in Vietnam. Tevens werd duidelijk verwezen naar het politieke isolement waarin Vietnam na 1975 is terechtgekomen, isolement waarin nu verandering lijkt te komen.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER, BUITENLANDSE HANDEL EN STAATSHERVORMING

Vraag nr. 100
van 24 mei 1993
van de heer M. CAPOEN

Trambedding Koninklijke Baan langs de kust - Aanplantingen middenberm

Voor zover de veiligheid van het verkeer gewaarborgd blijft, kan de intentie tot beplanting van de middenberm van tramlijnen alleen maar toegejuicht worden. Dergelijke beplantingen creëren immers een uniek groenscherm dat zowel het reizen met de tram aangevaamt maakt als de geluidshinder beperkt.

Beplantingen van middenbermen van tramlijnen heeft ook een toeristische betekenis. Dergelijke aanleg past in het kader van het structuurplan voor de kust waarin onder meer geopteerd wordt voor verduining van de Koninklijke Baan.

Waarom wordt er niet overwogen om de trambedding in de Koninklijke Baan aan te passen en de middenberm te beplanten? Dit is uit het oogpunt van verkeersveiligheid wenselijk en zou zorgen voor een esthetisch aangenaam en rustig groen reistrject.

Antwoord

Daar waar er voldoende ruimte beschikbaar is, loopt het tracé van de kusttram momenteel reeds door heel wat zones behorend tot het openbaar domein waarop duingewas of andere begroeiing werd aangebracht.

Ook waar de trambedding langs privé-domein loopt, zijn er op deze privé-gronden heel wat zones met aanplantingen.

Wanneer met "middenberm van tramlijnen" de strook tussen de twee sporen bedoeld wordt, moet worden opgemerkt dat de beschikbare ruimte tussen twee elkaar kruisende tramvoertuigen in het beste geval 1 meter bedraagt, doch meestal minder. Het aanbrengen van beplantingen tussen de sporen is niet mogelijk zonder voorafgaandelijk een verplaatsing van sporen en bovenleidingen door te voeren. De gewassen groeien zo sterk uit dat regelmatig arbeidsintensieve snoeiwerkzaamheden noodzakelijk zijn om beschadiging van de voertuigen te voorkomen.

Naar aanleiding van de vraagstelling moet eveneens opgemerkt worden dat de aanleg van aanplantingen niet altijd bevorderlijk is voor de verkeersveiligheid. Enerzijds wordt het zich op de in aantocht zijnde tramvoertuigen belemmerd en anderzijds wordt ook het uitzicht voor de trambestuurders zeer dikwijls beperkt. Vooral in de begroeide zones waar wandel- en fietspaden de sporen kruisen, ontstaan hierbij bijzonder gevaarlijke toestanden.

Overigens werden op verschillende plaatsen op de trambeddingen grasbezaaiingen aangebracht, zoals onder andere in De Haan ter hoogte van het tramstation in Oostende aan de Leopold II-laan naast het Merca-

tordok, in Blankenberge ter hoogte van de A. Ruzetelaan, tussen Heist en Duinbergen en in Wenduine ter hoogte van de watertoren.

Het aanbrengen van grasbezaaiing kan echter niet overal toegepast worden, aangezien bij hevige wind het zand ophoopt in het gras, waardoor de bedding verhoogt tot boven de rail, hetgeen aanleiding kan geven tot ontsporing van de tramvoertuigen.

Vraag nr. 103
van 27 mei 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn in Voeren - Onvoldoende busverbindingen

De gemeente Voeren beschikt inzake openbaar-vervoerverbindingen met de rest van Limburg, voor zover mij bekend, enkel over de lijn 39B van De Lijn. Het uurrooster is vooral afgestemd op de scholieren die les volgen op de provinciale school in Voeren. Voor het overige zijn er geen verbindingen. Weekeindtoeristen kunnen Voeren alleen met eigen vervoer bereiken. Aangezien het toerisme een belangrijke troefkaart is van Voeren lijkt dit toch wel eigenaardig. Naar verluidt zouden er wel bussen van de Waalse maatschappij TEC Voeren aandoen, maar zouden de strippenkaart en andere vervoersbewijzen van De Lijn niet worden aanvaard.

Kan de minister mij meedelen of ooit werd overwogen en/of onderzocht om de verbindingen met de rest van Limburg te verbeteren, ook tijdens de weekeinden?

Klopt het dat de TEC geen vervoersbewijzen van De Lijn aanvaardt, ook niet van reizigers die uit Hasselt komen en in Wezet overstappen?

Zijn er garanties dat het TEC-personeel dat Voeren aandoet, het Nederlands machtig is?

Antwoord

De Lijn Limburg beschikt over één busverbinding naar Voeren. Het betreft hier lijn 39B Tongeren-Wezet-Voeren. Deze lijn is in hoofdzaak afgestemd op het vervoer van scholieren en werknemers van Voeren naar Tongeren en omgekeerd. Zij biedt de inwoners van Voeren echter ook de mogelijkheid om ter gelegenheid van de wekelijkse markt in Tongeren (donderdag) van de bus gebruik te maken.

De verbinding zoals zij momenteel bestaat is zeer gericht en enkel afgestemd op welbepaalde doelgroepen. De praktijk wijst echter uit dat de vervoersspanning tussen Zuid-Limburg (omgeving Tongeren) en Voeren voor andere verplaatsingen zeer laag ligt.

In de Voerstreek gebeuren inderdaad een aantal recreatieve verplaatsingen. Deze gebeuren echter hoofdzakelijk met de fiets (sport, ontspanning) of met de wagen (familietrips) en autocar. Bij de uitwerking van de nieuwe netstructuur binnen de entiteit Limburg zal zeker onderzocht worden of er voor dit type recreatief vervoer voldoende potentieel aanwezig is om de uitbouw van een recreatieve lijn tussen Tongeren en Voeren te verantwoorden.

In het verleden heeft De Lijn Limburg elders in de provincie initiatieven genomen om het recreatief verkeer per bus te stimuleren. Deze initiatieven moesten echter wegens gebrek aan belangstelling uit het aanbod geschrapt worden.

Naast lijn 39B wordt Voeren tevens bediend door lijn 39C (Wezet-Voeren-Aubel-Montzen) door TEC Liège-Verviers. Deze lijn kent naast de functionele woon/school- en woon/werkverbindingen ook nog enkele andere ritten, maar ook de frequentie van deze lijn is zeer laag.

Voor tarieven en vervoerbewijzen wordt tussen beide maatschappijen volgende regeling toegepast : elke maatschappij rekent de eigen tarieven aan en aanvaardt enkel de eigen vervoerbewijzen. Voor de reizigers in overstap werd een regeling uitgewerkt om te voorkomen dat de overstapzone tweemaal betaald zou worden.

Indien bij het personeel van TEC Liège-Verviers, dat Voeren aandoet, een onvoldoende of onbestaande kennis van het Nederlands wordt vastgesteld, kan steeds klacht neergelegd worden bij de Vaste Commissie van Taaltoezicht.

**Vraag nr. 105
van 3 juni 1993
van de heer M. CAPOEN**

Vlaams Tram Centrum in De Haan - Overheidssteun van Gemeenschap

Het Vlaamse Gewest, bevoegd voor het openbaar vervoer, kreeg ook het beheer over het historisch patrimonium van de vervoersector, met de daaraan verbonden verplichtingen. Dat patrimonium is ook alles wat verband houdt met de geschiedenis en de evolutie van de tram.

Het Vlaamse Gewest mag terecht trots zijn op wat in het verleden werd gerealiseerd op het vlak van mobiliteit . Die realisaties hebben onmiskenbaar bijgedragen tot de ontplooiing en de economische bloei van Vlaanderen. De tram speelde daarbij een belangrijke rol.

Wat geldt voor Vlaanderen, geldt relatief vergelijkbaar ook voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en voor Wallonië. In Brussel is er een trammuseum in de vroegere stelplaats van Woluwe. Wallonië zal weldra zijn trammuseum hebben in Thuin, terwijl in dat gewest eveneens speciale tramlijnen bestaan waar uitsluitend met historisch materiaal gereden wordt.

Helaas is er in Vlaanderen geen enkel vergelijkbaar initiatief. Wel zijn er kleine, statische musea in Edegem en in Schepdaal. Het aantal bezoekers ligt er evenwel zeer laag : respectievelijk 10.000 en 2.500 gedurende de voorbije jaren. Het is duidelijk dat beide tentoonstellingen geen uitstraling hebben voor het grote publiek en dat aldus de intentie om de boeiende Vlaamse tramgeschiedenis bekend te maken bij generaties Vlamingen, niet gerealiseerd wordt.

Nochtans leeft het idee om in Vlaanderen een volwaardig trammuseum uit te bouwen, meer bepaald aan de kust in de gemeente De Haan. Niet alleen is de toeristische ontwikkeling van de kust en het ontstaan van

de diverse badplaatsen zeer nauw met de kusttram verbonden. De Tram maakte de Kust, zo luidt de titel van het in 1985 door Raymond Vancraeynest geschreven boek naar aanleiding van het eeuwfeest van de kusttram. Als er ooit een Vlaams Trammuseum komt, dan is men moreel verplicht dit museum aan de kust, in De Haan uit te bouwen.

De Haan heeft zijn bekendheid voor een groot stuk te danken aan de tramhalte De Haan-aan-zee, gebouwd in 1903. In de zeventiger jaren heeft het gemeentebestuur dat beroemd geworden tramstation aangekocht, toen de NMBS enkel interesse had om het af te breken. Sinds die aankoop vindt elk jaar op de eerste zaterdag van augustus in De Haan het grote volksfeest Trammelands plaats, één van de belangrijkste festiviteiten aan de kust in de zomer. Dan wordt er ook met historische tramstellen gereden.

Het gemeentebestuur van De Haan wil tot de realisatie van een echt Vlaams Tram Centrum overgaan. In de gemeentebegroting is daartoe een bedrag van 17 miljoen frank ingeschreven. Als geschikte plaats is geselecteerd voor de wijk Vosseslag, langs de Kennedylaan.

De initiatiefnemers, waaronder ook de v.z.w. Transport Toerisme Ontspanning Noordzee, willen een veelzijdig museum, levend, recreatief en educatief : historisch rollend materiaal dat ook rijdt, oude spoor- en tramwegconstructies, simulatoren, film- en fotomateriaal, de betekenis van de tram voor mens en maatschappij, kortom alles wat met de exploitatie van de tramlijnen te maken had (en heeft). Bijzondere aandacht zou ook geschonken worden aan de figuur van Karel Vandepoele uit Lichtervelde die in 1883 de trolleydraad bedacht, wat meteen de doorbraak van de elektrische tram betekende. Karel Vandepoele heeft zijn standbeeld in het Amerikaanse Boston, maar in eigen land is hij, onterecht, nauwelijks bekend.

De minister keurt jaarlijks een programma goed dat betrekking heeft op onder meer de restauratie van historisch materiaal en het uitvoeren en coördineren van studies hierover. Ook is financiering van projecten mogelijk in de vorm van kapitaalssubsidies.

1. Is de Vlaamse vervoersmaatschappij De Lijn betrokken bij de plannen van het -gemeentebestuur van De Haan om een Vlaams Tram Centrum op te richten ? Welke contacten waren er dienaangaande ? Wat waren de resultaten van die contacten ?
2. Hoeveel investeerde de Vlaamse Gemeenschap de voorbije jaren in de restauratie van historisch tram-materiaal ? Over welk historisch rollend materiaal beschikt de Vlaamse Gemeenschap ?
3. Is de minister bereid op zijn begroting een bepaald bedrag in te schrijven voor de realisatie van het Vlaams Tram Centrum in De Haan ? Welk bedrag ?

Antwoord

1. De Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn is betrokken bij de plannen van het gemeentebestuur van De Haan voor de eventuele oprichting van een Vlaams Tram Centrum. Er waren verschillende overlegvergaderingen. De Lijn is principieel bereid

om de aanleg van de spoorinfrastructuur te bekostigen (raming 6,2 miljoen, prijzen 1991).

2. In de voorbije jaren investeerde de Vlaamse Gemeenschap in de restauratie van historisch **trammaterieel** de volgende bedragen :

1989 en 1990 : geen tegemoetkoming.

1991 : afgerond 5 miljoen. Het betreft de restauratie van de vijf laatste historische voertuigen van de stads- en streektram van Antwerpen, dit in het kader van "Antwerpen 93 — Culturele hoofdstad van Europa". De restauratie ervan gebeurde in 1992-1993. In vermeld bedrag is tevens de restauratie begrepen van het elektrisch motorrijtuig 9.314 uit de verzameling van het Buurtspoorwegmuseum in Schepdaal. Met voornoemde investering werd het restauratie programma van de Antwerpse tramvoertuigen afgerond.

1992 : 169.933 frank. Aankoop van historisch rijtuig ex-MIVG nr. 70.

1993 : door De Lijn werd een subsidie aangevraagd van 2,7 miljoen voor de restauratie van 2 tramvoertuigen uit de verzameling van het Buurtspoorwegmuseum in Schepdaal en voor de restauratie van een autobus Büssing.

Als bijlage zend ik het lid rechtstreeks de lijst op van het historisch rollend materieel eigendom van De Lijn (Vlaams Gewest).

3. Tevens laat ik opmerken dat buiten het historisch rollend materieel van de kustlijn er nog waardevol trammaterieel in privé-bezit aanwezig is, dat eveneens in aanmerking kan komen om geplaatst te worden in De Haan.

De beheersovereenkomst, afgesloten tussen De Lijn en het Vlaamse Gewest, bepaalt in artikel 11 dat het Vlaamse Gewest de restauratie kan bekostigen van historisch rollend materieel. Op 26 april 1993 heb ik De Lijn de opdracht gegeven om bij het opmaken van het fysisch meerjarenprogramma rekening te houden met de restauratie van verantwoord historisch rollend materieel.

De bij De Lijn bestaande Commissie Historisch Rollend Materieel bepaalt de prioriteiten en doet ter zake voorstellen. Het rollend materieel voor het eventueel op te richten Tramcentrum kan hiervoor eveneens in aanmerking komen.

Ik meen dat de oprichting van een Vlaams Tram Centrum zeker toe te juichen is, gezien de weerklank dat dit centrum kan genieten tijdens het hoogseizoen aan de Kust. Nochtans ben ik van mening dat de oprichting ervan niet volledig gedragen kan worden door het Vlaamse Gewest. Er wordt onderzocht of ok nog andere instanties kunnen participeren.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 94
van 22 juni 1993
van de heer M. MAERTENS

Visserijvloot — Beëindigingspremies

In toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 oktober 1991 werden tot 30 april 1993 31 nieuwe aanvragen ingediend tot het verkrijgen van de beëindigingspremie. Daardoor kan de visserijvloot met 12,6 percent BT en 10,3 percent PK verminderen (tot het niveau van 151 eenheden), wat tegemoetkomt aan het MOP 93-96, waarbij de vloot tegen 31 december 1996 moet verminderd zijn met 32 percent BT en 26 percent KW.

Nochtans zijn de federale regering en de GOM-West-Vlaanderen van oordeel dat de vloot op 200 eenheden moet blijven, om de sector van de nevenbedrijven leefbaar te kunnen houden en de quota te kunnen opvissen. Sinds 1980 werden in dit verband meer dan 80 nieuwe vaartuigen met staatssteun gebouwd, waarbij de modernisering de richting is uitgegaan van schaalvergroting en sterkere motoren. De huidige situatie heeft daarbij de visserijscheepsbouw gemarginaliseerd. Om aan het MOP te voldoen, en tegelijk 200 eenheden te behouden en ook de scheepsbouw te reanimeren, blijft enkel de mogelijkheid open de vloot verder te moderniseren in de richting van schaalverkleining met verlaging van het vermogen tot gemiddeld 100 PK, met ter compensatie nieuwe technieken om de quota's te kunnen opvissen.

1. Is de minister van oordeel dat de premies van de Executieve voor beëindiging en renovatie niet mogen leiden tot een vermindering van de getalsterkte, maar wél tot een verlaging van het vermogen en een verhoging van de technische mogelijkheden ?
2. Heeft het departement reeds studies gemaakt waarbij de huidige premiestelsels worden vergeleken met de MOP-eisen en een mogelijke schaalverkleining ? Zo ja, wat zijn de besluiten daarvan ?
3. Werd er met de federale minister van Landbouw overlegd ? Welke voorstellen werden daarbij geformuleerd ?

Vraag nr. 95
van 23 juni 1993
van de heer J. EEMAN

Hotel Errera in Brussel — Ingebruikname

Naar aanleiding van de 11 juli-viering vorig jaar werd namens de Vlaamse Executieve aangekondigd dat het hotel Effera aan de Koningsstraat in Brussel zou worden gerestaureerd en spoedig in gebruik genomen worden.

Inmiddels staat dit mooie gebouw verder te vervallen.

Graag vernam ik hoever bovenvermeld dossier gevorderd is.

Vraag nr. 96
van 23 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Zie :
 H. Weckx
 Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden
 Vraag nr. 139
 van 23 juni 1993
 van de heer F. Van den Eynde
 blz. 928

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 298
van 7 juni 1993
van de heer J. DE MEYER

Fietspaden arrondissement Sint-Niklaas — Kredieten

In het beleidsplan van de minister wordt terecht veel aandacht besteed aan veilige fietspaden. Hiervoor worden kredieten uitgetrokken in het meerjarenplan.

Graag vernam ik welke werken voor fietspaden in het arrondissement Sint-Niklaas gepland zijn en welke begrotingskredieten werden uitgetrokken.

Vraag nr. 304
van 9 juni 1993
van de heer J. DE ROO

Investeringsprogramma gewestwegen Oost-Vlaanderen — Budget

Naar verluidt is het investeringsprogramma 1993 voor de Vlaamse gewestwegen definitief goedgekeurd. De budgetten voor de aanleg en het onderhoud van de wegeninfrastructuur zijn voor 1993 significant gestegen.

1. Hoeveel bedraagt het budget voor de provincie Oost-Vlaanderen ? Hoeveel bedroeg dit budget in 1992 ?

2. Hoeveel bedraagt het budget voor het arrondissement Gent-Eeklo ? Hoeveel bedroeg dit budget in 1992 ?

Graag had ik een overzicht ontvangen van de plaatsen waar er werken zullen worden uitgevoerd.

Vraag nr. 308
van 14 juni 1993
van de heer L. BARBE

N 42 Geraardsbergen-Gent — Kostprijs

De voorganger van de minister liet een studie maken waarin de kostprijs van de verbetering van het bestaande tracé N 42 Geraardsbergen-Gent in Sint-Lievens-Esse vergeleken werd met de aanleg van een nieuw tracé. Hieruit bleek dat de onteigeningen voor het verbeteren van de bestaande weg 65 miljoen zouden kosten, voor de aanleg van een nieuw tracé 28 miljoen. De aanpassingswerken van de bestaande weg zouden 95 miljoen kosten, de aanleg van de nieuwe weg 85 miljoen. In antwoord op mijn parlementaire vraag van 29 maart 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 13 van 17 mei 1993, blz. 711) geeft de minister nieuwe cijfers voor deze kosten die stukken hoger liggen dan die van zijn voorganger :

- onteigeningen voor aanpassing van de bestaande weg : 80 miljoen (+ 23 percent) ;
- aanpassingswerken bestaande weg : 130 miljoen (+ 73 percent) ;
- onteigeningen nieuwe weg 58 miljoen (+ 107 percent) ;
- aanleg nieuwe weg 140 miljoen (+ 8 percent).

In totaal betekent dit dat de kosten voor de verbetering van de bestaande weg met 31 percent zijn gestegen, die voor de nieuwe weg met 75 percent. Wat dat laatste betreft, veronderstel ik dat een deel van die extra kosten te wijten zijn aan de aanleg van de tunnel onder de Schipstraat.

De voorganger van de minister koos voor het nieuwe tracé en stelde dat na aanleg van dit tracé "de bestaande weg moet hersteld worden".

1. Hoe verklaart de minister de sterke verhoging van de kosten voor de verbetering van de bestaande weg (zowel onteigeningen als aanleg) ?

2. Gaat het bij de vermelde onteigeningen voor de verbetering van de bestaande weg enkel om onteigeningen op het grondgebied Herzele of ook op onteigeningen om het grondgebied Zottegem ? (Graag aparte cijfers voor de kosten van de onteigeningen in de 2 gemeenten).

3. Hoe verklaart de minister de stijging van de kosten voor de aanleg van het nieuwe tracé ?

4. Is de minister van mening dat na de aanleg van het nieuwe tracé de bestaande weg verbeterd moet worden ? Wat zijn daar de kosten van ?

Vraag nr. 309
van 14 juni 1993
van de heer F. VERMEIREN

Gewestplannen — Eisen tot schadeloosstelling

Bij het opstellen van de wetgeving op de ruimtelijke ordening werd ook het begrip planschade ingevoerd, waardoor particulieren die zich benadeeld achten door de gewestplannen, op schadeloosstelling konden rekenen.

Aangezien de termijn voor het indienen van de eisen tot toekenning van planschade verlopen is voor alle voor Vlaanderen opgestelde plannen, komt het mij voor dat het mogelijk moet zijn zich thans een globaal beeld te vormen van de eisen tot schadeloosstelling ten gevolge van de gewestplannen.

1. Hoever staat het thans met de behandeling van de bij het gerecht aanhangig gemaakte dossiers ? Hoeveel dossiers werden er in totaal ingediend voor het Vlaamse Gewest ?
2. Bij hoeveel dossiers werd de eis tot toekenning van planschade ingewilligd ? Wat is het totale bedrag van de toegekende planschade ? Hoe ver staat het met de uitkering van de toegekende bedragen ?
3. Op hoeveel kan het totaal van de ingediende financiële eisen tot schadeloosstelling worden berekend ?

Vraag nr. 311
van 16 juni 1993
van de heer J. TIMMERMANS

Kruispunt Zevenhoek-N 45 in Voorde — Aanpassingswerken

Sedert geruime tijd wordt vastgesteld dat er zich op het kruispunt van de Zevenhoek en de N 45 in Voorde veel verkeersongevallen voordoen. Er vielen al verschillende zwaargekwetsten en zelfs dodelijke slachtoffers te betreuren. Dit ongewoon hoge aantal ongevallen is het gevolg van een onveilige verkeerssituatie.

Om het kruispunt te beveiligen zijn er dan ook dringende maatregelen noodzakelijk. De meest noodzakelijke eisen zijn :

- snelheidsbeperking in de omgeving van het kruispunt ;
- bevorderen van de zichtbaarheid van het kruispunt door :
 - het verhogen van de bewegwijzering
 - het maaien van de bermen ;
- wegversmalling aanbrengen met voorsignalisatie
- driekleurige verkeerslichten met voorsignalisatie plaatsen in beide richtingen
- zebrapaden die de N 45 dwarsen.

Aan een delegatie van de gemeenteraad die ontvangen werd op het kabinet van de minister, werden verregaande toezeggingen inzake die eisen gedaan.

Kan de minister mij mededelen wanneer de dringende aanpassingswerken uitgevoerd worden ?

Vraag nr. 312
van 17 juni 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Aanleg fiets- en wandelpaden arrondissement Halle-Vilvoorde — Stand van zaken

Volgens het Vlaams regeerakkoord zal er een actieprogramma worden gestart met het oog op de aanleg van fiets- en wandelpaden in groene zones, onder meer bij de herwaardering van oude spoorweg- en buurttrambeddingen en tragels.

1. Hoeveel dergelijke fiets- en wandelpaden werden er intussen al aangelegd in het arrondissement Halle-Vilvoorde ?
2. Waar werden ze aangelegd ?
3. Hoeveel zijn er al voor 1993, 1994 en 1995 gepland in het arrondissement Halle-Vilvoorde ? Waar ? Wat is de kostprijs ?

Vraag nr. 313
van 17 juni 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gewestwegen arrondissement Halle- Vilvoorde — Investeringsprogramma 1993

Kan de minister mij een gedetailleerd overzicht geven van het investeringsprogramma van de gewestwegen in het arrondissement Halle-Vilvoorde voor het jaar 1993, met vermelding van de geschatte uitgaven ?

Vraag nr. 314
van 21 juni 1993
van de heer X. BUISSERET

Schilderwerken verkeerspalen — Waalse firma

In Vlaanderen worden sedert geruime tijd alle verkeerspalen geschilderd in geel/zwart. Naar verluidt zouden de schilderwerken worden uitgevoerd door een Waalse firma.

1. Kan de minister dit bevestigen ?
2. Door welke firma worden de werken uitgevoerd ?
3. Waarom worden de werken in Vlaanderen uitgevoerd door een Waalse firma ?

Vraag nr. 315
van 21 juni 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Geluidsschermen arrondissement Halle- Vilvoorde — Criteria

Kan de minister mij een overzicht geven van de aanvragen tot het aanbrengen van geluidswerende panelen langs autosnelwegen, spoorwegen of openbare wegen in het arrondissement Halle-Vilvoorde ?

Wat is de kostprijs hiervan ? (Graag afzonderlijk per aanvraag.)

Welke criteria worden er in acht genomen bij het bepalen van de plaatsen waar geluidsschermen worden aangebracht ?

Vraag nr. 316
van 22 juni 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gemeentelijke begrotingen en rekeningen — Statistisch materiaal voor departement

Ieder jaar worden de gemeenten niet alleen verplicht hun begrotingen en rekeningen op te sturen aan de provincie voor nazicht en goedkeuring, maar moeten ze ook aan het departement Binnenlandse Aangelegenheden een exemplaar toesturen met de bedoeling blijkbaar de toezichthoudende overheid informatie en statistisch materiaal te bezorgen om het beleid onder meer ten aanzien van de gemeente te ondersteunen.

Wat opvalt is dat de gemeenten en hun verantwoordelijken geen enkele respons krijgen inzake de overvloedige informatie die aan Binnenlandse Aangelegenheden bezorgd wordt.

1. Waarop baseert Binnenlandse Aangelegenheden zich om een exemplaar van gemeentelijke begrotingen en rekeningen op te vragen ?
2. Wat gebeurt er met de gemeentelijke begrotingen en rekeningen op het departement Binnenlandse Aangelegenheden ?
 - a. Welke dienst bekijkt die stukken ?
 - b. Welke verwerkingen of bewerkingen ondergaan de stukken op die dienst ?
 - c. Welke statistieken worden opgesteld op basis van de stukken ?
 - d. Zijn de stukken of statistieken beschikbaar voor de voorbije jaren en kunnen ze medegedeeld worden ?

Vraag nr. 318
van 24 juni 1993
van de heer J. DE BREMAEKER

Antwerpse havenweg — Aanwezigheid betonnen biels

Op de nieuwe Antwerpse havenweg liggen sedert geruime tijd tussen de twee rijbanen een groot aantal betonnen biels.

Mag ik van de minister vernemen wat de bestemming is van deze biels ? Zijn zij reeds klaargelegd in afwachting van een eventuele aanleg van de supersnelle trein of hebben zij een andere bestemming ?

Vraag nr. 321
van 25 juni 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Ontmoediging autogebruik — Omzendbrief inzake parkeerruimte

“Vlaanderen-Europa 2002” pleit voor “een streng stedelijk parkeerbeleid” om het autogebruik te ontmoedigen. Het regeerakkoord spreekt van “parkeermaatregelen” en het “verkeersarm maken van historische stads- en dorpskernen”. Het is duidelijk dat daarvoor de “Richtlijnen betreffende de eis om bij bouwwerken parkeerruimte te scheppen” (omzendbrief van 20 oktober 1982, Belgisch Staatsblad van 21 december 1982) moeten worden veranderd. Parkeerplaatsen in de steden trekken verkeer aan, veroorzaken mee het fileprobleem en zorgen mee voor de verloedering van die binnensteden.

De minister heeft al op 23 juni 1992 een advies gekregen van de Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde, waarin gepleit wordt voor herziening van de omzendbrief en waarin concrete suggesties worden gedaan.

Hoever staat de herziening van die omzendbrief ?

Wordt daarin het principe van “Vlaanderen-Europa 2002” verwerkt ?

Wanneer zal een nieuwe omzendbrief van kracht worden ?

Vraag nr. 322
van 25 juni 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Albertkanaal — Duwvaart

Er groeit een maatschappelijke consensus dat de milieu- en energievriendelijke binnenscheepvaart meer moet worden gebruikt voor het goedertransport. Voor het belangrijke Albertkanaal zijn al veel miljarden uitgegeven.

Tussen Wijnegem, de haven en de Schelde blijven er nog knelpunten over zoals de verouderde Royesluis.

1. Wil de minister het Albertkanaal van Wijnegem tot de Schelde geschikt maken voor duwvaart tot 4500 ton ?
2. Welke werken tegen welke kostprijs moeten daarvoor gebeuren ?
3. Hoe ziet de planning eruit ? Tegen wanneer moet de duwvaart tot 4500 ton tot in de Schelde mogelijk zijn ?

Vraag nr. 323
van 25 juni 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Binnenscheepvaart — Capaciteit kanalen

Er groeit een maatschappelijke consensus dat de milieu- en energievriendelijke binnenscheepvaart meer moet worden gebruikt voor het goedertransport.

Weet de minister per kanaal wat de maximale capaciteit en wat de huidige benutting is ? Kan hij dat mededelen ?

Indien niet, waarom zijn daarover geen studies gemaakt ?

Bestaan er studies over de toename van de maximale capaciteit indien bepaalde knelpunten worden weggenomen ? Wat zeggen die studies ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 128
van 8 juni 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Overname Bloso-centrum in Brasschaat — Stand van zaken

De exploitatie van het Bloso-centrum in Brasschaat wordt voortgezet tot einde juni. Dat zei de minister op 18 maart 1993 in antwoord op een vraag om uitleg. Verder stelde de minister dat er naar een overnemer van de gebouwen wordt gezocht en dat de provincie Antwerpen hiervoor belangstelling heeft.

Einde juni komt in zicht. Vandaar de volgende vragen.

1. Is er een overnemer gevonden ? Wie ? Onder welke modaliteiten ?
2. Kunnen de sportclubs en scholen zoals voorheen ook in de toekomst gebruikmaken van het centrum Peerdsbos ? Is dat opgenomen in de overnameregeling ? Kan dat tegen dezelfde voorwaarden ?
3. Kunnen de personeelsleden van Bloso tot nog toe tewerkgesteld in Peerdsbos, kiezen om elders bij Bloso te blijven ? Behouden ze in het laatste geval hun anciënniteit en eventuele andere voordelen ? Werd er ook aan dit aspect gedacht bij de overnameregeling ?

Vraag nr. 137
van 22 juni 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN-radioprogramma's — Vlaamse dialecten

Ooit zond de openbare omroep radioprogramma's uit in het Platdiets, het Limburgs dialect dat in Overmaas wordt gesproken. Ook het Westhoekse dialect, dat in Zuid-Vlaanderen (FransVlaanderen) wordt gesproken, kwam in radioprogramma's van de openbare omroep aan bod.

Kan de minister mij meedelen of de BRTN op dit ogenblik nog regelmatig uitzendingen verzorgt ten behoeve van de inwoners van in Wallonië achtergebleven streken of van ZuidVlaanderen ? Mocht dit niet zo zijn, bestaan er dan plannen ter zake ?

Is de minister het ermee eens dat er alleszins een wanverhouding is bij de openbare omroep tussen de programma's bestemd voor vreemdelingen in Vlaanderen en die voor Vlamingen "van over de schreve" ? Heeft hij de BRTN hierop reeds attent gemaakt ?

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 189
van 21 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Stedelijk kunstinstituut in Gent — Tweektalige uitnodigingen

Het stedelijk kunstinstituut van Gent verstuurde tweektalige uitnodigingen voor haar tentoonstelling "Une histoire belge" die op 25 en 26 juni aanstaande zal plaatsvinden.

Is de minister van mening dat dat in overeenstemming is met de taalwetten ?

Zo nee, welke maatregelen werden er getroffen ?

Vraag nr. 192
van 23 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Zie :
H. Weckx
Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden
Vraag nr. 139
van 23 juni 1993
van de heer F. Van den Eynde
blz. 928

Vraag nr. 193
van 24 juni 1993
van mevrouw S. CREYF

Schoolgebouwen ARGO — Leegstand en verkrotting

In Oudergem, recht tegenover het domein Hertoginnewal, staat in de Vorstlaan een oude Vlaamse school, eigendom van de ARGO, in verval. In jaren werden geen onderhoudswerken meer uitgevoerd en de verkrotting wordt erger en erger.

Dit geval staat trouwens niet alleen. Verscheidene schoolgebouwen van de ARGO staan leeg en worden helemaal niet meer onderhouden. De toekomstige bestemming van veel van die gebouwen is onduidelijk.

Bestaat er een inventaris van ARGO-gebouwen die niet meer voor onderwijsdoeleinden worden gebruikt ? Heeft de ARGO voor deze gebouwen een bestemmingsplan ?

Welke initiatieven kan de minister nemen indien de ARGO deze gebouwen gewoon laat verkrotten ? Heeft hij reeds initiatieven genomen ? Zo ja, welke ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER, BUITEN-
LANDSE HANDEL EN STAATSHERVORMING

Vraag nr. 108
van 8 juni 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

De Lijn — Combinatie openbaar vervoer-fiets

De minister lijkt niet erg te geloven in de combinatie fiets en stads- en streekvervoer. Dat blijkt uit zijn antwoord op mijn "fietsinterpellatie" van 26 mei 1993.

Heel wat bedrijven van stads- en streekvervoer in Duitsland, Zwitserland en Oostenrijk staan hun reizigers toe gratis of tegen een geringe vergoeding hun fiets mee te nemen. Alleen tijdens de spitsuren is dat niet mogelijk. Door de combinatie openbaar vervoer en fiets kan de reiziger verplaatsingen van deur tot deur afleggen, net zoals met de auto. Maar de combinatie vervuult minder, neemt minder ruimte in beslag en veroorzaakt minder verkeersslachtoffers.

De Lijn vernieuwt af en toe zijn trams en bussen en koopt soms tweedehands- of nieuw materiaal aan. Als trams en bussen geschikt worden gemaakt om fietsen mee te nemen, kunnen ook kinder-, boodschappen- en rolwagens makkelijker mee.

1. Kiest De Lijn ervoor om al zijn rollend materieel geleidelijk geschikt te maken voor het meenemen van fiets ? Volgens welk tijdsschema ?
2. Waarom vergroot De Lijn haar rol in het recreatief verkeer niet door toe te staan fietsen mee te nemen ? Met bus of (kust)tram kan men het vertrekpunt van een fietstocht bereiken. In geval van regen of lekke band kan De Lijn voor een oplossing zorgen. Tijdens de weekends kan de fietsende recreant een nieuwe klant worden voor De Lijn. Ten minste als de tarieven aantrekkelijk zijn.

Vraag nr. 109
van 23 juni 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Zie :
H. Weckx
Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden
Vraag nr. 139
van 23 juni 1993
van de heer F. Van den Eynde
blz. 928

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 61
van 10 juni 1993
van de heer M. LOGIST

Fiscale attesten kinderopvang — Semi-internaten

Kinderdagverblijven en onthaalmoeders erkend door Kind en Gezin, hebben het recht aan de ouders een fiscaal attest te geven waardoor de kosten van de kinderopvang fiscaal in mindering kunnen worden gebracht.

Voor kinderen jonger dan drie jaar, die wegens de zwaarte van hun handicap niet in de gewone kinderdagverblijven kunnen worden opgevangen en van wie de ouders voor hun opvang een beroep doen op de semi-internaten, kunnen de instellingen dergelijke attesten niet geven.

Ziet de minister mogelijkheden om die discriminatie weg te werken door die instellingen ook de machtiging te verlenen om voormelde attesten te geven ?

Vraag nr. 67
van 23 juni 1993
van de heer J. GEYSELS

Gezins- en bejaardenhulp — Verzuiling

In de media vernemen wij dat onafhankelijke groepen in de gezins- en bejaardenzorg stelselmatig zouden worden gediscrimineerd. Van de 4,4 miljard frank subsidies van de Vlaamse Gemeenschap voor particuliere initiatieven zou 75 percent gaan naar de christelijke zuil, 10 percent naar de socialistische en 10 percent naar de liberale zuil. Onafhankelijke initiatieven krijgen nauwelijks 2,7 percent.

Nochtans stelt de v.z.w. Onafhankelijke Thuiszorg Vlaanderen, als voornaamste vertegenwoordiger van de onafhankelijke groep, dat zij minstens 16 percent van de sociaal verzekerden vertegenwoordigt, liefst een derde van alle zelfstandig verpleegkundigen en dat zij alle (kleine) ongebonden thuiszorgdiensten groepeerd.

1. Kan de minister deze feitelijke situatie bevestigen ?
2. Waarom nemen de onafhankelijke initiatieven in de gezins- en bejaardenhulp slechts een klein deel van het budget ?

3. Meent de minister niet dat essentiële beginselen zoals de vrije keuze en gelijke behandeling van hulpvragers hierdoor in 't gedrang kunnen komen ?
4. Onlangs stelde de minister dat zij een aantal criteria inzake de toekenning van de gezins- en bejaardenzorg zal wijzigen. De door de minister opgesomde voorbeelden hadden evenwel uitsluitend te maken met criteria aan de hulpverleningszijde. Met andere woorden, de problematiek van de aanbodzijde —

wie organiseert de hulpverlening en krijgt hiertoe van de overheid de nodige middelen (personeel en subsidies) — komt hierbij kennelijk niet aan bod.

Kan de minister bevestigen of er criteria bestaan, en zo ja, welke, om de budgettaire middelen voor de uitbestede overheidstaken in de gezins bejaardenzorg op een evenwichtige en rechtvaardige wijze te verdelen over de diverse representatieve maatschappelijke groepen in Vlaanderen ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
76	28.04.1993	M. Capoeu	<i>Structuurplan Vlaanderen — Ruimtelijke ordening versus tewerkstelling</i>	941
81	27.05.1993	P. Van Grembergen	<i>Gemengde studiecommissie Decentralisatie — Gegevens</i>	942
82	01.06.1993	M. Olivier	<i>Hervorming der instellingen — Door de Vlaamse Raad goed te keuren verdragen en akkoorden</i>	942
87	03.06.1993	H. Suykerbuyk	<i>Logistiek Park Zandvliet — Europese steun</i>	943
89	07.06.1993	L. Barbé	<i>Elektromagnetische pollutie — Wetenschappelijk onderzoek</i>	911
92	10.06.1993	J. Eeman	<i>Fonds voor Geneeskundig Wetenschappelijk Onderzoek — Achterstallige uitkering van toelagen voor AIDS-onderzoeksprojecten</i>	913
93	17.06.1993	L. Barbé	<i>Neergang scheepsbouw — EG-steunplan Renaval</i>	913
94	0 22.06.1993	M. Maertens	<i>Visserijvloot — Beëindigingspremies</i>	953
95	0 23.06.1993	J. Eeman	<i>Hotel Errera in Brussel — Ingebruikname</i>	954
96	0 23.06.1993	F. Van den Eynde	<i>Departement — Personeel</i>	954
97	24.06.1993	P. Hostekint	<i>Doelstelling Sb-gebieden — Erkenning door de Europese Commissie</i>	915
98	02.07.1993	J. Demeulenaere	<i>Doelstelling Sb-gebieden — Erkenning</i>	915
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting				
214	16.06.1993	L. Barbé	<i>Sputinstallaties — Vlarem</i>	916
216	17.06.1993	H. Olaerts	<i>Smeerpijp Genk-Antwerpen — Bestemming</i>	917
217	17.06.1993	F. Ghesquière	<i>Hoogspanningslijnen — Invloed op mens en milieu</i>	917
218	17.06.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Investeringsprogramma Aquafin arrondissement Halle-Vilvoorde Projecten</i>	917
219	22.06.1993	L. Barbé	<i>Vlarem — Elektriciteitscentrales</i>	917
220	22.06.1993	H. Suykerbuyk	<i>Eigendom De Buizerd bij natuurreserveaat Kalmthoutse Heide — Bestemming</i>	918
221	22.06.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sluikstorten in Voeren — Maatregelen</i>	919
222	22.06.1993	L. Barbé	<i>Milieuvergunningen — Gevolgen van arrest-Maes</i>	919
223	22.06.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Huisvuilverwerking in het arrondissement Halle-Vilvoorde — Eventueel stort in Zemst</i>	920

225	24.06.1993	R. Van Hooland	<i>Openbare riolering — Aansluiting van particuliere gezinnen en bedrijven</i>	920
227	29.06.1993	J. De Roo	<i>Sociale woningen — Toewijzing</i>	922

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

252	30.04.1993	M. Capoen	<i>Nieuwpoortbrug in Veurne — Vervangingswerken</i>	943
260	06.05.1993	R. Van Hooland	<i>Heropening Sas in Astene (Deinze) — Kwaliteit Leiewater</i>	945
298	0 07.06.1993	J. De Meyer	<i>Fietspaden arrondissement Sint-Niklaas — Kredieten</i>	954
299	08.06.1993	R. Van Hooland	<i>Zware punten in het verkeer in Oost-Vlaanderen — Gegevens</i>	946
301	08.06.1993	H. Van Dierden	<i>Gemeentewegen Aldeneik-Maaseik — Onwettige toeëigening</i>	946
303	09.06.1993	J. De Roo	<i>Verkeersveiligheid regio Gent-Eeklo — Zwarte punten</i>	946
304	0 09.06.1993	J. De Roo	<i>Investeringsprogramma gewestwegen Oost-Vlaanderen — Budget</i>	954
305	10.06.1993	S. Platteau	<i>Doortocht hogesnelheidstrein Lembeek — Bouwvergunning</i>	946
306	10.06.1993	M. Aelvoet	<i>Schepenwissel in Rotselaar — Vernietigingsbesluit</i>	922
307	11.06.1993	A. Schellens	<i>Verbinding oostelijke en westelijke ring in Aarschot — Afwerking</i>	947
308	0 14.06.1993	L. Barbé	<i>N 42 Geraardsbergen-Gent — Kostprijs</i>	954
309	0 14.06.1993	F. Vermeiren	<i>Gewestplannen — Eisen tot schadeloosstelling</i>	955
311	0 16.06.1993	J. Tinunermans	<i>Kruispunt Zevenhoek-N 45 in Voorde — Aanpassingswerken</i>	955
312	0 17.06.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Aanleg fiets- en wandelpaden arrondissement Halle-Vilvoorde — Stand van zaken</i>	955
313	0 17.06.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Gewestwegen arrondissement Halle-Vilvoorde — Investeringsprogramma 1993</i>	955
314	0 21.06.1993	X. Buisseret	<i>Schilderwerken verkeerspalen — Waalse firma</i>	955
315	0 21.06.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Geluidsschermen arrondissement Halle-Vilvoorde — Criteria</i>	955
316	0 22.06.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Gemeentelijke begrotingen en rekeningen — Statistisch materiaal voor departement</i>	956
318	0 24.06.1993	J. De Bremaeker	<i>Antwerpse havenweg — Aanwezigheid betonnen biels</i>	956
319	25.06.1993	H. Van Dierden	<i>Tracé Duwvaartkanaal — Goederenspoor</i>	923
320	25.06.1993	H. Van Dierden	<i>Spoorwegbrug in Ruisbroek — Werken</i>	923
321	0 25.06.1993	H. Van Dierden	<i>Ontmoediging autogebruik — Omzendbrief inzake parkeerruimte</i>	956
322	0 25.06.1993	H. Van Dierden	<i>Albertkanaal — Duwvaart</i>	956
323	0 25.06.1993	H. Van Dierden	<i>Binnenschaapvaart — Capaciteit kanalen</i>	956

324	25.06.1993	R. Van Hooland	<i>Wegentelefoon — Project netheid en onderhoud gewestwegen</i>	924
325	25.06.1993	M. Capoen	<i>A 18 — Afwerking en infovergadering</i>	924

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

122	14.05.1993	L. Van Nieuwen-huysen	<i>Télé-Bruxelles — Onderhandelingen met Franse Gemeenschap</i>	948
124	03.06.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN-radionieuws — Voorwaardelijke schorsing VB-leden uit Vlaamse Raad</i>	948
125	03.06.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN — Aandacht voor christelijke feestdagen</i>	948
126	03.06.1993	F. Van den Eynde	<i>Studio Brussel — Opdracht</i>	949
128	0 08.06.1993	H. Van Dien-deren	<i>Overname Bloso-centrum in Brasschaat — Stand van zaken</i>	957
129	08.06.1993	H. Van Dien-deren	<i>Fietstoerisme — Combinatie openbaar vervoer-fiets bij De Lijn</i>	949
130	09.06.1993	H. Brouns	<i>Lezingen door scheppende kunstenaars — Subsidiëring</i>	949
131	16.06.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN — Neutraliteit</i>	950
132	21.06.1993	P. Dewael	<i>Vlaamse openbare radio-omroepen — Slechte ontvangst in Brusselse regio</i>	925
133	21.06.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN — Politieke neutraliteit</i>	926
134	21.06.1993	F. Van den Eynde	<i>BR TN-medewerkers — Deontologie</i>	926
135	21.06.1993	F. Van den Eynde	<i>BRTN — Verklaring van televisiejournalist in Humo</i>	927
136	22.06.1993	L. Van Nieuwen-huysen	<i>Limburgs in Platdietse streek — Instandhouding</i>	927
137	0 22.06.1993	L. Van Nieuwen-huysen	<i>BRTN-radioprogramma's — Vlaamse dialecten</i>	957
138	23.06.1993	M. Capoen	<i>Openbaar Bibliotheekwerk — Gebruik van Engelse termen</i>	928
139	23.06.1993	F. Van den Eynde	<i>Departement — Personeel</i>	928
140	29.06.1993	F. Van den Eynde	<i>Boek van BRTN-journalist — Beschuldiging Vlaams Blok van racisme</i>	928

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

188	16.06.1993	L. Van Nieuwen-huysen	<i>Participatieraden in het onderwijs — Controle op taalgebruik</i>	929
189	o 21.06.1993	F. Van den Eynde	<i>Stedelijk kunstinstituut in Gent — Tweetalige uitnodigingen</i>	957
190	21.06.1993	A. Verlinden	<i>Secundair onderwijs — Zevende leerjaar</i>	929

192	o	23.06.1993	F. Van den Eynde	<i>Departement — Personeel</i>	957
193	0	24.06.1993	S. Creyf	<i>Schoolgebouwen ARGO — Leegstand en verkrotting</i>	957
197		28.06.1993	L. Appeltans	<i>Lesurenpakket in scholen — Misbruiken bij besteding</i>	930
198		30.06.1993	L. Standaert	<i>Tijdschrift Klasse — Kosten</i>	930
199		30.06.1993	L. Standaert	<i>PMS- begeleiding — Schriftelijke weigering ouders</i>	932
200		01.07.1993	G. Geens	<i>Vlaamse Interuniversitaire Raad — Koninklijke Militaire School</i>	932
202		05.07.1993	L. Barbé	<i>Milieutijdschrift Mens — Steun</i>	932
209		09.07.1993	L. Standaert	<i>Onderwijs — Roken op school</i>	933

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

100		24.05.1993	M. Capoen	<i>Trambedding Koninklijke Baan langs de kust — Aanplantingen middenberm</i>	951
103		27.05.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn in Voeren — Onvoldoende busverbindingen</i>	951
105		03.06.1993	M. Capoen	<i>Vlaams Tram Centrum in De Haan — Overheidssteun van Gemeenschap</i>	952
106		07.06.1993	M. Aelvoet	<i>Cultuur-historisch patrimonium in Leuven — Bescherming tegen autoverkeer</i>	934
108	o	08.06.1993	H. Van Dierden	<i>De Lijn — Combinatie openbaar vervoer-fiets</i>	958
109	0	23.06.1993	F. Van den Eynde	<i>Departement — Personeel</i>	958

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

44		30.06.1993	L. Standaert	<i>Heropflakking TBC — Maatregelen</i>	934
45		01.07.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Buitenschoolse opvang — Tewerkstellingsprojecten Weer- Werk</i>	936
46		02.07.1993	B. Vandendriessche	<i>Vlaamse Intersectoriële Commissie voor Armoedebestrijding — Resultaten</i>	936

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

61	o	10.06.1993	M. Logist	<i>Fiscale attesten kinderopvang — Semi-internaten</i>	958
62		16.06.1993	J. Vande Lanotte	<i>Mindervaliden — Officieel erkende invaliditeitskaart</i>	937
63		17.06.1993	S. Creyf	<i>Diensten voor opvanggezinnen — Plaatsingsdagen</i>	938
64		17.06.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Bejaardenzorg arrondissement Halle- Vilvoorde — Opvangmogelijkheden</i>	938
65		17.06.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Rusthuizen en serviceflats arrondissement Halle-Vilvoorde — Aanvragen</i>	939

66		21.06.1993	G. Anthuenis	<i>Centra voor residentiële opvang van jong-volwassenen — Besluit erkenning en subsidiëring</i>	940
67	0	23.06.1993	J. Geysels	<i>Gezins- en bejaardenzorg - Verzuiling</i>	958
69		24.06.1993	P. Hostekint	<i>Kinderopvang - Uitbreiding</i>	940